

odsev odseva

Za devetletko
bo šola nared

Linhartovo
srečanje v Trzinu

Kekec zavriskal
v Dolgi dolini

Lakave ocene
kolesarske dirke

Prijetni spomini bodo ostali

Utrinki s 1. kolesarske dirke za kriterij Trzin

Uvod v ljubiteljsko sejo zanj je navdušili

Kako se je izkazal tudi v Trzinu

KRES, KO SE DAN POBES

Tropska vročina, ki nas pregreva v teh dneh, ne spodbuja k pretirani dejavnosti. Tudi misli so otopele, a vendar vem, da bo tudi tokratna številka našega glasila verjetno preobsežna. Toliko dogajanja je v našem kraju, da se bomo nazadnje morali odločiti za pisanje v telegrafskem stilu, če bomo želeli zajeti vse, o čemer bi se splačalo in bi morali pisati v občinskem glasilu, in da pri tem ne bi presegali obsega, ki nam ga narekujejo občinski veljaki.

Saj jih razumem. Če je časopis bolj debel, je tudi dražji, smo pa v tistih časih, ko je treba »sparati«. Vsaj pri časopisu je to nujno. A, smo Gorencji ali ne? No, saj bomo pridni in mogoče bo že naslednja številka bolj mrtava. Trzinska pomlad se bo takrat namreč stekla in naše misli se bodo bolj

kot z občinskimi uspehi in težavami ukvarjale z dopusti. Zdaj pa je čas kresa. Zvečer že vidimo kresničke, ki si z lučkami iščejo par, v gozdu tu pa tam se lahko najdemo kresničevje in sploh so zdaj večeri nekako skrivnostni, čarobni in kar navdajajo s hrepenenjem. Saj ni treba, da nam praprotno seme odkrije skrivnost živalske govorice, dovolj je, da se malo ustavimo, zamislimo in posvetimo soljudem. V vsakdanjem hitenju njihovih besed in sporočil mogoče niti ne dojamemo tako, kot bi jih morali. Enostavno si ne vzamemo časa drug za drugega. Zakaj ne bi poskusili v tem mesecu? Šolske počitnice in čas dopustov se začenjajo. Mogoče je prav, da si kakšen dan vzamemo čas za prijetno, nevsiljivo lenarjenje in raznišljanje o sebi, soljudem in našem svetu nasploh. Če si ob tem privoščimo

čimo še kakšno drobno pozornost do drugih, nam bo vsem lepše pri srcu. Moram pa reči, da je bil Trzin v preteklem mesecu zelo lep. Ne ravno na pogled, ampak v globljem smislu. Pravzaprav je bil zelo kulturne. Gostili smo Linhartovo srečanje in kar nekaj predstav je lahko dalo gledalcem

obhodili našo občino po njenih mejah. Še bi lahko naštevali, ampak pustimo kaj za naslednje strani našega glasila. Trzin je spet dokazal, da nikakor ni zaspano spalno nasolje. Nekateri že vzdihujejo, da je vsega dogajanja kar preveč in da so že utrujeni. Še dobro, da so pred vrati počitnice.

Saj ni treba, da nam praprotno seme odkrije skrivnost živalske govorice, dovolj je, da se malo ustavimo, zamislimo in posvetimo soljudem. V vsakdanjem hitenju njihovih besed in sporočil mogoče niti ne dojamemo tako, kot bi jih morali. Enostavno si ne vzamemo časa drug za drugega.

izhodišča za razmišljanja o našem življenju in njegovih vrednotah. Številne Trzince in okoličane je razveselila tudi prva predstava, odigrana v Dolgi dolini, Kekec. Igrica je združila mlade in »stare« trzinske igralce, pritegnila pa je tudi upoštevanja vredno številno publiko. Ljubitelji lepih pesmi so navdušili dnevi glasbe, piko na i pa pomenuj folklornosti na prvem mednarodnem folklornem festivalu v Trzinu. Ne smemo niti mimo skupne predstavitev starejših in nadbudnih trzinskih pevcev na začetku meseca. Ampak naš kraj ni bil v zadnjem času le kulturno poduhovljen. Gostili smo tudi prvo kolesarsko dirko za državno prvenstvo, številne ugledne šahiste, nogometaše in druge športnike. V Trzinu so zaključili svoj rokovanjaški pohod planinci in drugi vzdržljivi ljubitelji hoje, nekateri pa so

Vseeno pa je treba omeniti še drugo dogajanje v občini. Začeli so graditi prizidek k osnovni šoli in s tem so, kot upamo, sprožili plaz naložb, ki naj bi našemu kraju zagotovile še boljše in kakovostnejše življenjske pogoje. Res je, da so že prej začeli urejati prostore v domu za družbene dejavnosti, kot naj bi se imenoval polkrožni objekt v bodočnem centru Trzina, vendar je začetek gradnje prizidka k osnovni šoli le bolj opazen, in upamo, da bo pustil tudi pomembnejše sledi v življenju mladih Trzincev. Vse kaže, da bomo še lotos večkrat poročali o slavnostnih otvoritvah novih trzinskih pridobitev. Do takrat se imejte lepo in imejte se radi. Pa na klimo ne pozabite!

Urednik

ODSEV - glasilo Občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik: Miro Šiebe
Namestnica odgovornega urednika: Mateja Erztuji
Tehnični urednik: Emil Pevec
Urednik fotografije: Jože Seljak
Trzin: Jožica Valentak
Lektoriranje (razen Uradnega vestnika): Marija Lukan
Ostali sodelavci uredništva: Simon Fink Jugovic, Tone Ipavec, Urša Mandeljc, Petra Mušič, Ana Oblak, Viktorija Pečnikar - Oblak, Tanja Prlovsček, Mirjam Štibi, Mojca Tržek, Jana Urbas, Peter Zolotar
Tisk: Marko Ravnikar s.p., Domžale
Naklada: 1100 izvodov

Glasilo Odsev izhaja onkraj mesečno in ga dobijo brezplačno vsa gospodinjstva in podjetja v Trzinu.

Naslednja številka Odseva izide 20. julija 2003. Vše prispevke pričakujemo v uredništvu najkasneje do 10. julija na naslov: Odsev, Mengeška 9, 1236 Trzin ali na elektronski naslov odsev 96@hotmail.com

Uradne ure v uredništvu:

Vsako sredo od 17. do 19. ure v prostorih uredništva, v prvem nadstropju stare osnovne šole v Trzinu (Mengeška c. 22/1)

☎: (01) 564 45 67 ☎: (01) 564 45 68

Slika na naslovnici:
Kolesarji so tokrat prvič vrteli pedala na dirki po ulicah Trzina.

(foto: Jože Seljak)

ISSN 1408-4902

OPRAVIČILO ZA ZAMUDO!

Stresen način dela pri nastajanju Odseva je v tem mesecu dosegel vrhunec. Za to je poskrbel znani neznanec, ki je »obdaril« računalnik, na katerem nastaja Odsev z izredno dobro »zamaskiranim« računalniškim virusom, ki sicer ni napravil veliko škode - poskrbel pa je, da smo gradivo v tiskarno oddali dva dni prejemo ... In ker se je tudi ta dva dni v Trzinu marsikaj dogajalo, smo le-tu še spravili na papir ... In nekajdnevna zamuda je tu!

Za zamudo se vsem našim zvestim bralcem iskreno opravičujemo!

Za Uredništvo Odseva
Emil Pevec
teh. ur. Odseva

ŽUPANOV
KOTIČEK

Svetilni občani in občanke ste že opazili, da se Trzin z letošnjim poletjem spet spreminja v gradbišče. Že spomlad se je začela dogradnja centra družbenih dejavnosti v t.i. občinski zgradbi ali v »novi občini«, kot nekateri imenujejo listi del poslovne zgradbe v T3, ki pripada občini Trzin. V centru bodo, kot je večini že znano, delovali: oddelek knjižnice Domžale, mladinski klub, splošna ambulanta, večnamenska dvorana in občinsko informacijsko središče.

Hkrati pa bomo vredno avio izkoristili kot razstavljeni prostor, v katerem bomo postavili razstavo občinske muzejske zbirke, za katero pričakujemo, da se bo postopoma do te mere razrasla, da jo bomo morali razstavljati po delih kot tematske razstave. Seveda pa si želimo v tem prostoru organizirati tudi likovne razstave.

Maja smo končno lahko začeli z izgradnjo prizidkov k zgradbi osnovne šole Trzin. Zapisal sem besedo »končno«, kajti pričakovali smo, da bomo lahko začeli graditi prizidke že vsaj kak mesec prej. Pa se nam je tudi v tem primeru malo zapletelo pri pridobivanju gradbenega dovoljenja. Čeprav smo k sodelovanju povabili specializirano gospodarsko družbo, ki za nas izvaja celoviti inženiring in se že vrsto let ukvarja predvsem z gradnjo objektov za potrebe izobraževanja in otroškega varstva in smo zato računali, da zapletov ne bo, je vseeno nekaj težav le bilo. Ravno

letos se po vsej državi zelo veliko gradi za potrebe osnovnega šolstva, kar je povezano z dokončno uvedbo devlelke in zato so tudi zaposleni v družbi, ki organizira in nadzoruje dela v Trzinu, zelo zaposleni in nenehno na polju z enega gradbišča na drugega in to žal vpliva na njihovo delo. Po drugi strani pa vse to zahteva tem več pozornosti in dodatnega dela od vseh nas, ki delamo v upravi oziroma vodstvu občine in s tega vidika je letošnje leto zares naporno.

Začenja se namreč še en podoben in ravno tako zelo zapleten in težko uskladjiv gradbeni podvig, to je Jemčeva. Po dolgih preletih in razmislekih o tem, kako se sploh lotiti modernizacije Jemčeve (imeli smo tudi več zborov občanov) smo, kot je znano, naročili nov projekt in letos že tudi opravili potrebne odmere. Zdaj so na vrsti odkup odmerjenih zemljišč, pri čemer gre samo za zemljišča, ki ležijo v obstoječem cestišču in tam, kjer je to mogoče še za ozek pas za bankine, kar je gotovo smiselno že zato, da pozimi ne bomo odpravili snega na zasebne zelenice. Obnova bo potekala usklajeno s polaganjem plinovoda za zemeljski plin in zamenjavo zastarelih in dotrajanih vodovodnih cevi povsod tam, kjer je to potrebno. Te velja tudi za Habatovo ulico in ulico za hribom ter traso plinovoda in vodovoda ob Pšati. Se pred tem pa bo koncesionar Petrol začel polagati plinovod na nekaterih drugih krajih v Trzinu.

Gradnja pa bo v naslednjih tednih in mesecih še več, četudi v manjšem obsegu.

Življenja občine pa kajpak ni mogoče gledati in ocenjevati samo skozi gradnjo. Pomembne so tudi druge plati življenja. Naj omenim letošnjo Trzinsko pomlad, ki se počasi izteka. Po sedmih gledaliških predstavah iz programa Linhartovih srečanj 2003 in premieri ter treh ponovitvah Kekca v izvedbi KUD-a Franca Kolarja Trzin sta se zvrstila dva zelo dobra koncerta, ki pa se ju je udeležilo zelo malo poslušalcev. Bržkone zaradi vročine. Ob prvem koncertu pa je bilo sploh malo zmede, saj se je tik pred koncertom nad Trzinom zdvijala nevihta in ostali smo celo brez električne energije, a koncert je kljub temu bil. V veliko zadovoljstvo istih, ki so vseeno prišli. Zaključili pa bomo letošnjo Trzinsko pomlad z veliko revijo folklorne skupine iz Rusije, Hrvaške, Avstrije in Slovenije.

Žal pa tudi brez senčnih plati ne gre. Tudi v Trzinu se je že pojavila zlovešča drevesna bolezen hrubeš ožig. Kar nekaj hrubeš in jabolčan je že moralo zgoreti. In naj ne bo odveč opozorilo, ki ste ga gotovo že velikokrat slišali. Ne obrezujete obolelih dreves in ne mečite bolnih vej stran, kajti na ta način samo pomagale širiti bolezen. Na žalost ne gre drugače: bolne veje in največkrat drevo v celoti je potrebno sežgati.

Socialdemokrati - naj se sliši vaš glas tudi pri nas!

Dne 5. 6. 2003 je bil vroč četrtkov popoln dan, kljub temu se je ob 18.00 uri zbrala pešičica zanesenjakov - socialdemokratov, z željo ustanoviti in dati zagon OS novni organizaciji SDS v Trzinu. Glede na dejstvo, da imamo v Trzinu podporo lepega števila volivcev in da imamo svetnika v Občinskem svetu, nas je vzpodbudilo, da smo se ponovno organizirali.

S pomočjo predstavnikov občljubljanske regije smo konstituirali izvršni odbor in izvolili za predsednika Erčulj Matjaža za člana IO pa Koprof Marcela, Seljak Jožeta, Klun Franca in Koprof Tatjana, v nadzorni odbor smo izvolili Prah Gabrijelo, Erčulj Jožefa in Majer Sonjo. Naloga, ki so pred nami, so: evidentiranje kandidatov za Evropski parlament, evidentiranje kandidatov za Državni zbor, spremljanje dela Občinskega sveta Trzin in izvajanje aktivnosti v prid občano Trzinu.

V soboto, 7. 6. 2003, smo se udeležili 5. športnih iger SDS, in sicer z dvema košarkaškima in eno nogometno ekipo. Košarkaši smo dosegli odlično prvo mesto, nogometaši pa solidno četrto.

Izvršni odbor se bo sestajal enkrat mesečno v »stari osnovi šoli« v Trzinu, Mengeška cesta 22 - *v torek, 8. 7. 2003*, ob 18. uri ste vabljeni v S1, ki vam ni vseeno, kaj in kako se dogaja v Trzinu (tema: leto invalidov - premaganje arhitekturnih ovir).

Veselimo se snidenja z vami in lep pozdrav!

Predsednik OO SDS Trzin
Matjaž Erčulj

ZAHVALA

Ob podelitvi plakete Občine Trzin se lepo zahvaljujem članom odbora ZZB, ki so me predlagali, posebno tov. Adi in tov. Franciju Mušiču za iskreno obrazložitev mojega dela ter županu gospodu Peršaku in vsem krajanom občine Trzin za prejete čestitke.

Še posebna zahvala pa gospodu Borisu Kopitarju za pristojno vodenje našega srečanja ZZB, ki nam vsako leto popestri urice našega druženja.

Lepa hvala vsem, bilo je enkratno, nepozabno!

Lep tovariški pozdrav
Meika Raket

Telefonske številke
Občine Trzin so:

**564 45 44, 564 45 43,
564 45 50 in 564 45 49**

Fax:
564 17 72

Elektronska pošta:
info@obcina-trzin.si

Domača stran na internetu:
http://www.obcina-trzin.si/

Tone Peršak

8. SEJA OBČINSKEGA SVETA NA RAZPOLAGO JE VEČ DENARJA

Na junjski seji občinskega sveta, ki je bila tokrat sorazmerno pozna, šele 18. t.m., se je pokazalo, da so bili načrtovalci občinskega proračuna pri svojih predvidevanjih tudi letni, podobno kot prejšnja leta, raje nekoliko bolj zadržani kot pa preoptimistični. V občinsko blagajno namreč priteka več denarja, kot so napovedali, in sredi leta je bilo treba tudi letošnji proračun popraviti navzgor. Ob sprejemu proračuna so na začetku leta napovedali, da se bo občina letos prvič morala tudi zadolžiti, zdaj pa ugotavljajo, da to ne bo potrebno, čeprav so še vedno pustili odprto možnost za zadolževanje.

Popravki navzgor

Letos se je tako v prvih petih mesecih od komunalnih prihodkov nateklo več denarja kot lani v celem letu, višji pa so tudi davčni prihodki. Glede napovedi koliko denarja bodo prinesle dohodnine, so na občini še vedno previdni, saj bo to vidno šele v drugi polovici leta, vseno pa lahko računamo, da bo tudi s tega naslova v občinsko mošnjo do konca leta kapnilo več tolarjev, kot je predvideno v proračunu. Ob tem pa je treba reči, da tudi ob rebalansu občina vztraja pri previdni oceni prilivov iz dohodnine in celo predvideva nižje prihodke od dohodnine iz plač in drugih osebnih prejemkov iz delovnega razmerja.

Začel se je val naložb

Ker se gradbena sezona za večino za letos načrtovanih naložb v Trzinu šele začenja, je bilo potrebno sprejeti rebalans proračuna tudi zato, ker je zdaj že bolj jasno, kakšni bodo resnični stroški posameznih del in drugih posegov v Trzinu. V rebalansu je tokrat predviden tudi denar, ki naj bi ga občina prejela iz državnega proračuna za ureditev športnorekreativnega parka in za knjižnico v poslovnem objektu v T-3. Po sedanjih ocenah naj bi za gradnjo dveh prizidkov in posodobitev osnovne šole potrebovali približno 530 milijonov tolar-

jev, za obnovu Jemčeve ceste naj bi bilo potrebnih 165 milijonov SIT, za ureditev namembnosti poslovnega objekta - polkrožna občinska stavba v T-3 - 288 milijonov tolarjev, za športnorekreativski park pa 239 milijonov.

Načrtovani prihodki v občinsko blagajno bodo po novem znašali 672.339.046 SIT, predvideni odhodki pa naj bi dosegli milijardo 306.700.702 SIT.

Razliko med prihodki in odhodki naj bi pokrili s presežki iz prejšnjih let. Za tako majhno občino kot je Trzin, je takšen proračun zelo spodhuden, še zlasti, če bodo denar res porabili za naložbe, ki bodo izboljšale pogoje življenja v našem kraju. Kot smo slišali na seji, se bo to tudi zgodilo in že letos bi bili priče prvim otvoritvam dokončanih naložb v Trzinu.

Ob obravnavi polletnega poročila župana o realizaciji prihodkov in odhodkov občinskega proračuna za to leto, je občinska svetnica Nataša Chvatal želela več pojasnil, še zlasti glede trgovine za bioprehrano, ki naj bi jo uredili na občinske stroške v T-3, v zvezi z delovanjem redarstva ter o vzdrževanju oz. načrtovani zamenjavi drogov za javno razsvetljavo in oglašnimi tablam. Občinski svetnik Romeo Podlogar pa je predlagal, da naj bi od občinske uprave zahtevali novo poročilo o uresničevanju postavk proračuna, v katerem bo zajeto samo uresničevanje proračuna, ne pa kot zdaj, ko so poleg poročila prejeli tudi predlog sprememb proračuna. Večina drugih svetnikov se s tem predlogom ni strinjala, zato so člani sveta soglasno potrdili županovo poročilo o poslovanju občine v polletju ter rebalans občinskega proračuna.

Dom za starejše občane bo v T-3

Druga žgoča tema 8. seje občinskega sveta je bila razprava o gradnji doma za starejše občane, ki naj bi ga uredili v novem bloku na južni strani soseske T-3, in naj bi ga šele začeli graditi. Predstavniki Liste za zeleni Trzin menijo, da je umestitev doma v center Trzina neustrezna. Povedali so, da jih podpira kar precej ljudi, ki mislijo, da bi takšen dom morali postaviti nekje na obrobje naselja, v zelenje in mirno okolje. Mnenja o tem so si bila zelo različna. G. Franci Pavlič

je povedal, da so med člani društva upokojence Žerjavčki naredili anketo, kaj menijo o tem, da bi bodoči dom za starejše občane uredili v T-3. Od 68 vprašanih sta samo dva anketirancema menila, da predlagana lokacija ni primerna. Svetniki so poudarjali, da starejši občani ne želijo biti odrinjeni na rob dogajanja. Da so še vedno dejavni v življenju naselja in da si želijo, da so jim blizu tudi druge ustanove v občini. Nataša Chvatal in Romeo Podlogar se s tem nista strinjala, še zlasti ker bi po njunem mnenju v tak dom prišli predvsem ostareli, ki bi bili potrebni strokovne pomoči, takšni, ki jim doma ne bi mogli ves čas stati ob strani. Za takšne varovance, starejše in onemogle pa hrup centra naselja in urejanje doma tik ob glavni cesti ni primeren. Prav zato sta se zavzemala, da naj bi naredili še eno anketo med občani, starejšimi od 65 let, s katero bi jih povprašali, kaj menijo o izbiri mesta za dom za ostarele. Nataša Chvatal je tudi poudarila, da upokojenci, ki se še čutijo sposobne in močne, ne bi šli v dom za ostarele, kvečjemu bi se zanimali za varovana stanovanja. Dejala je tudi, da bi v tak dom prišlo le malo Trzincev in da bi občina tak dom gradila predvsem za prebivalce drugih občin, še zlasti Ljubljanec. Župan je, ko je odgovarjal na pripombe svetnikov, povedal, da se je občinski svet s pripravo načrtov in izbiro lokacije za dom za ostarele zelo poglobljeno ukvarjal praktično štiri leta v prejšnjem mandatu in obdobju. Imeli so celo vrsto pogovorov s strokovnjaki in pristojnimi, naredili so anketo, razne študije, obiskali in ogledali pa so si tudi več podobnih domov. Nekateri od svetnikov so poudarili, da se strinjajo s predlagano rešitvijo. G. Franci Mušič je ob tem dejal, da so lokacijo določili v prejšnjem mandatu, če bi jo zdaj spreminjali, bi to pomenilo, da bi se postopek spet zavlekel in ko bo čez dobra tri leta spet o tem razpravljali novi občinski svet, bi se lahko spet našel nekdo, ki se s predlagano rešitvijo ne bi strinjal, in vse bi se spet začelo znova. Predlagal je, da naj med glasovanjem potrdijo predlagano rešitev. To so ob glasovanju drugi svetniki tudi naredili. V T-3 naj bi tako uredili dom za starejše občane s 45 posteljami ter od 8 do 10 varovanih stanovanj.

O ceni osebnih pomoči rutinsko

Ker na sejo prišla tudi direktorica Centra za socialno delo Domžale ga. Nuša Sink, so člani občinskega sveta kot tretjo točko obravnavali cene za socialnovarst-

vene storitve »osebna pomoč«. Svetovalca župana za družbene dejavnosti ga. Andreja Kočar je člani sveta seznanila s cenami za socialnovarstvene storitve po drugih občinah, kar so svetniki zahtevali na prejšnji seji, ga. Šinkova pa je pojasnjevala, da so postavke v predlogu oblikovane v skladu z zakonom in državnimi priporočili, in so predlagane cene realne. Svetniki so tokrat, za razliko od prejšnje seje, ko so želeli vedeti podrobnejšo razčlenitev cene in so tudi spraševali, kolikšne neto plače prejemajo zaposleni v Centru za socialno delo, novo ceno podprli brez večjih zadržkov.

Prihranki pri Odsevu

Tudi ob obravnavi polletnega poročila uredništva Odseva ter poročila o finančnem poslovanju našega glasila v prvih petih mesecih tokrat ni bilo posebnih razprav. Urednik je povedal, da je precej občanov nezadovoljnih z razdeljevanjem časopisa in ker ga ne prejemo več vsa gospodinjstva. Svetnik župana za finančne zadeve g. Jorg Petrovič pa je povedal, da je znižanje naklade prineslo do zaželenega znižanja stroškov časopisa, le da so stroški razdeljevanja nekoliko višji. Svetnice in svetniki so nato brez razprave podprli finančni načrt poslovanja našega časopisa do konca leta.

Prodajajo dom na Krku

Nekoliko deljena so bila mnenja o nadaljnjih usodi mladinskega doma na Krku, pri katerem ima naša občina, podobno kot druge občine naslednice nekdanje občine Domžale, manjši lastniški delež. Ker so se razmere pri upravljanju s tem domom spremenile in ker se druge občine odločajo za prodajo, tudi naša občina nima posebnega manevrskega prostora. Župan g. Peřak je sicer razložil, kakšne možnosti za rešitev vprašanja obstajajo, vendar so se člani občinskega sveta na koncu strinjali, da je najbolje, če tudi naša občina da soglasje k prodaji doma in da se zavzema za njegovo kar najbolj ugodno prodajo. Dom naj bi prodali na javni dražbi pod pogojem, da izbrani kupec ne bo ponudil nižje cene, kot jo bo predlagal uradni cenilec, kupnino pa bo moral plačati v najmanj treh mesecih po nakupu. Če ta način prodaje ne bo uspel, se občinski svet zavzema za javni razpis, s katerim bi dali dom na Krku v najem.

Posodobitev CČN pred vrati

Centralna čistilna naprava v Studji, v katero se stekajo kanalizacijske odplake tudi iz Trzina in katere solastnica je tudi naša občina, je največja v državi in zaenkrat tudi še vedno najosodobnejša čistilna naprava, vseeno pa ji zob časa ne prizanaša. Zaradi novih zahtev stroke in tudi meril Evropske skupnosti pa je potrebna prenova in posodobitev. Občinski svet se je strinjal s predlagano posodobitvijo, zahteval pa je, da naj ga župan sproti obveščala v vseh predlogih v zvezi z obnovo. Čeprav se je seja vlekla že skoraj pet ur, so bili občinski svetniki in svetnice pri zadnjih dveh točkah dnevnega reda kar zavzeti. Župan je najprej poročal o trenutnem stanju pri načrtovanih naložbah. O tem smo nekaj že pisali, nekaj pa je napisano tudi v naslednjih prispevkih našega glasila. Gre predvsem za gradbena dela v domu družbenih dejavnosti, gradnji prizidka k osnovni šoli, sanaciji vodovoda, rekonstrukciji Jemčeve ceste, širitvi depozije odpadkov na Dobu in uredanju športnorekreativnega parka. Pri zadnji točki seje Pobude in vprašanja svetnikov pa so največ vprašanji in pobud zastavili g. Erčulj, g. Podlogar in ga. Chvatalova.

Miro Štebe

DA NE BO PREPOZNO

Prepričan sem, da je želja vseh prebivalcev Trzina podobna: urejena, varna in razvijajoče se občina, v kateri bi se vsi njeni prebivalci počutili enako varno in enako zadovoljno. Toda da bi temu res bilo tako, bi morali za vse njene prebivalce poskrbeti v enaki meri ter jim ponuditi podobne bivalne pogoje za življenje v soseskah, v katerih bivajo.

Kot stanovalcev v novih prijetnih blokih na Ljubljanski cesti namreč z veliko mero nejevolje ugotavljam, da vodstvo trzinske občine ni pomislilo na to, da se bo z izgradnjo novega stanovanjskega kompleksa ob Ljubljanski cesti v njihovo občino priselilo večje število mladih družin z ljubljkimi malčki, ki potrebujejo za svoj razvoj tudi varno in urejeno okolje. Ob tem, ko se lahko vprašamo, ali zadošča za potrebe trzinskih otrok igrišče ob osnovni šoli, kjer ni najti spodobne sence, v kateri bi se lahko v miru s svojimi malčki odpočile mamice in očetej ter ugotovljamo, da občina ne premore primerne parka in senčnega parka, je misel, da ni nihče pomislil na to, da bi bilo treba nekaj storiti s prometom na Ljubljanski cesti, naravnost grozljiva.

Ljubljanska cesta je namreč kljub obvoznici, ki je od nje odmaknjena nekaj deset metrov, združala del prometa, ki je nekoč potekal proti sosednjim krajem in mestom, saj si drugače ne morem razložiti dejstva, da nanjo občinski veljaki niso namestili hitrostnih ovir, s katerimi bi usum – in teh ni malo – ki menijo, da se na njej lahko nemoteno pripravljajo za hitrostne preizkušnje za nastop na Formuli 1, omejili hitrost ter tako napravili našo neposredno okolico veliko varnejšo. To dejstvo povzroča slabe volje tudi zato, ker nam že kratko kolesarjenje ali sprehod po drugih delih naše lepe občine razkrije, da je drugje za varnost bolj poskrbljeno in je hitrost prometa bistveno zmanjšana.

Sprašujem se, če občinski veljaki z županom na čelu čakajo, da pride na Ljubljanski cesti do prve hujše prometne nesreče, morda celo do tega, da bo moralo ugasniti kako mlado življenje, da bodo tudi na tej cesti drastično zmanjšali hitrost. Toda takrat, spoštovani občinski politiki, bo že veljiko prepozno.

Marcel Koproj, Ljubljanska cesta 12, Trzin

ZVEZDA

Zvezda, kako skrivnostna si, magične imaš moči.

Vsak svojo zvezdo ima, ki vodi skozi življenje ga. Nešteto je poti – včasih se kdo na njih zgubi. So ravne in vijugaste, vodijo skozi doline in v gore. Nekaterे senčne ste, spet druge sončno ozarjene.

Mojo zvezdo bom prosila, da bi po sončni poti me vodila, skrivnosti življenja mi odkrila.

Anka Jurše

Ovca se zlahka izmuzne volku, svojemu sovražniku, ne pa tudi človeku, svojemu prijatelju.

Danski

Pogosto misli na prijatelje, še pogosteje na sovražnike.

Češki

PLINIFIKACIJA TRZINA (5. NADALJEVANJE)

Zve v predstavitveni zloženki je koncesionar za distribucijo zemeljskega plina PETROL d.d. zapisal, da »zemeljski plin prihaja v vašo občino skozi velika vrata«. Da je temu tako, se lahko priprate že s pogledom skozi okno, saj bodo v času, ko boste prebirali to glasilo, že hrumeli stroji in gradnja bo v polnem teku. Do konca avgusta 2003 predvidevamo zgraditi I. fazo Irtzinškega omrežja zemeljskega plina, to je od občinske meje z občino Mengeš, po Jemčevi cesti, ob potoku Pšata, po ulici Za hribom, Ljubljanski cesti in Ulici Kamniškega bataljona do obstoječega plinovodnega omrežja utekočinjenega naftnega plina (UNP). Gradil pa ne bo samo PETROL d.d., ampak se mu bo na določenih odsekih pridružila tudi Občina Trzin, ki bo obnavljala vodovod, rekonstruirala Jemčevo cesto in uredila pešpot ob Pšati.

Za plinifikacijo občine Trzin pa je seveda pomembna tudi izgradnja I. faze omrežja zemeljskega plina v sosednji občini Mengeš, saj bo zemeljski plin pritekal v Trzin prav od tam (oz. točneje od Geoplinove regulatorske postaje v Mengšu). Za omenjeno gradnjo gradbenega dovoljenja še nimamo, pričakujemo pa ga v juniju 2003. Prav tako nam ne gre na roko nesprejetje mengeškega občinskega proračuna, saj se bo tudi tam Občina Mengeš vključila v gradnjo (obnova posameznih cest in komunalnih infrastruktur). PETROL d.d. bo vsekakor naredil vse, kar je v njegovi moči, da se I. faza plinifikacije obeh občin letos izvede in da se »velika vrata za zemeljski plin« za vašo občino končno odprejo.

CENA ZA PRIKLJUČEK

V fazi izgradnje osnovnega plinovodnega omrežja bo PETROL d.d. zgradil tudi hišne plinske priključke do glavne plinske požarne pipe na objektu. Cena za priključek in priklop na omrežje znaša (z že upoštevanim DDV-jem):

- v zgradbah z več kot štirimi stanovanjskimi enotami
36.000,00 SIT/odjemalca
- v zgradbah z manj in vključno štirimi stan. enotami
72.000,00 SIT/odjemalca

Cena za priključek je v skladu s koncesijsko pogodbo, dejanski stroški za izgradnjo hišnega plinskega priključka pa so seveda bistveno večji (poleg tega je treba prišteti še stroške za vodenje upravnopravne postopka).

Tako določena cena priključka velja, če je dolžina hišnega priključka od uličnega plinovoda do požarne pipe uporabnika do vključno 12 m. Za daljše priključke od 12 m se cena priključka nad 12 m zaračuna odjemalcu na osnovi dejanske vrednosti izvedenih del (ocenjena vrednost je 6.000 - 8.000 SIT/m). Cena velja tako za individualne kot za komercialne odjemalce. V ceno za priključek nista vključena plinomer in regulator tlaka, ki sta kot del interne instalacije strošek uporabnika. Tako določena cena priključka bo veljala samo v fazi izgradnje osnovnega omrežja. Ta cena bo v tej fazi veljala tudi za priključke, ki se bodo navezovali na že obstoječo plinovodno omrežje.

Za izgradnjo priključka so tako možne tri variante:

1. Lastnik je s Petrolom uredil vso dokumentacijo, njegov priključek je obdelan v projektu in Petrol je za priključek pridobil gradbeno dovoljenje. Izvajalec bo posameznega lastnika obvestil o predvidenem terminu izvajanja del po njegovih poverljivih natis priključek tudi zgradil. Za priključek velja zgoraj omenjena cena.
2. Lastnik se v fazi trženja ni odločil za priključek (oz. ni pridobil in uredil vso potrebno dokumentacijo s Petrolom). Do zaključka gradnje na njegovem področju lahko lastnik še vedno s Petrolom uredi vso dokumentacijo (g. Marjan Jakulin, tel.:

041-371-655), na Občini Trzin pa mora pridobiti še lokacijsko informacijo. Za priključek velja zgoraj omenjena cena, če lastnik uredi vse potrebno do zaključka gradnje na njegovem področju.

3. Lastnik sedaj ni zainteresiran za priključek. Za priključek, ki bo zgrajen po zaključku gradnje osnovnega omrežja, se bo cena oblikovala na podlagi dejanskih stroškov izvedbe.

POSVETOVALNA ENERGETSKA PISARNA

Posvetovalna energetska pisarna v Trzinu bo obratovala tudi poleti, in sicer vsako delovno sredo med 17.30 - 18.30 v prostorih stare šole v Trzinu (Mengeška cesta 22). V pisarni dobijo občani vse potrebne obrazce za izvedbo hišnega plinskega priključka in pa tudi vse informacije glede notranje plinske napeljave.

II. FAZA in PLINOHRAMI ZA UNP

V letu 2004 planiramo II. fazo plinifikacije občine Trzin, ki bo zajemala območja oz. ulice, kjer je interes oz. odziv lastnikov velik. Območja, kjer bo interes premajhen oziroma odziv lastnikov preslab in zankrat ne bodo ekonomsko upravičena, pa bodo puščena za III. fazo ali pa bodo posamezniki prešli na oskrbo z UNP-jem preko posameznih plinohramov. Če je vaša peč »v zadnjih vzdihljajih« ali iz katerega drugega razloga kar ne morete pričakati zemeljskega plina, si seveda lahko že sedaj omislite plinohram za UNP (seveda je potrebno notranjo plinsko napeljavo urediti tako, da pri kasnejšem prehodu na zemeljski plin ne bo potrebnih večjih predelav). Za več informacij pokličite na 080-22-66, kjer boste dobili odgovore na vsa vaša vprašanja (v zvezi s plinohrami za UNP) ali obiščite spletno stran (www.petrol.si).

PETROL d.d.

MOJA DEŽELA - LEPA IN GOSTOLJUBNA V LETU 2003

- razpis za regijsko tekmovanje
- natečaj za najlepše cvetoče balkone in vrtove

Tudi letos je naš kraj kot celota vključen v regijsko tekmovanje Turistične zveze Slovenije "Moja dežela - lepa in gostoljubna".

Posebna regijska komisija bo v poletnih mesecih ocenjevala urejenost kraja, to je urejenost glavnih urbanih elementov, različnih objektov, prometnih površin, varovanja naravnih elementov v naselju, urejenost gojenih zelenih površin in ocvetlitvena, urejenosti kulturne dediščine, turistične infrastrukture, zaščito naravnih vrednost, promocijo in privedite v kraju. Tudi v Turističnem društvu samem želimo nadaljevati z ocenjevanjem ocvetlitve, predvsem balkonskega cvetja in vrtove. Mnogo idej za zasaditve smo predstavili na že tradicionalnem predavanju spomladi. Najlepše cvetoče balkone in vrtove bomo nagradili s sadikami.

POGOVOR Z ŽUPANOM OBČINE TRZIN G. ANTONOM PERŠAKOM HRUŠEV OŽIG, KULTURA IN POČITNICE

Tokratni pogovor s trzinskim županom se je začel v dramatičnem vzdušju, saj je ravno, ko sem bil dogovorjen za sestanek z g. Peršakom, predsednik trzinskega gasilskega društva Jože Kajfež županu poročal o tem, kako so posredovali ob prvem odkritem primeru hruševega ožiga v Trzinu. Pogovora enostavno ni bilo mogoče začeti brez vprašanja, kako so se na občini odzvali na pojav te nevarne in neozdravljive sadne bolezni.

Ko smo dobili prve potrditve informacije o pojavu hruševega ožiga v Trzinu, so gasilci ukrepali v skladu z navodili. Zdaj se dogovarjamo, kako obvestiti občane, da ti ne bi zaradi slabe ali napačne obveščeno-
sti narobe ukrepali. V akcijo smo že vključili pripadnike civilne zaščite, gasilci so se medsebojno obvestili po svojih kanalih obveščanja, mi pa zdaj pripravljamo sestanek, lahko bi rekli kriznega štaba, na katerem se bomo dogovorili, kako nadalje ukrepati. Predvsem moramo po svojih močeh poskrbeti, da se bolezen ne bi širila naprej, da ne bi prišlo do panike in da ne bi povzročali še večje škode.

Kdaj prenova dvorane KUD-a?

Izteka se zelo živahno obdobje, ko v Trzinu skoraj nismo mogli počivati med različnimi zanimivimi prireditvami. Zadnje tedne je še zlasti zaznamovalo zelo bogato kulturno dogajanje. Prav ob tem se je spet pokazalo, da dvorana KUD-a postaja premajhna in zastarela, da je potrebna obnova in razširitev. Lastništvo kulturnega doma je že skoraj povsem rešeno. Ali lahko pričakujemo, da bi dvorano v bližnji prihodnosti posodobili? Kot vemo, prav zdaj potekajo v objektu KUD-a

manjša obrtniška dela. Ali se na tem področju že kaj premika?

Letos smo festival Trzinska pomlad res pripravili nekoliko drugače, zraven pa smo lahko gostili tudi Linhartovo stečanje ljubiteljskih gledališč, in lahko rečem, da je bilo kulturno življenje v občini v zadnjem času res zelo bogato.

Kar se tiče obnove kulturnega doma, pa smo naročili študijo o tem, kaj bi se sploh dalo narediti. Moram reči, da še nisem imel časa, da bi jo podrobneje preučil, tako da še ne morem govoriti o možnih rešitvah. Je pa narejena tako, da naj bi odgovorila na vprašanje, ali je smiselno poskrbeti za ureditev dvorane v obstoječi zgradbi ali pa je bolj smiselno, da dvorano postavimo na novo. Kakor koli že, v vsakem primeru bodo potrebni temeljiti posegi. Dejstvo je, da je sedanjí oder premajhen za sodobne gledališke predstave in koncerte. Nadodetje je prenizko, neustrezni pa so tudi prostori okrog, predvsem garderobe in drugi, bi rekli, infrastrukturni prostori. To je razumljivo, saj je bila dvorana postavljena v drugačnih pogojih in za drugačne potrebe. Balkon je na primer skoraj neizkoriščen. Ker prav zdaj potekajo dela pri urejanju dvoranice v centru T-3, ki bo tudi namenjena kulturi in podobnim manjšim prireditvam, smo se odlo-

čili, da zdaj poskrbimo v sedanjem objektu KUD-a le za manjša popravila in druga dela, kot je na primer beljenje. Ko bo zgrajena dvoronica v T-3, pa se bomo lotili temeljitejše prenove sedanje dvorane. Predvidevamo, da bo ta obnova trajala kar nekaj časa, zato je treba imeti pripravljeno tudi drugo, lahko rečem, nadomestno dvorano. V tem trenutku lahko samo potrdim, da na Občini načrtujemo posodobitev dvorane KUD-a in da bo šlo za večji poseg, vendar drugih podrobnosti za zdaj še ne morem reči.

Z rebalansom pohiteli

Ko bo naš časopis v tisku, bo imel Občinski svet svojo 8. redno mesečno sejo (to se žal, zaradi tehničnih težav - gl. str. 3 - ni zgodilo, op. teh. ur.). O njej bomo poročali v naslednji številki Odseva, vosem pa bi bilo prav, da nam poveste nekaj podrobnosti o rebalansu občinskega proračuna, ki bo ena od osrednjih tem na seji občinskega sveta. Gre za več stvari. Kot verjetno vsi veste, bo to leto za Trzin leto velikih naložb. Prav zdaj dograjujemo center družbenih dejavnosti v T-3, kjer bo, kot načrtujemo, do konca leta večina stvari dokončanih. Začela se je gradnja prizidka k osnovni šoli, tik pred vrati je celovita obnova Jemčeve ceste, kjer bomo, med drugim, zamenjali dotrajane salonične vodovodne cevi, položili plinovodno omrežje, prestavili elektriko v podzemni kabel, delno posodobili centralno razsvetljavo in uredili meteorološko kanalizacijo, zraven pa seveda uredili tudi cestišče, ki bo namenjeno upočasnjem prometu po tej ulici. Ker bodo na tistem območju zaradi polaganja plinovoda razkopavali, bomo to izkoristili tudi za zamenjavo vodovodnih cevi v Habotovi ulici in na cesti Za hribom, prav tako pa tudi po levem bregu Pšate, tam, kjer so zdaj speljane salonične cevi. Večja naložba, ki je tik pred začetkom, pa je ureditev športnega parka. Vse to za občino predstavlja precej usklajevanja in prilagajanja. Ker smo nekatere predračune izvajalcev dobili šele po tistem, ko smo že imeli letošnji proračun, je to zdaj treba uskladiti. Izkazalo se je, da so nekatere stvari dražje, nekatere pa cenejše. Zdaj je to treba v proračunu uskladiti in približati pričakovanim cenam. Pri tem ne gre za kakšne posebno velike spremembe ali podražitve; denar bomo v glavnem prerazporejali iz ene proračunske postavke v drugo. Na primer, za posodobitev vodovoda bomo potrebovali

Linhartovo stečanje ljubiteljskih gledališč - Gospodsko stečanje. Na sročanju so je v vsakem primeru pokazalo, da je dvorana ožiga, da je oder premajhen. ... Potrebna pa prenova dvorane je vse večja.

precej več denarja, ker bomo to naredili tudi na Habatovi ulici in cesti Pod hríbom, pri posodobitvi Jemčeve ceste pa bomo nekaj denarja prihranili, ker bomo vse delali hkrati in še zlasti, ker bomo to delali skupaj s Petrolom.

V tem času se je tudi pokazalo, da smo imeli v proračunu še nekaj večji presežek, kot smo računali, zato nam za naložbe ostaja več denarja. Nekatere postavke je treba drugače oblikovati tudi zato, ker želimo, da bi tam, kjer je mogoče, sodelovala tudi država. Taká možnost je na primer pri opremi knjižnice. Doslej smo imeli celoten prikaz stroškov opremljanja prostorov v družbenem centru, zdaj pa je treba stroške razdeliti in posebej prikazati, kolikšni bodo stroški za opremo knjižnice. Vse to zahteva, da rebalans proračuna pripravimo nekoliko prej kot običajno. Prejšnja leta smo rebalans pripravljali julija, ko so bili že v večji meri znani politični rezultati gospodarjenja, letos pa moramo zaradi naložb in da bi zagotovili kar najustreznejše tokove denarja, nekoliko pohiteti.

V občinski blagajni še več denarja

Glede rebalansa proračuna pa moram povedati, da smo bili tudi letos, podobno kot prejšnja leta, pri sestavljanju proračuna previdni in smo načrtovali, da bodo prilivi v občinsko blagajno nižji, zdaj pa se je, podobno kot že v prejšnjih letih, pokazalo, da bodo letošnji prihodki spet višji od načrtovanih. Kaže, da se bo po novem v občinsko blagajno nateklo približno 30 milijonov tolarjev več, kot smo načrtovali. Skupno naj bi tako letošnji proračun znašal 670 milijonov tolarjev, ker pa smo imeli presežke tudi v prejšnjih mesecih, bomo letos za naložbe lahko porabili milijardo 300 milijonov tolarjev, ob tem pa se nam ne bo treba zadolževati.

Večkrat smo že napovedovali, da se bo do vsak čas začela dela pri urejanju športnega parka na robu Mlak. Bralci vas sprašujejo, kaj se zdaj dogaja, saj se ni videti, da bi začeli z deli na terenu. Nekateri pravijo, da še niste pridobili gradbenega dovoljenja.

Šlo je za to, da ljudje nekaterih stvari enostavno niso razumeli. Predlagali so, da bi bile nekatere stvari narejene drugače, kot pa je predvideno z ureditvenim načrtom. Mi smo te stvari preverili in če bi načrtovali drugače, kot je bilo že zarisano, ne bi dobili gradbenega dovoljenja, ker bi prišlo do neskladja med ureditvenim načrtom in projektom. Nekdo je na primer predlagal, da naj rokometnega igrišča, ki bo služilo tudi za mali nogomet, ne bi asfitali, ampak naj bi bilo travnato. To bi bilo v neskladju z ureditvenim načrtom, in bi ga morali spreminjati; vse skupaj bi se zavleklo vsaj še za eno leto. To možnost smo preverili, ko smo delali projekt, ugotovili pa smo, da se to zdaj enostavno ne da tako preprosto. Podobnih primerov je bilo še več.

V zadnjem času je bilo spet več nasprotov pri glede ureditve športnega parka s strani obččanov.

Začenja se čas dopustov. Ali ho Občina tudi letos po svoje prispevala k ugodnejšemu letovanju otrok, še zlasti tistih iz socialno ogroženih družin?

Kot vsakoleto, bo tudi letos občina na tem področju sodelovala. Če bo Društvo prijateljev mladine oz. Zveza kaj pripravila na tem področju, bomo mi to podprli. Po eni strani gre za otroke z zdravstvenimi težavami, kar že teče, po drugi strani pa za otroke iz socialno šibkih družin. Je pa stvar organizacije, kdo bo organizacijo prevzel.

Občina je solastnik nekaterih počitniških objektov, kd so bili v lasti prijslne, skupne občine. Koliko je teh objektov, kje so, v kakšnem stanju so in kako jih je možno uporabiti?

V zvezi s tem moram pojasniti, da gre pravzaprav za, kot so včasih rekli, sindikalne domove, ki so v glavnem namenjeni zaposlenim v občinskih službah in v upravnih enotah. Prejšnja skupna občina je imela več takšnih zmogljivosti, vendar so nekatere že odprodane. V zameno za to so na Rogli kupili en apartma. Še vedno pa so v skupni lasti občin naslednje nekdajne domžalske občine počitniške zmogljivosti v Novem gradu, vikolica na Krku, koča na Veliki

planini ter en apartma v Terme Čatež, zraven pa je še mladinski dom na Krku. Trzinska občina je, kot dedinja nekdanje občine Domžale, solastnica teh objektov, vendar gre pri tem za zelo majhen delež, približno 5-odstoten. Po drugi strani pa tudi zaposleni v trzinski občinski upravi še niso pokazali posebno velikega zanimanja za letovanje v teh objektih.

Večina teh zmogljivosti je bilo kupljenih in zgrajenih že pred desetletji in so v sorazmerno slabem stanju. Sedanje občine so drugačne, kot so bile prej, in zdaj niso zainteresirane, da bi vlagale v takšne objekte in upravljale z njimi. Postopki za naložbe so namreč sorazmerno zapleteni, vsaka občina pa gleda predvsem na to, da bi vlagala na svojem območju. Zaradi negotovosti v zvezi z lastništvom počitniških domov na Hrvaškem pa občine še zlasti niso zainteresirane za vlaganje v objekte na Hrvaškem. To je tudi eden od razlogov, da se zdaj pogovarjamo o prodaji doma na Krku. Ostale občine so se že odločile in so pripravile objekt prodati. Pri nas imamo še pomisleke, saj vidimo glede tega nekaj dobrih in nekaj slabih argumentov. Objekt so pred časom dali v najem podjetju, ki se ukvarja s pripravo letovanj, predvsem za otroke. Njihov program večini občin ne odgovarja, predvsem ker se jim zdi predrag. Znad z njimi sodelujeta še še trzinska in ena od domažalskih šol. Prav zato se vse druge občine zavzemajo za prodajo objekta. Ta namreč kar kliče po obnovi in investicijskem vzdrževanju. Mi se zavedamo, da bi tisti objekt lahko odkupili od drugih občin, vendar bi bilo to kar drago. Vprašanje je, kako bi se naložba obrestovala, saj bi bilo po tem potrebno poskrbeti še za vzdrževanje doma in bi morali verjetno za to zaposliti tudi vsaj enega človeka. Obstaja tudi možnost, da svojega deleža ne prodamo, vendar je ta delež premajhen, da bi potem lahko učinkovito usklajevali svoje interese z večinskim lastnikom. O tem, kako bo občina ravnala, bo odločil občinski svet.

Miro Štebe

Vsem bralkam in bralcem Odseva čestitamo ob Dnevu državnosti.

Naj bo dan, ko so se uresničile sanje mnogih slovenskih generacij čim bolj slovesen.

Uredništvo Odseva

POGOVOR Z ŽUPANOM OBČINE TRZIN G. ANTONOM PERŠAKOM IN RAVNATELJEM OSNOVNE ŠOLE TRZIN G. FRANCEM BREČKOM ZA DEVETLETKO BO ŠOLA NARED

Gradnja prizidka k osnovni šoli se je končno začela. Ker so se med Trzinco za sliče govorice, da prizidek ne bo dokončan do začetka novega šolskega leta oz. do začetka devetletnega osnovnošolskega pouka v Trzinu, smo se o tem pogovarjali z možema, ki o tem lahko največ povesta: z županom naše občine g. Antonom Peršakom in ravnateljem osnovne šole g. Francem Brečkom. Priložnost smo izrabili tudi za pogovor o odnosih med Osnovno šolo in Občino, saj so nam bralci večkrat namignili, da ti niso najboljši.

Kaj zdaj pravzaprav gradijo?

Peršak: Zgrajen bo prizidek za dodatne potrebe osnovne šole, hkrati pa tudi prostori za potrebe predšolskega varstva in manjša telovadnica. Istočasno bomo poskrbeli tudi za posodobitev obstoječega objekta. Preuredili bomo nekaj učilnic in kabinetov, namestili dvigalo za učence, ki so gibalno omejeni, posodobili pa bomo tudi kuhinjo, da bo usposobljena za kuho tako za šolo kot tudi za vrtec.

Bodo vse skupaj zgradili in uredili v enem zamahu?

Peršak: Čeprav je predvidena fazna gradnja, bodo vse več ali manj res naredili v enem zamahu, s tem da bodo najprej zgradili prostore za potrebe osnovnošolskega programa oz. devetletko, zraven pa bo treba poskrbeti tudi za posodobitev sedanjega objekta, vse drugo pa lahko pride na vrsto nekoliko kasneje.

Brečko: Prvi prizidek je obveza, in mora biti dokončan do začetka pouka. Ker gradinci, kot vidim, ko spremljam potek del, delajo zelo dobro, mislim, da ni nobenega dvoma, ali bo prizidek dokončan do predvidenega roka ali ne. Po časovnem načrtu je tehnični pregled prizidka predviden za 13. avgust in mislim, da bo tako tudi obveljalo. Opozoril pa sem, da je treba k posodobitvi obstoječega objekta pristopiti zelo previdno in da morajo biti dela usklajena. Ob posodabljanju bomo namreč spremenili namembnost nekaterih prostorov. V južnem delu obstoječega objekta bomo tako v prvem nadstropju izgubili dve klasični učilnici, ker ju bomo spremenili v računalniški učilnici. V novem prizidku sicer dobimo nove učilnice, vendar je vsa dela potrebno zelo natančno uskladiti, da ne bi začasno ostali brez kakšne učilnice, dokler ne bo zgrajen še drugi prizidek.

Kdaj bodo dela pri širjenju in obnovi šole predvidoma končana?

Peršak: Naložba bo dokončana prihodnje leto. Natančno se ni opredeljeno, kdaj točno to bo, vendar je tudi finančni načrt za

proračunska sredstva oblikovan tako, da naj bi z gradnjo končali prihodnje leto.

Brečko: Dela zelo lepo potekajo in zdí se mi, da so izvajalci pravilno pristopili k projektu, saj gledajo na to, da bodo njihove zmogljivosti kar najbolj racionalno izkoriščene. Prav zaradi tega so pravzaprav že začeli tudi z nekaterimi deli, ki so bila prvotno načrtovana za drugo fazo.

Kakšna je predračunska vrednost naložbe?

Peršak: Vrednost naložbe je približno 530 milijonov. V to ceno so zajeta tako gradbena dela kot oprema prostorov. Popolnoma normalno je, da se bo končna cena verjetno nekoliko spremenila, zvišala ali znižala. Zdaj vsa dela niso še oddana in ko bodo, lahko pride do določenih odstopanj. Naj pa povem, da bo celotno širitev in prenovo šole plačala občina. Računali smo na sodeležbo države, vendar je la zdaj, pred uvedbo devetletke, zasuta z zahtevami po sofinanciranju, tako da bi mi lahko prišli na vrsto za 10% soudeležbo države zelo pozno. Ker smo čakali na državo, smo že zamudili precej dragocenega časa, zdaj pa enostavno ne moremo več čakati, in smo se odločili, da cel projekt plačamo kar sami. V to smo prisiljeni, če ne želimo nepriljubljeni pričakati začetka devetletke.

Brečko: V obdobju priprav idejne zasnove projekta sem ves čas sodeloval, moram pa reči, da zdaj končnega projekta še nisem prejel, da bi ga lahko podrobneje preučil. Ampak kolikor sem imel možnost, da se seznanim z njim, sem ugotovil, da v njem niso upoštevane nekatere malenkosti, za katere bo še treba poskrbeti. Med drugim ni predvidenega omrežja za potrebe računalništva. To bo vsekakor treba urediti, nisem zasledil tudi ureditve varovanja objekta, za kar bo prav tako treba poskrbeti. Gre sicer za manjše zadeve, ki bodo nekoliko, sicer ne občutneje, a vendar podražile projekt, jih je v vsekakor treba urediti.

Prvotni projekt je doživel precej sprememb. Ste pri sedanjih rešitvah našli kompromis in uskladili želje ter možnosti?

Peršak: Prvotno smo računali deloma na prizidek in deloma na nadgradnjo. Ko smo stvari statično prevezjali, smo ugotovili, da nadgradnja ni mogoča, in je bilo treba projekt ustrezno spremeniti. Vse, kar je zdaj projektirano in kar bomo zgradili, pa je pripravljeno tako, da bo kasneje, če se bodo pokazale potrebe, objekti možno tudi nadzidati in tako zagotovili dodatne zmogljivosti.

Brečko: Računali smo, da se bo gradnja začela že jeseni, kar naj bi bilo jamstvo, da začetka devetletke ne bi zamudili. Upam, da tudi zdaj ne bomo zamujali. Je pa treba reči, da so se projektanti sprva precej nestrokovno lotili izdelave projekta. Mi smo jih že v naprej opozorili, da objekti nadzidave ne bo prenesel, vendar nas načrtovalci sprva niso upoštevali, kar je seveda privedlo do zamude. To je po moji oceni tudi glavni razlog za zamude.

Peršak: Treba je tudi reči, da sva si bila pri načrtovanju projekta z g. ravnateljem nekako v nasprotju, kar pa je pravzaprav pravilno in razumljivo glede pozicij, ki jih zastopava. Jasno je, da si je šola želela kar največ, kar najbolj prostorno, razkošno rešitev, občina, kot upravljavec in financeer, ne samo gradnje, ampak kasneje tudi upravljanja in vzdrževanja objekta, pa želi to kar najbolj racionalizirati. Mislim, da smo zdaj dosegli nekak kompromis. Šola bo imela določen nadstandard, kar se tiče zmogljivosti. To bo izraženo tudi v kvadraturi, vendar pa verjetno vse le ne bo tako, kot bi si šola želela. Ampak tak korak vedno ostaja, ko se soočita uporabnik in investitor. Občina se ni mogla pogovarjati drugače, kot se je.

Brečko: Kar se tiče nadstandarda, naj povem, da je ministrstvo za šolstvo leta 96 izdalo navodila za zidavo osnovnih šol. Ko smo nato sodelovali pri pripravi načrtov za ureditve šole, smo se izključno držali zahtevkov v teh navodilih, tako da bi težko govorili o željah šole po nadstandardu. Če samo navedem vprašanje ureditve sanitarij. Navodila zahtevajo pri tem uvedbo večje avtomatike, kar se mi zdi povsem prav, in menim, da moramo to tudi upoštevati, pri tem pa ne moremo govoriti o nekakšnem nadstandardu.

Če se zadržimo pri posodobitvi kuhinje. Kolikšne izboljšave načrtujete v tem primeru? Ali bo potem v njej možno pripravljati hrano tako za otroke iz šole kot za otroke iz vrta?

Brečko: Ko smo gradili šolo, je bilo rečeno, da je zmogljivost kuhinje 500 obrokov, zdaj razdelimo približno 160 obrokov, tako da zmogljivosti kuhinje v celoti zadostujejo tudi za potrebe vrte. Mislim, da je to, če se v kuhinji pripravlja hrana tako za vrtec kot za šolo, najbolj smotrna rešitev. Res pa je, da bomo zdaj kuhinjo posodobili in jo prilagodili drugačnim standardom. Pri tem ne gre za nadstandard, ampak zgolj za drugačne standarde. Rad pa bi še dejal, da se vse bolj kaže, da je tudi vrtec Žabica potreben posodobitve. Tam zdaj manjka prostora, ni pokritih prostorov za športne dejavnosti, pojavljajo pa se še druge pomanjkljivosti. Ko se bomo odločali o posodobitvi vrta Žabica, bi bilo prav, da bi razmišljali tudi o tem, da bi se tudi tam zagotovile možnosti za pripravo hrane. Tudi prevozi hrane stvari precej zapletejo in podražijo.

Slišali smo, da razmišljate o tem, da bi pripravo hrane za šolo in vrtec zaupali koncesionarju. Ali to drži in ali bi v tem primeru zaposlene v šolski kuhinji izgubile delo?

Brečko: Res je, o tem razmišljamo. Obstaja možnost, da se da kuhinja v najem, seveda v obojestransko korist. Pri tem pa mi ne bi smeli biti niti malo prikraščani. Ni govora, da bi zaradi tega kdo od naših delavcev izgubil službo. Prav obratno, nova delovna mesta bi se pri tem lahko še odprla, seveda pa bomo, če se bomo pogovarjali s koncesionarjem, prav gotovo poskrbeli, da bodo naši delavci pogodbeno ostali zaposleni, mogoče v okviru podjetja koncesionarja. Je pa treba povedati, da gre pri tem za specializirano podjetje, ki imajo živilske tehnologije in druge strokovne kadre, kakršnih mi nimamo. Na ta način bi lahko zagotovili bolj kakovosten servis in tudi boljšo izbiro hrane. Nenačuden se, če vse skupaj zaupamo koncesionarju, kažejo tudi možnosti dodatnega zasluzka, s katerim bi lahko krili nekateri nadstandardne programe naše šole.

Ali bi to pomenilo tudi pocenitev prehrane?

Brečko: Absolutno, to mora v vsakem primeru pomeniti cenejšo prehrano. Pri velikih količinah hrane, ki jo ta podjetja pripravljajo po vsej Sloveniji, to mora pomeniti pocenitev. Pokazali so nam cene, ki jih imajo, in lahko rečem, da ta podjetja zaradi razvejanih mrež, ki jih imajo po celi državi, lahko pridejo pri nakupu živil do bistveno nižjih cen, kot pa smo jih sposobni dobiti mi. Iz tega razloga so tudi konkurenčni.

Peršak: Na vsak način je to razumno razmišljanje. Če imaš zaposlene tri ali štiri ljudi, se takoj pojavljajo najrazličnejši organizacijski problemi, na primer če gre kdo na dopust, imaš takoj problem z nadomeščanjem. Pri večjih podjetjih to od-

pade in sploh je bolje, če te zadeve postanejo problem nekoga drugega. V šoli je tudi problem, da zmogljivosti njene kuhinje enostavno niso izkoriščene. Če skrb za prehrano zaupamo koncesionarju, pa to lahko boljše izkoristimo, obstaja možnost, da bi v kuhinji pripravljali hrano tudi za druge oddelke.

Kakšne pa so ocene priprave hrane v sedanji kuhinji? So otroci in njihovi starši zadovoljni ali pa ste morda deležni kritik?

Brečko: Okusi so vedno različni. Pritožbe dobivamo ves čas, istočasno pa tudi pohvale. Okuse je zelo težko uskladiti. Organizator šolske prehrane pa je odbor za šolsko prehrano in ta krmarj mednimi in drugimi okusi. Osebnostno menim, da naša kuhinja zelo dobro dela, pa ne samo zato, ker sem abonent te kuhinje že od vsega začetka in poznam zadevo. Slišimo pripombe, da je naša hrana preveč industrijska. Res je, da je na tgu precej živilskih polizdelkov in da jih tudi vključujemo v naše jedilnike, vendar menim, da je to normalno. Industrijski razvoj gre hitro naprej in tudi ti polizdelki so lahko kar kakovostni, na primer samo če pogledate Pečjakove polizdelke. Smo pa včasih tudi zaradi cene primorani vključevanje takšnih živil v naše jedilnike.

Med Trzinca pa tudi med samimi člani Občinskega sveta je bilo, zdaj ko je v pripravi sprememba ureditvenega načrta za T-3, precej govora in tudi zahtev, da bi morali v okolici šole ohraniti več zelenih površin in da ne bi smeli v neposredni bližini šole dovoliti gradnje dodatnih parkirnih prostorov. Kako je zdaj s tem?

Peršak: Te zahteve nimajo nobene zveze s

prizidkom in posodobitvijo šole. Gre za urejanje dveh povsem različnih plansko ločenih enot. Med njima je meja. Nekaj dodatnih parkirnih bo res zagotovljenih neposredno ob objektih v T-3, vendar ta ne bodo moteča za šolo. Ohranjenega pa bo kolikor je mogoče veliko zelenja in tam naj bi namestili celo nekaj igral za otroke.

Ob posodabljanju šole naj bi preselili tudi garderobe iz sedanjega zaklonišča v ustreznejši prostor. Zaklonišče bo tako prazno, in Trzinu, še zlasti med strelci, pa je že dolgo prisotna želja, da bi v tistih prostorih uredili strelišče. Koliko je možnosti za izpolnitev teh želja?

Peršak: Ko bo zaklonišče izpraznjeno, bomo tam zares uredili strelišče.

Brečko: Lahko rečem, da je sedanje strelišče izjemno zasledeno; v populacijskem času, še posebej pa zvečer, je tudi premajhno za naše potrebe. Če bi novo strelišče uredili v zaklonišču, to od nas ne bi zahtevalo nobenih dodatnih sredstev kar zadeva prostore. Pričakujemo pa, da bo občina namenila denar za prilagoditev prostorov za strelstvo. V zaklonišču bi lahko pridobili strelišče z 12 strelskimi mesti. Zadeva naj bi bila več ali manj v montažni izvedbi, saj bo zaklonišče še vedno zaklonišče. Svari bodo morale biti narejene tako, da se jih bo dalo hitro umakniti in zaklonišče usposobiti za njegov osnovni namen. Treba pa je reči, da bi z ureditvijo novega strelišča strelci zelo veliko pridobili, hkrati pa bi bila pridobitev tudi v programu šolskega športa, in sicer kot dodatna športna panoga, ki jo je mogoče vključiti v redni pouk športne vzgoje. Strelstvo bo tako mogoče vključiti tudi med športne

Zidovi na vzhodni strani že kažejo obris novega prizidka.

discipline, ki jih bo vseboval športni program v devletki.

Rekli ste, da bo strelišče montažno. To je mogoče narediti zelo hitro in tudi bolj zasilno. Mogoče pa je to izvesti tudi precej bolj kakovostno. Za katero možnost se boste odločili?

Brečko: Nobena stvar se ne sme delati brez strokovnjakov. Strokovnjaki z gradbenega področja, ki bi se morali posvetovati s predstavniki strelskega športa, bi izrisali idejni načrt za ureditev strelišča. Potem naj bi se usedli skupaj s predstavniki občine, mogoče tudi s kakšnim strokovnjakom za zaklonišča, in potem bi skupno našli najustreznejšo rešitev. Z deli bi lahko začeli takoj, ko bodo garderobe izpraznjene. To bo predvidoma do 1. septembra. Potem pa bi lahko takoj začeli z deli. Na razpolago bodo štiri prostori.

Peršak: To, kar je rekel g. ravnatelj, je po moje optimalna rešitev. Pri tem, kot je že dejal g. Brečko, je treba upoštevati dejstvo, da so tisti prostori zaklonišče in da bodo to morali še naprej tudi ostati. Vse, kar bo narejeno, bo moralo biti narejeno tako, da bo ta funkcija prostorov ostala. Drugo dejstvo je, da je občina zainteresirana za razvoj športa, še zlasti pa za razvoj tako uspešne panoge, kot je strelstvo v Trzinu. Problem pri tem pa je, da je šport sorazmerno »nedružaben«, za razliko od npr. košarke, nogometa in drugih iger z žogo, pa tudi gimnastike, na primer. Tam narediš dvorano in pri tem lahko računaš tudi na publiko. S tega vidika je strelstvo za tako majhno območje, kot je Trzin, sorazmerno drag šport. Menim, da je predlog, o katerem je govoril g. Brečko, optimalen. Z montažnimi elementi je možno organizirati tudi velika strelska tekmovan-

ja, kar so naši strelci že dokazali. V prostorih, ki bodo na voljo, bo mogoče narediti nekatere posege, ki funkcije zaklonišča ne bodo ogrozili, hkrati pa bodo omogočili kar najboljše pogoje za delo strelcev. Tu je mogoče poskrbeti za posebno osvetlitev. Do zdaj sem se že naučil, da strelci potrebujejo različno stopnjo osvetljenosti v različnih točkah v prostoru. Treba bo poskrbeti tudi za različne akustične posege. Ker gre tam za gole betonske stene, bi pri streljanju lahko prišlo do nezaželenih akustičnih učinkov, zato bodo stene potrebovale nekakšne obloge, vendar pa jih ne bo mogoče podirati ali pa postavljati novih.

Med Trzinci večkrat slišimo namige, da sta vodstvo občine in šole na bojni nogi. Ali je to res in kako komentirata takšne ocene. Gospod župan, v aprilski številki Odseva ste v svojem kotičku kar ostro pisali o nekaterih zahtevah šole. Med drugim ste navedli financiranje šole v naravi in dodatnega pouka angleščine.

Peršak: Zakon nalaga občinam v določenem delu skrb za zagotavljanje gmoitnih pogojev za delovanje šol. Občina mora tako zagotavljati šolske prostore in skrbeti za njihovo vzdrževanje. Glede tega obstajajo standardi, vendar ti niso povsem precizirani. Ni namreč določeno, na primer, za toliko in toliko kvadratnih metrov šolskih površin je treba plačati toliko in toliko. Prav tako znesek ni preciziran na glavo učenca. Občine si zato pomagajo na različne načine. Ene financirajo šole glede na kvadrature, druge pa svoje obveznosti preračunavajo na število učencev. Nekateri si pomagajo s kombinacijo obeh metod. Vem, da večina sosednjih občin uporablja kombinacije tega izračunavanja. Druga stvar pa je, da je med

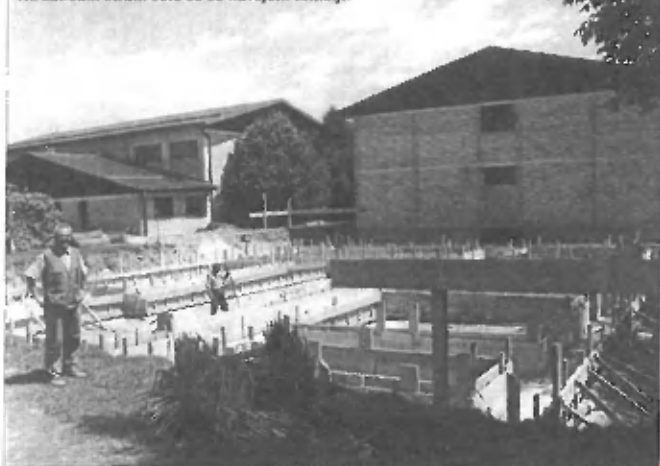
tistim, ki nekaj plačuje, in tistim, ki denar prejema, vedno določena napetost. S tem nisem rekel, da se mi kregamo, vendar jaz v teh pogovorih zastopam interese občine, g. ravnatelj in druga šolska telesa pa razmišljajo samo o potrebah šole. Trudijo se, da bi zagotovili kar najboljše pogoje in kar najvišjo raven šole. Občani se pri tem postavljajo na različne pozicije. Tisti, ki imajo otroke v šolah, se zavzemajo za čim višji standard šole, tisti, ki jih imajo v vrtcu, bi želeli, da tam zagotovimo kar najboljše pogoje, tisti, ki otrok nimajo ali pa imajo že odraščene otroke, pa se bolj zavzemajo za zagotovitev kar najboljših pogojev za delovanje starejših občanov. Mi na občini moramo nekako iskati ravnotežje med vsemi temi zahtevami. Upam si trditi, da občina Trzin namenja za zagotavljanje šolskih potreb od 15 do 20 odstotkov več denarja, kot bi ga šola prejemale, če bi še vedno ostali v občini Domžale. Naredil sem primerjave podatkov in te to tudi potrjujejo. Mi financiramo tudi nekatere namembnosti, ki jih občina ni dolžna financirati. Občina tako nima obveznosti, da bi morala financirati izpopolnjevanja in dodatna izobraževanja in.

Zakon izrecno govori, da šole v naravi financira država. Strinjam se, da so sredstva, ki jih država namenja za to, prenizka, vendar tudi mi za to namenjamo nekaj denarja. Jasno je, da bi si šola in seveda tudi starši želeli, da bi občina prispevala še več. Pri tem je treba iskati neko ravnotežje. Nerodno pri tem je, da imamo v Trzinu v povprečju kar dosti premožnejših družin, ki jim stroški za šole v naravi niso posebno breme, po drugi strani pa imamo tudi družine, ki si takšne stroške težko privoščijo. Občina bi tako lahko revnejšim učencem križla stroške šole v naravi v celoti, vendar je ugotavljanje gmoitnega položaja posameznih družin zelo težavno ali pa sploh nemogoče. Za marsikoga je takšno izpostavljanje neprijetno, saj je treba, če bi kdo želel, da njegovemu otroku plačamo udeležbo v šoli v naravi, pri Centru za socialno delo pridobiti potrdilo o tem, da družina takšnega stroška ni sposobna kriti. Dostikrat se tako zgodi, da marsikak otrok ostane doma, ker se družina ni želela izpostaviti in pokazati, da ni sposobna kriti stroškov teh dejavnosti.

Če zaključim komentar s svojega vidika, moram poudariti, da nihče ne more reči, da občina ni pripravljena podpirati šolskih dejavnosti, da ni dobrovoljna. Plačujemo tudi stvari, ki jih občina nesporno ni dolžna. Dejstvo pa je, da vedno lahko kdo še vedno reče, da bi Občina lahko dala še več. Tudi to je res.

Drugo je, da si prizadevamo, da imamo čiste račune. Želimo, da se ve, za kaj in koliko dajemo. Pri tem ne gre za to, da bi ugotavljali, ali za kaj dajemo preveč. Če imamo te stvari razčiščene, je tudi lažje

Na zahodni strani šole so že narejeni temelji.

načrtovati in predvideti v proračunu, da bomo zagotovili potrebna sredstva. Včasih se res pojavijo tudi želje, da bi Občina financirala stvari, ki pa res spadajo v nadstandard. Pri tem ne mislim toliko na opremo. G. ravnatelj lahko potrdi, da nikoli nismo rekli ne, ko je šola kandidirala na razpisih za računalniško opremo in je bilo treba denarno priskočiti na pomoč. Naša šola je ena izmed boljše opremljenih, kar se tiče tovrstne računalniške opreme. Mislim, da je to pravilno.

Pred kratkim je prišlo do manjšega nesporazuma glede plačila pouka dodatnih ur angleščine. Preverili smo tudi pri sosednjih občinah in ugotovili, da vse občine v takem primeru plačujejo opravljene ure. Pri nas naj bi ena od učiteljic za te dodatne ure bila plačana, kot da gre za redno plačo. Občine praviloma tega ne plačujejo. V zakonu je jasno, kdo prispeva denar za plače, občina pa plačuje materialne stroške in po možnosti tudi kakšne dodatne storitve. Mi smo plačevanje na predlagani način načelno zavrnili, saj je tak način plačevanja za plače tudi dražji zaradi davčnih obveznosti. Ure, ki se plačujejo po avtorskih honorarjih ali po pogodbah, so veliko cenejše. No, problem bo odpade, ko se bo začela devetletka.

Brečko: Ne bom rekel, da gre za kakršnekoli spore. Jaz jih nisem začutil. Glede razreza stroškov zaenkrat res še ni izdelanega ustreznega sistema, država pa si res ves čas »vzmišlja«
dodatne obveznosti.

Kolkor poznam g. župana, sem prepričan, da bi, če bi bil v moji koži, v marsičem ravnal tako kot jaz. Ravno tako kot jaz bi se boril za nadstandard tega trziškega šolskega prostora. To sem prepričan, tako da mislim, da tu sploh ne gre za kakršen koli spor ali nesoglasja. Plačevanje dodatnega pouka angleščine je verjetno edina stvar, kjer nismo dosegli skupnega dogovora, drugače pa popolnoma drži, kar je g. župan rekel. Občina Trzin dejansko daje več, kot je po zakonu dolžna, tudi jaz sem lo izračunal. Je pa res, da je teh programov dodatnih obveznosti zelo veliko. Vedno nove in nove zahteve so, na primer varovanja in zavarovanja. Vedno so nova in nova zavarovanja. Podobno je pri opremitvi. Ves čas se pojavljajo nove zahteve. Imamo krasno računalniško opremo, to pa za sabo potegne nove in nove stroške. Tu je kup zadev, ki so nadstandard. Če bi se temeljito poglobili, bi ugotovili, da z materialnimi stroški komaj komaj pridemo skozi. Ni čudno, da pri tem prihaja do prelaganja iz enega kupčka na drugega. Morda gre včasih za malo nespreten prikaz določenih postavk. To bo treba bolje prilagoditi dejanskemu položaju, zraven pa bo seveda potrebna tudi podrobna celovita analiza vseh stroškov, iz katerih bo razvidno, ali so sredstva zadostna ali nezadostna.

Kar se tiče dodatnih programov, mislim, da smo tu veliko dosegli. Pri tem se moramo še zlasti zahvaliti za velik posluš občine. G. Peršak je nanizal samo par stvari, zato naj povem, da imamo kar 15 dodatnih aktivnosti, ki jih financira občina. Edini problem pri tem je, kot smo že omenili, problem financiranja dodatnega pouka angleščine. Tu nismo dosegli soglasja. Moram pa reči, da imajo popolnoma enak problem v Domžalah. Mi zdaj to pokrivalo iz drugih virov, saj ne želimo dodatno obremenjevati staršev. Bo pa ta problem odpadel, ko bomo prešli na devetletko.

Pred kratkim so bili nekateri občani presenečeni, ko so slišali, da je občina ustavila izdelavo strehe nad delom igrišča ob vrtcu Palčica, pod katero bi malčki lahko našli zaščito pred premočnim soncem. Kaj se je takrat pravzaprav zgodilo?

Brečko: Za nesporazum smo krivi mi. Bili smo pod velikimi pritiski staršev, ki so zahtevali zaščito malčkov. Ko smo gradili vrtce Palčica, nismo računali, da bodo otroci iz-

postavljeni takšnim vročinam in močnemu soncu. Problem smo zato začasno reševali z večjimi dežniki, kolegica, ki je zadolžena za to, pa je zbrala ponudbe izvajalcev in potem, ko je našla najugodnejšega, kar takoj naročila izdelavo tistega nadstreška. Pri tem je bila malo preuranjena in ni počakala, da bi zadevo izpeljala do konca. Ko je dobila najugodnejšo ponudbo podjetja, ki vrtce v Sloveniji opremlja s takšnimi nadstreški, se je odločila in zadevo takoj naročila. Bila je prepričana, da je naredila dobro, vendar: bi prej morala narediti poročilo o izboru najugodnejšega ponudnika in predlog za njegov izbor. S tem poročilom in predlogom bi moral jaz na občino, kjer bi se dognorili, če je stvar sploh mogoče izpeljati in tudi ali imajo denar za to. Ko sem videl, pri čem smo, sem takoj ustavil gradnjo in ko smo stvari uskladili, so mojstri nadstrešek dokončali. Gre pa za povsem montažno zadevo, ki jo bomo, ko se bo ta oddelek vrtca preselil v osnovno šolo, tja tudi lahko preselili.

Miro Štebe

MEDNARODNI FOLKLORNI FESTIVAL TUDI V TRZINU

V soboto, 21. junija je na ploščadi pri OŠ Trzin potekal Mednarodni folklorni festival. Nastopili so:

- Folklorno gledališče "Razguljaj", Rusija,
- KUD "Koprivnica", Hrvaška,
- Folklorna skupina "Fürnitz", Avstrija,
- Folklorna skupina "Ozara", Primskovo,
- Folklorna skupina "Sa rukom u ruci",
- KPĐ Sv. Sava, Kranj,
- Vokalni kvintet "Sotočje", Podgrad,
- Otroška folklorna skupina DNN, Domžale,
- Otroška folklorna skupina, Trzin.

O prireditvi bomo več pisali v naslednji številko Odseva!

KVALITETA PITNE VODE V OBČINI TRZIN

Glede na vprašanja, ki se pojavljajo v zvezi s kvaliteto pitne vode v Trzinu, bi želeli pojasniti nekatera dejstva. Področje občine Trzin nima svojih vodnih virov, zato se oskrbuje s pitno vodo iz centralnega domžalskega sistema, in sicer iz širih vodnjakov na domžalsko-mengeškem polju. Distribuirana se zdrava, pitna voda.

V občini Trzin in drugih občinah, kjer Prodnik izvaja javno vodooskrbo, spremlja kvaliteto vode pristojna državna institucija, ki je v našem primeru Zavod za zdravstveno varstvo Kranj (ZZV) po sprejetem letnem planu, ki je usklajen s Pravilnikom o zdravstveni ustreznosti pitne vode. Na podlagi vseh analiz izdelajo letno poročilo, iz katerega so vidni trendi kakovosti vode ter na podlagi tega ocenjena kakovost vode in varnost vodooskrbe. Poročilo je vedno posredovano tudi Zdravstveni inšpekciji ter Občini Trzin.

V praksi to pomeni, da so mikrobiološke in kemijske analize opravljene enkrat mesečno (na območju Domžal in Trzina 10-15 vzorcev vsak mesec), najmanj dvakrat letno pa se opravlja razširjena kemijska analiza vode na zajetjih in omrežju. Poleg tega enkrat letno odvzame vzorce vode tudi IVZ Ljubljana in ZZV Maribor v okviru monitoringa, ki se izvaja na državnem nivoju.

Vedno je v Poročilu ZZV Kranj podano mnenje, da so mikrobiološke preiskave in kemijska analiza pokazale, da vzorci vode ustrezajo določilom Pravilnika o zdravstveni ustreznosti pitne vode (Ur. l. RS, št. 46/97, št. 52/97, št. 54/98 in 7/2000). Mikrobiološko stanje vode je odlično, tako da ni potrebno kloriranje vode.

Zadnje razširjene analize vode na mengeškem polju so pokazale, da je voda neoporečna in da nitrati in pesticidi ne presegajo mejnih vrednosti. Jasno pa je, da so črpališča na domžalsko-mengeškem polju zaradi svoje lege ograjena (okrog njih so kmetijska polja) in bo potrebno v prihodnje še bolj omejiti uporabo gnojil in pesticidov. Te problematike se zaveda tudi država, ki je že sprejela uredbo, ki zajema tudi prepoved uporabe fitofarmacevtskih

Zadnje razširjene analize vode na mengeškem polju so pokazale, da je voda neoporečna in da nitrati in pesticidi ne presegajo mejnih vrednosti.

sredstev na območjih, kjer se nahajajo centralna domžalska črpališča. Po drugi strani so na mengeškem polju predvidene dodatne vrtnice v dolomiten vodonosnik, ki je tako globok, da v njem ni nitrato in pesticidov. Predvideno je, da bi v roku petih let usposobili štirin globoke vrtnice, ki naj bi dolgoročno zagotavljale kakovostno vodo za občane Domžal in Trzina. Ker občane velikokrat zanima tudi trdota vode, naj povemo, da znaša celokupna trdota vode iz vrtin na mengeškem polju 17,6 N st.

Iz navedenega sledi, da je največja nevarnost za kakovost vode intenzivno kmetijstvo in poseljenost na vodovarstvenih področjih. Dejstvo je, da se zemlja v glavnem pregnoji, kar se odraža v povišanih nitratih in nitritih v pitni vodi (sicer vedno pod mejnimi dovoljenimi koncentracijami; MDK). S 1. 1. 2003 je pričela veljati nova dopustna koncentracija za pesticide in njihove razgradne produkte, in sicer 0,1 mikrograma/l za posamezni pesticid. Svetovna zdravstvena organizacija (WHO) je stopnjo atrazina v pitni vodi omejila glede na poskuse na živalih (testi kancerogenosti na podganah), z varnostnim faktorjem 1000 ter glede na pričakovani dnevni vnos s pitno vodo (Vir: "Guidelines for drinking - water

quality, second edition, vol. 2, WHO, 1996"). Iz tega sledi, da uživanje pitne vode s koncentracijo atrazina do 2 mikrogr./l celo življenje ne predstavlja tveganja za zdravje ljudi.

Ostale nevarnosti so še neurejeni izvoki fekalnih vod iz individualnih objektov (greznice v vplivnih območjih), vpliv industrije in malega gospodarstva (n.p. galvane), neosveščeno odlaganje nevarnih odpadkov, nesaniirane smetiščne jame in ostala mesta, kjer so se v preteklosti na nestrokoven način odlagale nevarne snovi, ki se nahajajo sicer daleč od črpališč, vendar kljub vsemu predstavljajo potencialno ogroženost, ter ostali nepredvideni dogodki (prometne nesreče - n.p. iztok olja v vplivnem območju).

V občini Domžale in Trzin je bilo izvedenih že veliko investicij, ki direktno vplivajo na kakovost podtalnice v domžalski občini in v občinah nizvodno Kamniške Bistrice. Na celotnem območju občine Domžale je organiziran odvoz odpadkov (gospodinjstskih in nevarnih), saniranih je bil veliko črnih odlagališč, večina krajev je opremljena s kanalizacijo (kjer še ni kanalizacije, so predvidevane investicije v prihodnjem in naslednjih dveh letih), zato v prihodnje pričakujemo, da se kakovost vode ne bo slabšala, ampak izboljševala. Vsi vemo, da v Domžalah stoji prva velika čistilna naprava v Sloveniji in šele v zadnjem času Domžalam na tem področju sledijo bistveno večja mesta v Sloveniji (Ljubljana, Maribor, Celje, ...)

Tudi prebivalci lahko veliko pripomoremo h kakovosti pitne vode, tako da pazimo pri ravnanju z nevarnimi odpadki (akumulatorji, baterije itd.) ter preverimo urejenost iztokov fekalnih voda iz svojih objektov. Na nek način lahko morda pomagamo celo s tem, da kupujemo biološko neoporečno pridelano hrano.

Ker je bilo v preteklosti in sedanjosti izvedenih relativno veliko investicij v vodovodno infrastrukturo, je vodooskrba v občini Trzin varna in nemotena. K temu veliko pripomore nov sistem nadzora nad vodovodnimi objekti, ki preko radijske komunikacije med objekti in nadzornim centrom omogoča stalen pregled nad dogajanjem na vodovodnem omrežju in takojšnjo intervencijo v primeru okvar.

Po najboljših močeh se v JKP Prodnik d.o.o. trudimo izboljšati zanesljivost vodooskrbe ter kakovost komunalne infrastrukture. Žal so sredstva omejena.

Glede azbestcementnih (AC) ali salominitnih cevi je res, da so stare in krhke, in jih je potrebno zamenjati ter da je njihova zdravstvena (ne)oporečnost vir mnogih strokovnih razprav. Za pomiritev samo to, da so te cevi že prav »lepo« obložene in sama stena cevi ne prihaja v neposredni stik z vodo. V letu 2001 smo v sodelovanju z ZZV Kranj izvedli dezinfekcijo vseh vodovodnih sistemov v našem upravljanju, podobno akcijo bomo izvedli tudi letos.

V našem podjetju smo mnenja, da je še kljub vsemu veliko premalo narejenega na področju osveščanja uporabnikov, saj je mnogo objektov še vedno nepriključenih na javni kanal, čeprav imajo to možnost, da so obstoječe greznice v obupnem stanju, in marsikje fekalije odtekajo direktno v podtalje, da se še vedno ponekod uporabljajo sumljiva fitofarmacevtska sredstva, da še vedno ljudje ne vedo, kaj so nevarni odpadki in zakaj je še posebej potrebno z njimi ravnati pazljivo, itd. Na vse navedene nepravilnosti opozarjamo in jih sankcioniramo v sodelovanju s pristojnimi inšpekcijami ter lokalnimi skupnostmi, vendar moramo v prvi fazi uporabniki pričeti vsak pri sebi ...

Vodja sektorja vodovod:
Aleš Stražar

Direktor:
Marko Faur

ŽIVETI Z NASILJEM

»Odrasli navadno verjamejo v mlade in od njih pričakujemo, da bodo odgovorno prevzeli prihodnost, preprosto pa jim pozabimo prisluhniti v njihovi sedanjosti: kaj mislijo o sedanjem svetu in kako si oni predstavljajo vstop v svet odraslih.« To so, med drugim, zapisali v vabilu na forum o nasilju, ki ga je Osnovna šola Trzin pripravila v sodelovanju z Društvom prijateljev mladine in Zavodom MISS (Mladinsko informativno svetovalnega središča Slovenije). Pravzaprav so forum

nasilju, pri katerem so prisotni odrasli. S forumom naj bi mladi skušali sporočiti, da tudi sami vidijo nasilje in da jih tudi moti. Med pripravami so med sošolci, starši in učitelji opravili tudi anketo o nasilju, s katero so skušali ugotoviti, kako se nasilje kaže v njihovi okolici, kako se soočajo z nasiljem, kaj vse jih v zvezi s tem moti ali ustrašuje, kakšni so razlogi za nasilje in kako bi ga lahko preprečili.

Udeleženci srečanja, ki je bilo v četrtek, 29.5, v dvorani KUD-a, in sta ga duhovito

primerov, ob katerih bi se morali v vodstvu šole zamisliti. Opozorili so, da nasilje rodi nasilje in da starejši s svojim neprimernim vedenjem pogosto mladim kažejo pot in jih navajajo na negativne vzorce in vedenje. V pogovoru je sodelovala tudi psihologinja mag. Andreja Čufer iz MISS-a, ki je pojasnjevala nekatere vzorce obnašanja in vzgibe, ki vodijo v nasilje, udeleženci foruma pa so ugotovili, da so že s tem, da so začeli razmišljati

pripravili mladi, učenci višjih razredov naše osemletke, ki so jim v vodstvu šole že drugo leto zapored dali možnost, da spregovorijo o temah, ki se jim zdijo pomembne za sedanjí čas. Forum naj bi bil tudi prostor, s katerega naj bi odraslim povedali, kaj menijo o njihovem svetu. Za vodilno temo tokratnega srečanja so si šolarji izbrali nasilje.

To temo so si mladi izbrali zaradi lastnih opažanj, da nasilno obnašanje večinoma pripisujejo mladim, manj pa se govori o

vodila Ines in David, so ugotavljali, da je nasilja povsod dovolj. Povedali so, da se z nasiljem srečujejo vsepovsod in da je še zlasti verbalno nasilje postalo tako pogosto, da je že kar sprejemljiv način vedenja in da ga niti ne zaznavajo več. Z nasiljem se srečujejo v odnosih z drugimi ljudmi na ulicah, še zlasti v prometu, skoraj udomačeno je na televiziji, v filmih, računalniških igričah, opozorili pa so, da je nasilja veliko že tudi na šoli, med sošolci in celo med učitelji in učenci. Navedli so tudi več konkretnih

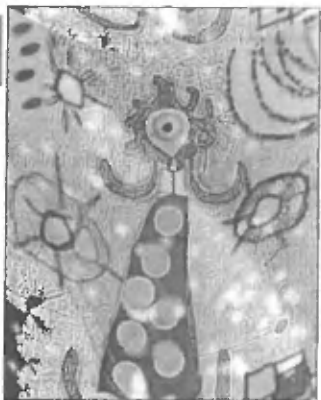
in zaznavati nasilje v svoji okolici, narediti kakovosten preskok in da se bodo trudili, da ga ne bi več sprejemali in negovali, temveč naj bi ga začeli odpravljati, predvsem pa opozarjati nanj. Lepo bi bilo, če bi se o nasilju pogosteje spraševali tudi starejši in da bi bolj skrbeli za to, kakšen vzgled dajejo mlajšim. Pa ne samo to, če bi se vsi trudili, da bi se izmikali nasilju, pa čeprav samo besednemu, bi bil svet okoli nas neprimerno bolj prijazen.

Miro Štebe

LIKOVNIKI NA POTI V DEVETLETKO

Likovniki malokrat posežemo po svinčniku, da napišemo kakšen članek. Raje ga uporabljamo za risanje. Pa vendar se včasih dogajajo zanimive stvari in jih je treba obelodaniti. Osemletka se počasi umika devetletni šolski obveznosti, novi programi prinesejo tudi spremembe, ki so nam včasih všeč ali pa tudi ne. Ena zanimivejših sprememb so izbirni predmeti, ki si jih lahko učenci sami izberejo. To se mi zdi kar smiselno. Verjetno bi bilo modro, če bi kakšnega od izbirnih predmetov, ki ga zbere večina učencev v več zaporednih letih, uvedli kar v obvezni

program in bi zmanjšali obseg katerega zdaj obveznega predmeta. Vendar je to samo moje razmišljanje, dejanske poteze pa bodo narejene po dolgotrajnih analizah. Vsebinska likovna vzgoje se ni dosti spremenila, še vedno so v veljavi sledeča področja, kot so: risanje, slikanje, kiparstvo itd. Spremenile pa se bodo likovne tehnike predvsem pri izbirnem predmetu, ki mu pravimo *Likovno snovanje*. Ta predmet bo zajel več kiparstva, možno pa bo tudi slikanje na svilo in steklo. V sklopu tega predmeta pa bodo vključeni tudi ogledi zanimivih razstav in kulturnih spomenikov. Že v sedanjí osemletki uporabljamo zahtevnejšo likovno tehniko, kot je npr. slikanje s

Anja Bavčar - Metamorfoze

Saša Štih - Rakov Škocjan

Neža Peterca - Euro disco

suhimi pasteli. Večina slik, ki jih narišejo učenci, so zelo zanimive, lahko rečem, da so nekatere tudi prave umetnine in si jih krajani lahko ogledajo vsako leto ob dnevu odprtih vrat v avli šole. Nekatere od teh slik razstavljamo tudi izven šole po raznih kulturnih ustanovah po Sloveniji. Že nekaj let uporabljamo pri likovnem izražanju kot pomagalo tudi računalnik. Računalniške programe, ki smo jih pred leti uporabljali le v osmem razredu, sedaj uporabljamo že v šestem in sedmem. Mladi se hitro učijo, marsikdo ima računalnik tudi doma in tako je vsako leto potrebno dograjevati uporabne tehnike in programe in iskati nove možnosti njihovih uporab; da čas beži, gre naprej, z njim pa tudi zahteve in znanje. Naši učenci se pridno udeležujejo tudi likovnih natečajev doma in v tujini. Za likovne izdelke so prejeli kar nekaj nagrad

in priznanj. Naj omenim Anjo Bavčar s tretjo nagrado na državnem natečaju MIRK 2003 in Saša Štiha s šestim mestom na istem natečaju. Zelo lepo nagrado je prejela tudi Jana Golob na likovnem razpisu Petrol 2003.

Na državni natečaj sta se uvrstili Urša Golobič in Anja Novak z grafiko »Nesreča« ter Neža Peterca na natečaju Evropa v šoli.

Vsekakor pa posebno mesto v tem članku pripada Neži Peterci in Luciji Dalan, ki ne samo da odlično obvladata računalniške programe, ampak imata izreden smisel za risanje in grafično oblikovanje, in sta sodelovali na raznih razstavah in natečajih in pri montaži filma, sploh pa sta bili zraven pri vsakem likovnem dogajanju na šoli.

Lucija Dalan - J. Vega

Vsem učencem, ki so s kvalitetnimi likovnimi deli sodelovali na natečajih in tako predstavili našo šolo, se zahvaljujem in jim čestitam za nagrade. Hvala vsem še enkrat.

Likovni pedagog: Nena Prhovec

V petek, 20. 6. je bila v avli OŠ Trzin predstava za učence. Ki so letos uspešno zaključili bralno značko.

DEKANIJSKI PASTORALNI DAN DOMŽALSKE DEKANIJE

C soboto, 24. maja 2003, je na Brdu pri Lukovici, pod geslom **SRCE IN ROKE ŽUPNIJ**, potekal prvi dekanjski dan. Lahko ga imenujemo kar krščanski shod osemnajstih župnij dekanije Domžale. Omogočeno je bilo namreč, da so se shoda udeležili vsi, ki jim je župnija blizu skupaj s svojimi družinami. Najbolj navdušujoč je bil pogled na množico

je tako kot v prvi Cerkvi. Res nas je bilo v primerjavi s celotnim prebivalstvom petih občin le peščica, toda tudi prvih kristjanov je bilo le peščica.

V delu po skupinah se je izoblikoval posnetek trenutnega stanja, ki vlada v naših župnijah. Iz poročanja skupin je bilo razvidno, da ima večina župnij veliko bogoslužnih sodelavcev, da je na področju oznanjevanja zelo dobro pokrit in oblikovan program os-

Novo na tem srečanju pa je bilo ugotavljanje stanja na prosvetnem, kulturnem in športnem področju v župnijah. Čuti se pomikanje povezanosti s katehezi, šolo, župnijo in civilno oblastjo. Udeleženci teh skupin so bili polni idej, ki se lahko v prihodnosti uresničujejo. Vzpostavili so pomembno povezovalno vlogo dekanije v prihodnosti na področju kulture in športa. Led je prebit, bi lahko rekli, in zagnanih prostovoljcev je kar nekaj. Z božjo pomočjo bodo tudi ta področja oživila. Pri skrbi za materialne danosti župnij se je izkazalo, da bi bilo prav, da sosed pomaga sosedu. Če je v stiski, naj mu pomaga, če je v veselju, naj se veseli z njim. Tako naj bodo župnije povezane v dekaniji. Skupna vsem je bila ugotovitev, da vsi začenja v družini in da bi bila potrebna večja povezanost vseh med seboj.

Popoldan je bil kulturno in duhovno zelo bogat. Ob pestrem kulturnem programu, v katerem je sodeloval pretežni del župnij, je bila zelo zanimiva predstavitev vseh župnij naše dekanije. Od najstarejše prazkupnije Mengeš do najmlajše Vir smo izvedeli, kdaj in kako so nastajale.

Vrhunec dneva je bilo popoldansko sklepno hogoslužje, ki ga je vodil generaini vikar ljubljanske nadškofije g. Božidar Metelko skupaj z dekanjskimi duhovniki. Posvečeno je bilo Mariji pomočnici kristjanov, ki je bila pomočnica prvi Cerkvi in je pomočnica tudi nam danes. Sv. maša je bila res daritev in odraz dogajanj celotnega dneva, kar se je najbolj očitno razkrilo pri darovanju samem. **KAKO PREBUDI TI SPEČEGA VELIKANA – ŽUPNIJO**, se je po besedah g. Marjana Turnška spraševal g. Metelko? Pogoj – ostati povezan s Kristusom sleherni trenutek dneva po

mladih, saj se jih je zbralo preko sto. Razveseljivo je, da mladi čutijo, da je v odkrivanju krščanskih vrednot, služenju bližnjemu ter prostovoljstvu veliko večje osmišljanje lastnega življenja kot pa v egoističnem gledanju samega sebe.

Srečanje smo začeli že dopoldan z uvodnim bogoslužjem v čudovito okrašeni župnijski cerkvi na Brdu. V božji besedi in nagovoru nam je bilo dano sporočilo, da je kristjan luč sveta in njegovo življenje je nenehno oznanjevanje, kjerkoli je.

Dopoldanski del je potekal študijsko po skupinah. Preko celega dne se nas je zvrstilo blizu 400. Dobra tretjina je delala po skupinah, otroci in mladi so v veseli igri in sproščenem vzdušju odkrivali, kje v župnijah je njihovo mesto. Najmlajše so varovale vzgojiteljice vrtca Dominik Savio in skupaj z njimi ugotovile, kako kot majhni otroci že lahko pomagajo na svoj način. V župnijski cerkvi se je neprenehoma molilo in spovedovalo. Organizatorji župnije Brdo s številčno ekipo so zelo dobro poskrbeli, da ni ničesar manjkalo in da je vse potekalo v najlepšem redu. Bil

novnožolskega verouka, po osnovni šoli pa nastajajo vrzeli. Služenje občestvu se najbolj udejanja v karitativnih dejavnostih župnij, vendar je to le delček tega, kar diakonija zajema.

zgledu apostolov in Marije. Ko prebiramo v Apostolskih delih o življenju prvih kristijanov, dobimo odgovore na vsa vprašanja. V poglobljenem duhovnem življenju bomo sami začutili poklicanost, in se bo naše srce na široko odprlo, roke se bodo dajale na razpolago tam, kjer bomo najbolj potrebni. Tako se bo lahko uresničevalo tudi življenje v smislu našega gesla - SRCE IN ROKE ŽUPNIJI.

Ana Skok

Trzinska župnija (župnija sv. Florjana) je bila predstavljena tudi v verzih, ki jih je za to srečanje spisal Emilijan Pevec.

POZDRAV SREČANJU

Pred sedemsto tridesetimi leti Trzin zapisan v knjigo bil povzeti in leta tisoč devetsto dva duhovnjika imenovana je bila.

Nekoč preprosta, kmečka vas ji vzdevke »skerca« ni bil čislal glas; zdaj mnogo se je spremenilo, ter »skerca« v šalo potopilo.

Počasi izginja idila kraja, grozeč beton iz nje nastaja, pristnega zdaj malo je ostalo, saj še s sosedi se slabo poznamo.

Svetnik naš farni je Florjan, nezgod varuj nas vsaki dan, napuha, ognja vsaki čas, to prošnje k tebi so od nas.

Da srčno bi se bojevali, za blagor prijatelji postali, v srcih zgled tvoj ohranili, svetništva od tebe se učili.

A cerkev v skupnost nas poveže in beseda božja naj zaleže, da bližnjega bi še ljubili, ne z usi, s srcem bi molili.

Naj molitev upanje preveva, dobrot med narodi odseva, in ti zavetnik svet Florjan, blagoslovij pastoralni dan.

Bog da enemu naprstnik pameti in vrč sreče, drugemu pa vrč pameti in naprstnik sreče.

Armenaki

Kdor ima srečo, ne potrebuje pameti, kdor ima pamet, potrebuje še srečo.

Nomaki

PRI SOSEDIH

POLETNI FESTIVAL NA STUDENCU V PRENOVLJENEM GLEDALIŠČU

Čeprav je letošnji Kulturni poletni festival Studence šele tretji po vrsti, ima že dolgo tradicijo, saj so že pred tem v poletnem gledališču na Studencu in tudi v Domžalah pricerjali številne gledališke predstave in druge prireditve, ki so v času počitnic na našem koncu preganjale kulturno mrtvilo. Kar precej Trzinčev je rednih gostov na Studencu, nekateri pa so v tamkajšnjih predstavah že tudi nastopali in celo igrali vodilne vloge.

Letošnji festival Studence se je pravzaprav začel že 24. maja s koncertom komornega zbora Emanuel iz Celja v srednjeveški cerkvi sv. Lenarta na Krtini. Svoj začetek v poletnem gledališču pa je doživel v nedeljo, 15. junija, s predstavo Kreftovih Celjskih grofov, ki so jo uprizorili člani SLG Celje. Dogodek je zanimiv tudi zato, ker je šlo za prvo predstavo v prenovljenem gledališču. Po lanski sezoni so namreč gledališče začeli obnavljati. Najprej so se lotili amfiteatra oz. prostora za gledalce. Tam so namreč imeli celo zbirko dotrajanih stolov, ki so jih zbrali z vseh vetrov, predvsem pa iz različnih gledaliških dvoran, kjer so pred tem stare stole zamenjali z novimi. Zdaj so zbirko starih stolov zamenjali z novimi in hkrati povečali zmogljivosti gledališča za sprejem gledalcev. Zamenjali so tudi staro platineno stredo nad gledališčem, saj je ta ob vsakem deževju ustvarjala takšne zvoke, da gledalci niso mogli več slediti dogajanju na odru. Obnova gledališča še ni končana, saj se bodo po tej gledališki sezoni lotili še obnove odra in nekaterih drugih podrobnosti.

Ob pomoči države in predvsem domžalske občine je moralo Kulturno društvo Mirana Jarca Škocjan, ki je lastnik gledališča, zbrati kar precej denarja za dosedanja obnovo. Med drugim jim je pomagala tudi naša občina, vendar jim še vedno ni uspelo zbrati zadosti denarja, zato so se odločili, da bodo »prodajali« stole vidnejšim ljudem iz Domžal in okolice. Tisti, ki za 20 tisočakov kupi stol, bo imel dve leti prednosti pri nakupih vstopnic za predstave v gledališču in za 10 predstav tudi 50 % popusta. Mogoče se bo tudi kdo od Trzinčev odločil za takšno podporo prizadetim kulturnikom iz Škocjana.

Za konce pa naj povemo, da bo naslednja predstava v poletnem gledališču že 21. junija ob 21. uri, ko bo tam gostoval Moj teater s komedijo Juhica. Prav gotovo pa veliko ljubiteljev gledališča čaka na premierno predstavo domačega gledališča. Za letos so izbrali znamenito komedijo Nikolaja Vasiljeviča Gogolja Ženitev. Premiera bo v soboto, 19. julija, ob 21. uri, ponovitev pa nato še v nedeljo, 20. julija, v petek, 25. 7., soboto, 26., in nedeljo, 27. julija, nato pa še 2. in 3. avgusta.

ALI BO MENGEŠKI MUZEJ DOBIL NOVE PROSTORE?

Se še spomnite, kje je v Mengšu imelo svojo poslovne prostore tamkajšnje trgovsko podjetje Zarja, ki je kasneje prešla pod okrilje domžalske Veleblagovnice? Trgovina je bila v pritličju stavbe, v kateri ima sedež mengeška občina. Ko je Vete ob vhodu v Mengeš zgradila svoj hipermarket, je prostore Zarje izpraznila, občina pa se je začela ubadati z vprašanjem, kakšno življenje naj vnese vanje. Veliko Mengešanov je mnenja, da naj bi tam odprli še kakšno trgovino ali pa kakšno dobičkanosno ustanovo, svoj predlog pa je predstavil tudi Muzej Mengeš. Muzealci so predlagali, da naj tiste prostore dodelijo njim, saj bi lahko v njih predstavljali zares bogato mengeško zgodovino. Muzej ima v isti stavbi v kleti že prostore, v katerih občasno pritejajo razstave. Ker muzej ni ustanova, ki bi prinašala dobiček, se občinski veljaki kar niso ogreli za to idejo, zanimivo pa je, da je tudi med takimi, ki bi v občinsko blagajno prinašali denar, za prostore ni posebnega zanimanja. Pred kratkim pa je Muzej Mengeš prijetno presenetil z arheološko razstavo, ki jo je pripravil v tistih prostorih. Zapuščeno pritličje je bilo kar precej azdelano, vendar so zagnani muzealci in njihovi prijatelji krepko poprijeli za delo in v rekordnem času prostore lepo prenovili, v njih pa postavili razstavo, ki govori o davni posejstvenosti na območju Mengša. Verjetno so marsikoga presenetili podatki, da je bilo v prazgodovini na Gobavici, hribu nad mestom, veliko, za zdaj verjetno največje odkrito gradišče. Arheologi so odkrili jasne sledove njegovega obzidja, ki je obkrožalo ves vršnji del. S severne strani, ki je lažje dostopna, je bilo očitno nastelje dobro utrjeno, z južne – proti sedanjemu naselju – pa je bilo zaradi bolj strmih pobočij verjetno že naravno kar dobro zavarovano, tako da je bilo obzidje tam verjetno nekoliko manj utrjeno in visoko. Razstava pa govori tudi o dveh depejskih oz. zakladnih najdbah iz starejše železne dobe. V obeh depejih, ki pa bi bil lahko tudi samo eden, ker sta si bila zelo blizu in sta si podobna, je bilo veliko kovinskih delcev, ki so bili včasih verjetno deli orožja in drugih predmetov. V zbirki so predstavljene še drugi podobni depeji, razstava pa prinaša tudi zanimive podatke in razmišljanja o takih najdbah, ki govorijo o življenju pred davnimi stoletji. Čeprav je sedanja razstava samo priložnostna, v mengeškem muzeju upajo, da jim bodo prostori vseno ostali in da jim bodo lahko po svoje vnesli zanimivo življenje. Vsekakor je sedanja zbirka prijetna sprememba in nadomestilo za neizkoriščen prostor, zagotovo pa bo pritegnila tudi marsikakega Trzinca, ki ga zanima, kako so živeli naši predniki.

MŠ

MŠ

POGLED IZ ZAODRJA LINHARTOVEGA SREČANJA

Če že takoj na začetku ukradem misel priznanega slovenskega gledališkega ustvarjalca (katerega ime sem pozabil), zakaj teater še vedno vleče ljudi v gledališče. Odgovor je zato, ker je to edini prostor, kjer lahko doživijo svetišče in kupleraj, oboje hkrati, ob istem času.

In res, od 28. maja do 1. junija, kolikor je trajalo Linhartovo srečanje, se je naša kulturna dvorana preobrazila kar sedemkrat in to ne samo v svetišče in kupleraj, ampak še v marsikaj drugega. Seveda ne kar sama od sebe, v organizacijo srečanja najboljših ljubiteljskih gledaliških skupin Slovenije je bilo vloženo veliko truda in dela.

Najprej sta se trudila oba selektorja: Miha Alujevič, drugače režiser v SNG Celje, ki je izbiral predstave, ki so se prijavile v kategorijo ljubiteljskih, klasičnih predstav, Kajetan Čop, samostojni kulturni delavec, igralec in lutkar pa je izbiral med predstavami, ki so jih ne da popredalečkati in so jih zato uvrstili v univerzalno kategorijo gledaliških vizij. Med stopenjdeset predstavami, ki so bile prijavljene, sta si po celi Sloveniji ogledala petinšestdeset skupin in jih izbrala sedem, ki smo jih videli v Trzinu, in pet, ki so bile odigrane v kulturnem domu Franca Bernika v Domžalah. Poleg tega, da sta selektorja izbirala najkvalitetnejše predstave, ki jih v tem času premore slovenska ljubiteljska ustvarjalnost, je bilo opaziti tudi, da sta posebno skrb posvetila žanrski raznolikosti srečanja. Tako je bilo mogoče videti vse, od monodrame do muzikla, absurde komedije, lutkovne predstave pa do plesnega gledališča.

Cast slavnostni otvoritvi srečanje je pripadla našemu, domačemu KUD-u. Odlomke iz sedaj živih predstav Kekec in To je to smo poskušali med seboj humorно povezati in na ta način na kratko predstaviti sedanjo dejavnost našega društva, kar nam je, glede na kasnejše odzive publike, tudi lepo uspelo. Slavnostna govornika sta bila dva: naš župan Anton Peršak, ki mu navkljub ukvarjanju s politiko srce še vedno močno bije za teater, in organizator srečanja, direktor glavnega Javnega sklada republike Slovenije za kulturne dejavnosti, gospod Igor Teršar.

Iz rok slednjega je naše kulturno umetniško društvo ob osmeseletnici prejelo tudi visoko republiško jubilejno priznanje Javnega sklada za kulturne dejavnosti, in sicer za dosežke na področju ljubiteljske gledališke dejavnosti tako doma kot tudi v tujini.

Po svečani otvoritvi se nam je prvi predstavil Loški oder z Moliérovimi Improvizacijami v Versaillesu-Scapinove zvijače. Klasična komedija zmešnjav in zamenjav je bila obrtniško brezhibno postavljena predstava, ki je s svojo večno temo ljubezni brez meja in skoraj standardiziranimi komičnimi liki med publiko še po tolikih letih po nastanku vzbujala smeh in dobro voljo. V drugačje zelo kvalitativno izenačenem loškem ansamblu pa je z naslovno vlogo Scapina še posebej izstopal Bojan Trampuš, ki je bil na koncu s strani žirije tudi izbran za najboljšega igralca srečanja.

V četrtke so nam v okviru spremljevalnega programa naši zamejci iz Šentjakoba v Rožu (Avstrija) dvorano praktično obrnili na glavo. Predstavili so se nam s prazivedbo Goreče vasi, ki jo je v originalu v šestnajstem stoletju napisal Lope de Vega, v obdobju hipijevskih komun pa jo je priredil enfant terrible nemškega filma in gledališča, Rainer Werner Fassbinder. Gledalci smo sedeli na odru, teater Trotamora pa je svoj spektakel, Gorečo vas, ki se je uprla oblasti, korupciji in tiraniji odigral v dvorani in na balkonu. Sedemindvajsetčlanski ansambel je začel pripravljati scenografijo in tehniko že zjutraj, kakšnih dvanajst ur pred predstavo. Sicer zanimiva, domiselna in večnamenska scenografija pa je ob premikih nekoliko upočasnila tempo predstave, čeprav so bili premori spretno zakriti z v živo izvajano RAP glasbo - glasom ljudstva. Kasneje smo izvedeli, da je temu botrovala predvsem preozka dvorana, v kateri se ta veliki spektakel ni mogel prav

razmahniti. Po drugi strani pa je posebej navdušil duhovito in bizarno predstavljen španski dvor. Visoko dvignjen na balkonu, simbolično oddaljen od plebejskega dogajanja s »špansko steno« in ljudstvu nerazumljivim esperantom, je dvor živo spominjal na znani izrek kasneje obglavljene francoske kraljice Marije Antoinette: »Če nimajo kruha, naj jejo pa patičo«. Humorni, računalniško projiciran prevod, ki je uporabljal univerzalno govornico simbolov, je samo še dodatno podkrepil že tako dodelane prizore. Takoj zatem smo morali KUDovci krepko zavihati rokave in dvorano zopet obrniti naokoli.

V eni uri smo morali pripraviti prizorišče, tokrat za monodramo *Gospodična Julija*, gledališča STEPS iz Izole. Mlada igralka Nina Verbič nam je v mizascensko dodelani predstavi odigrala tragično vlogo iščoče, razočarane dame iz visoke družbe, monolog, ki se konča s samomorom.

Navkljub odlično odigrani vlogi ni bilo čutiti energije, ki je za monodramo bistvenega pomena. Morda je bila predstava malce manj prepričljiva in je delovala nekoliko naučeno ravno zaradi

mladosti igralka, ki je bila kontradiktorna z vlogo, morda pa smo bili gledalci zaradi pozne ure že nekoliko utrujeni.

Vendar pa nam pozna ura ni preprečila, da se po odigranih predstavah ne bi še dolgo v noč družili in izmenjavali izkušnje z razigranimi zamejci in Izolani. Najprej smo povečerjali v šotoru, ki so ga na dvorišču KUD-a nesebično postavili člani Smučarskega društva. Iz večjih grl naših zamejcev pa so kmalu privrele slovenske narodne pesmi, tako da smo se zato, da ne bi motili za sedaj še razumevajočih KUDovskih sosedov, raje preselili v dvorano. V naslednjih urah so nam naši zamejci povedali še marsikatero prigodo o tem, kako se morajo boriti za svoj jezik in kulturo, za stvari, ki so nam v domovini praktično samoumevne. Iz njih je vrelo domoljubje, ki ga je bilo domačih tleh občutiti kvečjemu v obdobju desetdnevne vojne za slovensko samostojnost.

V petek se je program nadaljeval v kulturnem domu v Domžalah.

Gledališka šola Prve gimnazije Maribor je odigrala mюзikl za 6 fušatič (kot se ga sami označili v gledališkem listu) z naslovom *Najgrša klobasa*. Odbita, mladostniška, avtorska predstava govori o petih hrenovkah, ki v hladilniku čakajo na izpolnitev svojega namena in bita: da jih človek v končni fazi poje. Ker pa se to noče zgoditi, je nekje pač treba najti vzrok in se zato hitro spravi jo na ubogo šesto, drugačno, pomečkano hrenovko ... Gledali smo drugačen mюзikl o drugačnosti, ljubezni, eksistencialnih problemih; duhovit, energetski avtorski projekt vse bolj priznane glasbenega dueta po imenu Slon in sadež.

Medtem pa je bilo v naši dvorani že vse pripravljeno za predstavo **Gledališča Toneta Čufarja** iz Jesenic. Gledali smo krstno izvedbo v Slovenji: *Portret planeta/ Vaja za igralce* avtorja **Friedericha Dürrenmatta**.

Pred nami je v hitrem tempu zaživelo triindvajset prizorov, v katerih se prepletajo usode posameznikov v njihovi izgubljenosti, odtujenosti in brezperspektivnosti. Dobro so nam predstavili portret planeta, na katerem se individumi pehajo za napredek, za svoje majhne koristi. To je bil sprehod skozi zgodovino šloveske norosti in brezsmiselnosti obstoja posameznika na majhnem planetu Zemlja, ki pluje v brezčasnosti neskončnega vesolja. Na eni strani drobne usode posameznikov, na drugi pa apokaliptična zgodba o minljivosti, vseobsegajoče vesolje, v katerem vse naše še tako velike skrbi in delovanje izgledajo nično. Morda so Jeseničani malo manj opravičili podnaslov *Vaja za igralce*, kajti vsak posameznik je moral v eni uri in petintrideset minut odigrati praktično triindvajset različnih vlog v krajevno in časovno popolnoma različnih prizorih. Na trenutke so si bili posamezni liki kar preveč podobni med seboj, vendar je to igralsko izredno zahtevna predstava, ki bi ji bilo kos redkότεrto gledališče.

Takoj zatem smo vstopili v kombi študentskega kluba Domžale, ki je ves čas srečanja brezplačno opravljal prevoze na relaciji Trzin – Domžale.

V polni dvorani Franca Bernika je kulturno društvo Ivana Ka-

učiča iz Ljutomera ob svoji stoletnici izvedlo komedijo **Vinka Möderndorferja: Podnajemnik**. Edini ansambel na srečanju, ki v svojih vrstah ni imel niti enega profesionalca, je s simpatičnim preškim naglasom odigral aktualno komedijo o denacionalizaciji, ko čisto navadni ljudje na hitro obogatijo in nemudoma pozabijo na tople človeške odnose.

Ob 23. uri pa je bilo zopet v Trzinu, v popolnoma zatemnjeni dvorani, na vrstni lutkovno gledališče **Koruzno zrno**. Lutkarji iz Slovenske Bistrice so reden gost Linhartovih srečanj, znani po svojem avtorskem pristopu in po raziskovanju vedno novih in novih materialov. Pred dvema, tremi leti so nas presenetili s predstavo, v kateri so bile vse lutke in scenografija narejeni iz nylona, iz ženskih nogavic, predlansko leto pa so naredili celotni podvodni svet izključno iz odpadne plastične embalaže. Letos so se odločili za minimalizem, za *Seneculucijo*. Celo polurno predstavo so praktično odigrali na plošči osciloskopa, v trdi temi, z minimalnimi sredstvi. Na platnu, kamor je osciloskop projiciral sliko od zadaj, so nam z domiselnimi podlagami najprej npr. pričarali prahu. Na ploščo so položili stekleno posodo z vodo. Z res drobnimi prosojnimi lutkami, ki so se različno gibale, pregibale, odpirale usta, premikale noge in so jih vodili s skoraj neopaznimi žičkami, so uprizorili večni boj za obstanek, ko večje ribe vedno požrejo manjše, neskončno kroženje narave, ki jo lahko preseka le človek s svojo samouničevalno naravo.

Ker smo hoteli pokazati, da nam samouničevanje ni v naravi, smo se tistega večera tudi KUDovci odpravili spat nekoliko bolj zgodaj, kajti pred nami sta bila še dva naporna dneva.

V soboto je bil najprej na vrsti **Teater Pozitiv**, plesno-gledališka skupina dijaškega doma Ivana Cankarja iz Ljubljane z avtorsko predstavo »Lej do luča!«. Oder so nam praktično slekli »do nazga«, pri čemer smo jim izdatno pomagali tudi KUDovci, čeprav

so nas presenetili z zgodnjim prihodom že ob osmi uri zjutraj. Na skoraj popolnoma prazni sceni, brez vseh odrskih zaves, so radiatorji na goli zadnji steni žalostno kazali odrgnjena rebra, preko odra je bilo napeljanih samo nekaj vrvi, na tleh pa je bilo nametanih nekaj smeti, tako da je vse skupaj izgledalo kot scena iz kakšne umazane ameriške ulice. Skozi gib, govorjeno besedo, predvsem pa skozi ples so nam mladi gledališčniki prikazali svoje videnje odnosov med starši in otroki, svoje videnje ljubezni in prihodnosti, skratka iskali so odgovore na vprašanja, ki vedno mučijo generacije na poti odrasčanja. Če bi bili malo zlobni, bi lahko rekli, da je Teater pozitiv še precej mlečna plesna skupina, kajti v zaključni sceni se je igralec vrgel v nakupovalni voziček, poln zavrtkov mleka, ki so seveda veselo počili in zalili igralca in naš oder.

Nato pa zopet v Domžale. **Satirično gledališče Cerjak** je uprizorilo hudomušne **Menartove Srednjeveške prilike in balade**, ki jih je priredil in zanje napisal scenarij Vinko Möderndorfer. Čeprav je bila predstava v bistvu recital, je zaradi dobre, tako rekoč profesionalne izvedbe, funkcionalne scene in odlične Menartove

poezije ena ura izredno hitro minila. Kot ljubitelju svinjine mi je še posebej dala misliti humorna **Prilika o prašiču**: prašič poje travo, človek poje prašiča in ko se gre takole človek po kakšni požirji olajšat zadaj na gnojišče, vidi, da je šlo več noter, v telo, kot gre pa ven. Torej ni treba biti modrec, da vidiš, da del tebe postaja prašič, in več kot ješ svinjine....

Zadnjo predstavo v Trzinu je uprizorila **Gledališka šola prve gimnazije Maribor**. Prikazali so nam teatsko klasiko **Dom Ber-**

narde Albe, Federica Garcie Lorca. Močno, temna predstava o nesvobodi in ujetosti in kalupe nam je pod režijskim vodstvom Jerneja Lorencija odigralo devet deklet. V črnem, mračnem ambientu, v ravno taki kostumografiji, v izčiščeni mizasceni, ki so jo predstavljale samo nekaj miz in stoilov, smo lahko gledali pravo igralško gledališče, ki temelji predvsem na perfekcionistični igri glavnih akterjev. S preciznim pripovednim lokom in skrbno poudarjenimi vrhunci je bila to predstava, ki je, kot se reče, najbolj potegnila gledalce noter.

Po tako veliki količini zaužite duhovne hrane je tudi telo zahtevalo svoje. Iz šotora na ploščadi je že prav prijetno dišalo in vsi udeleženci kot tudi gledalci smo se z veseljem zapodili na golaž party. Za zabavo je skrbel **Kar čes brass band** iz **Cerkna**. Kot že ime samo pove, je to pihalni orkester s širokim repertoarjem. Igrali so vse, od srbskih narodnih do jazzovske in rockovske klasiike. V tem vzdušju so se verjetno še prav posebno dobro počutili gostje iz Narodnega pozorišta iz Kikinde, ki so bili najavljeni kot zaključna predstava srečanja. Po naključju je bila ravno ta dan za kosilo pleskavica in lepini, zvečer pa so za nameček slišali še kar nekaj svojih domačih melodij. Zabava se je nato še kar nekaj časa nadaljevala v dvorani in ko smo pozno zvečer utrujeni pospravljali, nam je v glavah tlela vesela in hkrati žalostna misel, da je srečanje za nas končano.

Zadnji dan, v nedeljo, smo si najprej v Domžalah ogledali predstavo **Kulturnega društva »Svoboda osvobaja«** iz Slovenskih Konjic, zopet s klasiko **Plešasta pevka**, **Eugena Ionesca**. Tudi ta

absurdna komedija nas je prevzela z dodelano scenografijo, nekoliko futuristično kostumografijo, z odličnim lempom in uravnoteženo kvaliteto celotnega ansambla, ter nas opozorila na sodobno odtujenost med ljudmi in površnost medsebojnih odnosov. Zadnji pa so bili, zopet v Domžalah, na vrsti gostje iz Narodnega pozorišta Kikinda s svojo komedijo, katere avtor je klasik srbskega teatra Jovan Sterija Popovic. Vse do leta 1990, ko so jim priznali status profesionalnega gledališča, so delovali kot ljubiteljski teater, vendar z abonmajskim programom. Uprizarjanje Rodoljubcev je bilo v Srbiji dolga leta prepovedano, in ko so jo Kikindčani postavili na oder istega leta, kot so jim priznali status profesionalcev, bi kmalu odšli »svirat klavir«, kot so se sami izrazili. Čeprav je tekst nastal neposredno po letu 1848 in se tudi zgodba dogaja tega leta, je bil in je še kako aktualen. Zgodovinsko je zgodba umeščena v obdobje, ko se je severni del Srbije osvobajal izpod madžarske prevlade, večno aktualna pa je tema, ki opisuje ljudi, ki se v težkih trenutkih obračajo po vetru, ki so sebični lažni rodoljubi brez moralnih norm, katere žene na-

prej le pohlep. Seveda v okviru dobro narejenih karakterjev ni manjkalo tipičnega balkanskega humorja, čeprav je bil na trenutke kar težko razumljiv zaradi hitrega tempa in starosrbskega jezika, pomešanega z madžarskimi izrazi.

Takoj za nekajkratnimi aplavzi je sledila podelitev nagrad, ki jo je vodil Pavle Pevec iz domžalske izpostave Javnega sklada za kulturne dejavnosti RS. Mednarodna žirija v sestavi Matija Milčinskega (predsednik), Snježane Martinović (BIH) in Roberta Colvillia (Vel. Britanija) je za najboljšo predstavo v kategoriji ljubiteljskih odrov zaslužno razglasila Dom Bernarde Albe, Gledališke šole prve gimnazije Maribor, za najboljšo predstavo v okviru vizij pa »Lej do luta!«, avtorsko predstavo Teatra pozitiv. Med igralci pa sta jih najbolj prepričala Bojan Trampuš, ki je lahkotno odigral naslovno vlogo v Scapinovih zvijačah, in Sandi Lenko zopet iz Teatra Pozitiv.

Na kratki zakuski zatem smo se še poslovili od našo pridobljenih prijateljev in skupaj z Občino Domžale in Trzin ter seveda z Javnim skladom za kulturne dejavnosti poželi čestitke za dobro organizacijo srečanja.

Domov smo odšli z zavestjo, da se je naš trud bogato obrestoval. V Trzinu smo v petih dneh gostili trenutno najboljše ljubiteljske predstave v Sloveniji. Glede na izkušnje iz prejšnjih Linhartovih srečanj smo se veselili dobrega obiska, čeprav se Trzinci, razen nekaj deset rednih obiskovalcev, niso najbolje izkazali. Iz dneva v dan smo spremljali in občudovali, kako se naša dvorana spreminja glede na scenografijo posameznih predstav. Videli smo zakulisje in način dela drugih gledaliških skupin. Ugotovili smo, da na srečanju praktično ni bilo teatra, ki ga ne bi vodil vsaj en profesionalec. Nenazadnje pa smo pridobili nove organizacijske izkušnje in si razširili svoje gledališko obzorje, hkrati pa smo za prijatelje pridobili mnoge nove teatarske zaljubljenice.

Andrej Zupanc

TRZINSKA POMLAD 2003

V mesecu maju in juniju v Trzinu poleg številnih ostalih prireditev že tretje leto po vrsti poteka kulturni festival Trzinska pomlad. V prejšnjih dveh letih je bil festival bolj ali manj gledališko obarvan, posebnost letošnjega pa v njegova razdelitev v tri sklope, in sicer gledališkega, glasbenega in folklornega.

Gledališki del Trzinske pomladi:

42. Linhartovo srečanje gledaliških skupin Slovenije

V gledališkem delu festivala Trzinska pomlad je času med 28. majem in 1. junijem v dvorani Kulturnega doma v Trzinu in v Kulturnem domu Franca Bernika v Domžalah potekalo 42. državno Linhartovo srečanje – srečanje gledaliških skupin Slovenije, ki so ga letos soorganizirali Javni sklad Republike Slovenije za kulturne dejavnosti, Območna izpostava javnega sklada Domžale, Občina Trzin in Kulturno umetniško društvo Franc Kotar Trzin.

V pednevnem gledališkem maratonu so si obiskovalci srečanja lahko ogledali deset predstav ljubiteljskih gledališč, ki so bile v tekmovalni program srečanja izbrane strani republiških selektorjev Mihe Alujeviča in Kajetana Čopa ter dve spremeljalni predstavi gostov iz Avstrije in Srbije.

V tekmovalni kategoriji ljubiteljski odri je mednarodna strokovna žirija v sestavi žirija Matija Milčinski (Slovenija), Snežana Marinović (Bosna in Hercegovina), Robert Colvill (Velika Britanija) nagrado za najboljšo predstavo podelila Gledališki šoli prve gimnazije Maribor, in sicer za predstavo F. G. Lorca: Dom Bernarde Albe, nagrada za najboljšo predstavo v kategoriji gledaliških vizij pa je že drugo leto zapored prejel Teater pozitiv, tokrat za predstavo Lej do lula! Za najboljša igralca srečanja pa je žirija razglasila Bojana Trampuša (Loški odar) in Sandija Lenka (Teater pozitiv).

Na otvoritveni slovesnosti pa je bilo našemu društvu ob 80-letnici delovanja strani Javnega sklada Republike Slovenije za kulturne dejavnosti podeljeno jubilejno priznanje za prispevek k razvoju ljubiteljskih kulturnih dejavnosti.

Povabilo za soorganizacijo srečanja nam je bilo zaupano že lani poleti, ko je Teater Cizamo s svojo predstavo To je to! nastopil na otvoritvi Linhartovega srečanja, ki je potekalo v Šentjakobskem gledališču v Ljubljani.

In ker smo Trzinci v gledaliških krogih znani po svoji izvirnosti, je bilo pričakovati, da se bomo tudi organizacije oziroma izvedbe otli na drugačen, vsaj za slovenske razmere nov način, kajti za vzor smo si vzeli tujih gledališke festivale, ki smo jih v zadnjih letih redno udeleževali in katerih posebnost

je prav gotovo v tem, da se festivalsko vzdružje prenese ne le na udeležence pač pa tudi na obiskovalce.

K temu konceptu pa nas je vodilo tudi dejstvo, ki smo ga opazili na prejšnjih Linhartovih srečanjih, in sicer sindrom praznih dvoran, tega pa si vsekakor ne želeli noben organizator.

Pred dobrimi tremi meseci smo tako pospešeno začeli s pripravami. Najprej si je bilo seveda potrebno zagotoviti finančna sredstva, ustrezna dovoljenja za prireditev in obnoviti dvorano.

Potem pa je prišel na vrsto veliko težji del naloge, in sicer kako privabiti obiskovalce, da si ogledajo predstave amaterskih gledališč, ki niso produkcije lokalne gledališke skupine, hkrati pa je bilo potrebno upoštevati tudi dejstvo, da se naš kraj nahaja v neposredni bližini trendovskih komercialnih »na, ha, ha, ha« oziroma ob sami kulturni prestolnici, ki nudi profesionalne stvaritve različnih gledaliških žanrov, kajti ob pogledu na programsko knjižico 42. Linhartovega srečanja je bilo povsem jasno, da letošnji vrhunec produkcij ljubiteljskih gledališč, če pozvame besede predsednika strokovne žirije Matije Milčinskega, vsekakor presega nivo klasičnih burk in pogrošnih bulvarov, tako priljubljenih pri amaterskih ustvarjalcih in se nagiba k interpretaciji resnejših odskih besedil oziroma eksperimentalnih avtorskih projektov.

Glede na to, je bilo seveda nujno pripraviti ustrezno oglaševalsko strategijo, ki pa je poleg ustaljenih marketinških prijemov kot

so čezestni transparenti, plakati in programskimi letaki, ki so bili dostavljeni v vsako trzinsko gospodinjstvo, morala vsebovati tudi določeno inovativnost, ki pa smo jo našli v prireditelnem Sotoru, ki je služil ne le kot informacijski center, pač pa tudi kot prostor za druženje udeležencev in obiskovalcev, kar se je konec koncev izkazalo za pravo potezo, ki je vrhunec v obisku doživela v soboto 31. maja, ko je Trzin s koncertom Kar češ brass banda ter brezplačnim bogračem za obiskovalce in udeležence neformalno zaključil svoj dela srečanja.

Ker pa je srečanje gledaliških skupin Slovenije kulturni gledališki dogodek, ki poteka na državni ravni, smo morali poskrbeti tudi za ustrezne odnose z mediji. Pripravljene propagandne materiale smo tako razposlali na ustrezne lokalne, regionalne in nacionalne medije, in z odzivom smo bili lahko več kot zadovoljni. Poleg napovednikov, ki so bili objavljeni v večini medijev, je bilo Linhartovo srečanje med drugimi spremljano tudi na nacionalni televiziji, in sicer v kar štirih prispevkih v okviru kulturnega dela informativnega programa ter v posebni oddaji z naslovom Izvirni.

Predstave so bile večinoma dobro obiskane, z izjemo nekaterih zgodnje popoldanskih in pozno večernih, kar pa je seveda popolnoma razumljivo, glede na tempo življenja, ki ga piše naš čas. Poleg številnih obiskovalcev, ki pa žal po večini niso bili iz Trzina, smo med obiskovalci srečanja zasledili tudi velika imena slovenskega amaterskega gledališča kot tudi profesionalne gledališčinke in ostale kulturne delavce.

Skratka Trzin se je v zadnjih dneh maja in junija prelevil v manjši gledališki center, ki je nam nudil gledališke užitke in sproščena družabna srečanja, na katerih so se obnovila stara in nastala nova prijateljstva, kajti cilj takšnih festivalov, kljub stimulaciji, ki jo prinese osvojen nagrada za nadaljnje delo, ne sme biti tekmovalno orientiran, konec koncev je nemogoče ne le v gledališču pač pa v umetnosti nasplo, najti enotna oziroma univerzalna nesubjektivna merila, po katerih bi lahko ocenjevali različne gledališke žanre oziroma pristope in prav zato je pomembno, da nadaljujemo v duhu prijateljstva in medsebojne komunikacije tudi ob morebitni prihodnji organizaciji takšnega ali podobnega festivala.

Na koncu pa velja poudariti tudi neizpodbitno dejstvo, da nam Linhartovega srečanja ne bi uspelo izpeljati tako, kot smo si ga zastavili brez pomoči Občine Trzin Šuden-

tskega kluba Domžale, Smučarskega društva Trzin in kolesarske sekcije smučarskega društva Trzin. Prostovoljnega gasilskega društva Trzin. Turističnega društva Trzin. Civilne zaščitne občine Trzin in okrepčevalnice Barca za kar se vam v imenu društva še posebej zahvaljujem.

Otroška gledališka predstava Kekec

Vendar pa zaključek 42. Linhartovega srečanja še zdaleč ni pomenil konec gledališkega dogajanja v Trzinu, kajti že naslednji vikend, je bila v okviru gledališkega dela Trzinska pomlad, v Dolgi dolini predmetno uprizorjena otroška predstava Kekec.

Da se trud, vztrajnost in včasih tudi trma, predvsem pa trdo delo bogato poplača so nedvomno pokazali tudi naši najmlajši v pod režijskim vodstvom Urše Mandeljc, ki so ob 80-letnici našega društva, skupaj z izkušnimi trzinskimi gledališčniki Ado Lovše, Ivkom Ručigajem, Tonetom Ipavcem in Janijem Mušičem, pripravili pravi gledališki spektakel, ki ga je v širih ponovitvah obiskalo preko tisoč gledalcev, kar je nedvomno še eden izmed velikih dosežkov našega društva, ki kaže na to, da trzinski gledališčniki, tistega česar se lotimo, naredimo z velikim uspehom.

Po številnih tehničnih zapletih okrog lokacijskega dovoljenja in elektrike je tako Dolga dolina v očeh najmlajših obiskovalcev in njihovih staršev ter seveda tudi drugih obiskovalcev za več kot uro postala čarob-

na Kekčeva dežela, v kateri domujejo skoraj da vsi Vandotovi junaki, kar daje predstavi še poseben čar, saj je Urša spisala samostojen avtorski scenarij iz različnih knjižnih in filmskih predlog.

Predstavo zaznamuje tudi izvirna glasbena mrežba skorajda že ponarodelih Kekčevih in Mojžinih napevov, za katere je aranžma naredil Igor Razpotnik ml. ter skrbno izdelana scena, ki se dobesedno zlije z naravnim okoljem ter tako daje predstavi še dodatno avtentičnost.

Naši najmlajši so se še posebej izkazali s svojo igralsko prezenco, kajti kljub številnemu občinstvu in prvem poskusu uprizoritve predstave na prostem, med njimi ni bilo opaziti treme, nasprotno, kajti kot mi je pred premiero na moje vprašanje o morebitni tremi, zagotovila ena izmed najmlajših igralk, ki mi je odgovorila, da treme sploh ne pozna, da pa je zelo živčna.

In da trema res ni bila prebuda, so nam dokazali že na premieri, kjer so prav vsi suvereno odigrali svoje vloge, kar je še enkrat dokaz, da dolgotrajno delo obrodi sadove, k velikemu uspehu predstave pa so nedvomno s svojimi bogatimi igralskimi izkušnjami in igralsko kilometrino doprinesli naši izkušeni igralci, kajti aplavzu in navdušenju publike po končani predstavi ni bilo videti konca.

Kekca v juliju že čaka prvo gostovanje pod Krivcem in pa seveda ponovite v septembru, ki si jih vsi seveda željno pričakujemo.

Glasbeni del Trzinske pomladi:

13 in 15. junija pa je kudovska dvorana gostila dva glasbena dogodka, v katerem sta se sicer maloštevilnemu trzinskemu občinstvu, predstavili dve priznani slovenski umetnici, in sicer ljudska pevka Ljuba Ljenče, in igralka ter pevka Meta Vranič.

V petkovem glasbenem večeru smo se tako prepustili zvokom izvirmih, neprirejanih ljudskih pesmi, v katere nas je z izjemno izrazno in glasovno močjo, skozi intimno, sproščeno in pristno vzdušje popeljala Ljuba Ljenče, s katero smo dobesedno potovali skozi čas v našo davno preteklost, v skorajda že pozabljen čas srednjeveških in pravljinih junakov.

Umetnica nam je tako v svojem bogatem repertoarju predstavila številne ljudske pesmi, med katerimi so mnoge med njimi nastale v neposredni bližini našega okoliša.

Dramska igralka in pevka Meta Vranič pa je v nedeljo s svojim raskavim, močnim in barvitim glasom v stilu Marlene Dietrich ter z izjemno odsko prazenostjo v dvoranji ustvarila pravo dekadentno kavarniško vzdušje, s svojim koncertom izvirmih slovenskih šansonov, za katere je besedila napisala mlada slovenska pesnica Bina Štampe Žmavc, uglasbili pa so jih priznani slovenski glasbeniki Aleš Kernik, Žare Princič, Jani Golob in Jože Privšek.

Brigita Danč

Ne more nam biti vseeno,

kako in kaj se dogaja s kulturnimi dobrinami, ki so nam dana v upravljanje in koriščenje. Spodnji sestavek je nastal ob rob občnemu zboru KUD-a, ki ga spoštovana gospa predsednica zbora ni želela prebrati, da ne bi kvarila vzdušja ob svečani podelitvi priznanj gledališkim delavcem ob 80-letnici društva. Na pritiske predvsem nekdanjih igralcev in drugih sodelavcev društva pa sem se odločil, da zapisano vseeno objavim, malo popravljen sicer in z željo, da bi novi UO društva začel tudi z resnim ustvarjanjem gledaliških predstav na odru. Vem, da vas večina pozna zgodovino nastajanja in delovanja društva in z njim v tesni povezavi tudi kulturnega doma. Poudaril pa bi dejstvo, da so Trzinci dom zgradili in vzdrževali za predstave na odru, radi so hodili gledat domače gledališčnike, ki so s polno mero zagnanosti nastopali na vseh mogočih prireditvah. Torej imejmo pred očmi dejstvo, da je bil dom zgrajen za trzinske igralka in igralce, ki so ga s pridom uporabljali vse do prihoda zdajšnje garniture. S predstavami kot so Bog in Seansa ste nam dali upanje, da se bo s klasičnim gledališčem nadaljevalo. Žal se to ni zgodilo in po prepričanju okrog vodenja društva dobivam vtis, da hočete s politiko edino uličnega gledališča nadaljevati. Osamljena in ustvarjalna brez pomoči drugih, gđ. Urša Mandeljc, žal samo še potrjuje pravilo. To me izredno žalosti in če bi bil mlajši, bi posegel v dogajanje in skušal amaterskemu gledališču v Trzinu vrniti nekdanji sloves najboljših gledališke skupine v domžalsko – kamniški kotlini. Zadnja leta pa je bil po mojem mnenju in mnenju prenekateroga Trzincea oder skrunjen, ne zato, ker bi se z njega govorilo grdo, v tujkah in psokvah, ne, ampak zato, ker se sploh ni govorilo. Doma-

ča igralska skupina je rajši nastopala po svetu, kot da bi Trzincem dala svoj košček kulture na odru, ki je in bo imel poglobljen pomen za ohranjanje ljubiteljskih gledališč širom Slovenije, s katerega se bo slišala lepa slovenska beseda.

Ne podcenjujem Andrejeve pantomime, hodulj, žongliranja, uličnega humorja in bruhanja ognja, ki ga skupina imenitno obvlada, vendar morate priznati, da mora biti osnovni namen vsake gledališke skupine, profesionalne, polprofesionalne ali ljubiteljske, gledališko ustvarjanje na odru in iz njega posredovan v lepem slovenskem jeziku literarni in igralski užitek domačemu občinstvu.

Da bi se izognil očitkom o nestrokovnosti mnenja, zastarelim pogledom in finančno nezanimivemu delovanju, naj povem le to, da so bili moji učitelji priznani gledališki delavci, kot so Marjan Belina, Tomše, Sevnikova, prof. Zupančič in ne nazadnje tudi gospod Mile

Korun. Da se gledališka dejavnost tudi finančno izide, vam ni treba gledati daleč naokoli. Vzemimo nabito polne dvorane v Mengšu, ki imajo dostikrat zelo slab program, in letno gledališče na Studencu, ko si poletno gledališko predstavo ogleda preko 12.000 obiskovalcev; pa igrayo same »stare« ljudske igre.

Ko sem nedolgo tega iskal neko besedilo za g. Stražarja, sem našel na star izvod Slamnika.

Radoveden sem bil, zakaj sem ga shranil, pa sem našel na članek g. Matjaža Brojana za naslovom: Neverjetna gledališka ustvarjalnost. V njem med drugim zasledimo: ... Kulturno društvo Trzin je pred dnevi pripravilo že tretjo premiero v letošnji sezoni, ... ob tretji reprizi drame so v Domu 22. 3. 1986 odprli tudi nove prostore ... prizidek je bil zgrajen z izredno prizadevnostjo ... mnogih kulturnih delavcev ...

To je bila drama Eugena O'Neila: Strast pod brestu, za katero smo potrebovali izredno zahtevno sceno, saj so se prizori izredno hitro menjavali. Sceno je takrat zrisal akademski slikar g. Vinko Želc-znik.

Ob branju članka sem se spomnil, da je bil takrat predsednik društva g. Franci Mušič. Še mi je v spominu, kako sva v Induplati dobila blago za zavese, tiste črne, ki jih še ni bilo potrebno zamenjati. Franci, ki je imel bogata poznavstva med vodilnimi močmi v Domžalah, je sedel v pisarni z direktorjem in z njim razpravjal o lovu, da ga je zamotil, ko sem jaz v skladišču izbiral blago, da bi bilo čimbolj kvalitetno. Franci se je pogodil za ceno. Zavese nam je sešila ga. Solce – brezplačno. Takoj nato sva šla preko ceste in na podoban način na žagi dobila deske po zelo ugodni ceni. Metalčka je

prispevala železne profile po ceni za staro železo. G. Sočak je zvaril nosilce za zavese in okvirje za praktikable, ki jih še danes uporabljamo in tudi posojamo. Računal je le elektrode.

Zakaj naštevam vse to? V ta dom, oder, garderobe ... je bilo vtkanih toliko usod, toliko ljudi je prispevalo svoj del, da nam ne more biti vseeno, kaj se dogaja s to dobrino, ki so jo ustvarjale generacije Trzincev; mnogi med njimi so še živi, vprašajmo jih! Koliko odrekaj je bilo potrebno tako igralcem kot drugim, ki so bili nepogrešljivi ob vsaki predstavi.

Zamislimo se ob teh besedah in ukrepajmo. Novi UO ne bo imel lahkega dela, saj se ni nič delalo glede ustvarjanja mladih igralcev, razen gđc. Urše, ki je pričela z osnovnošolci. Ulično gledališče je bilo pač zaprto za širok krog Trzincev. Verjemite mi, da to ne more tako iti v nedogled. Sedaj imamo svojo občino in s tem dostop do financiranja dobrih programov. Prepričan sem, da bo sedanji župan g. Peršak naklonjen dobrim projektom in kolikor sem seznanjen, že pripravila projekti prenove za občinski objekt in s tem v zvezi tudi za dom.

Pri uvedbi občinskega kanala na kabelski TV, vidim zraven kulturnike. Zakaj je prenehala delovati video sekcija? Za vse zagnance je v Trzinu dovolj dela. Še opozorilo: niste vsak dan mlajši; za vami prihajajo nove generacije mladih igralcev, tu je tudi mladinski klub, pa razna druga društva, ki lahko zahtevajo svoj prostor za svoje dejavnosti, tudi gledališke, pevske, plesne; svoj prostor morajo dobiti tudi trzinski ansambli, in to v tem domu, na tem odru!

Dodatek: Na žalost sem bil prisoten samo na otvoritvi Linhartovega srečanja. Za izvedbo uvodnega dela gredo ustvarjalcem vse čestitke. Dal bi akademsko oceno 10. Pokazali ste, da zmorete tako strokovno kot umetniško. V dobroti ponovnemu oživetju gledališke dejavnosti vas prosim, da obrnete nov list in dokažete, da ste pravi Trzinci, gledališki navdušenci, ki jim ni vseeno, kaj se v kraju dogaja.

Dogajanje v Dolgi dolini samo potrjuje moje navedbe v predhodnem besedilu, predstava Kekec nas navdaja z optimizmom. Številni gledalci pa potrjujejo moje pričanje, da je v Trzinu živega gledališkega dogajanja že lep čas primanjkovalo.

Upam, da bosta novo izvoljeni UO in predsednica vzela to pisanje za dobronamerno in nas v prihodnje razveseljevala tudi s predstavami z odra, saj ste dokazali, kako je lahko posrečena kombinacija odrskega in uličnega glumaštva. Naj commedia del arte ponovno zaživi na trzinskem odru!

Trzin, 7.6.2003

• fotografiji: Eugene O'Neil - Strast pod brestu (1986)

Tone Ipavec

KEKEC

Čravnik se je najverjetneje glasno krohotal zaradi groznega žgečkanja, ki so ga povzročali preštevilni podplati, ki so hodili po njem. Tudi brunarica, pogosto obiskana gospa, se je prav gotovo blago smehljala ob pogledu na množico ljudi, ki jih je videla pred sabo. Drevesa pa so najbrž liho šepetala in napeto pričakovala, kaj se bo zgodilo pod njihovimi krošnjami. Takole bi lahko, sicer malce poetično, opisala vzdušje, ki je prevevalo Dolgo dolino na gledališki premieri Vandotovega Kekeca. Toda dejstvo je, da Dolgo dolino še nikoli ni obiskalo toliko ljudi naenkrat kot v petek, 6. junija. Toliko jih najverjetneje

niso pričakovali niti gledališčniki, saj je zmanjkalo klopi in so zato nekateri morali sedeti kar na tla. Gotovo bi ti imeli povedati kako pikro na njihov račun, saj na zemlji ni prijetno sedeti, še posebej ne zelo dolgo. Vseeno pa je ocenjevanje obis-

in nežna, slepa Mojca. Ker zgodbe o Kekcu pozna tako mlado in staro, bi najhrajše bilo odveč pisati, kaj se je dogajalo v predstavi, lahko pa vam zaupam, da je bil trzinški Kekc pravzaprav nekakšen dva v enem, saj sta bile v njem združeni obe Kekčevi prigo-

di (tista z Bedancem in tista s Pehto).

Laško pa rečem, da se je občinstvo zelo živelo v igro. Tako zelo, da so ob koncu skupaj s Kekcem zapeli tisto znano: "Kdor vesele pesmi poje, gre po sve-tu lahkinih nog, če mu kdo nastavi zanko, ga užene v kozji rog..." Po koncu igre, ki je trajala dobro uro, je zbrano publiko nagovorila še režiserka, scenaristka in glavni

motor celotnega Kekca, Urša Mandeljc. Urša se je zahvalila vsem sponzorjem, ki so pripomogli k izvedbi, gasilskemu in strelskemu društvu, ki sta ves čas nesebično pomagala, tehnikom, vsem starejšim gledališčnikom, ki so igrali v predstavi, in seveda tudi vsem mladim, nadebnim igralcem.

Ker je bilo že precej temno, ko smo odhajali domov, je na poti iz Dolge doline verjetno koga oplazila tudi kakšna veja, kar pa je zanemarljiva nevšečnost v primerjavi s kulturnim užitkom, ki smo ga doživeli.

Koliko ljudi si je ogledalo Kekca pri nekaj naslednjih ponovitvah (Kekca so uprizorili še trikrat), ne vem, upam pa, da jih je bilo vsaj toliko ali pa še več kot na premieri. Vseeno pa mi številna publika v Dolgi dolini da misliti, da morda ne bi bilo napak razmišljati o stalnem trzin-skem gledališču na prostem.

Mateja Erčulj

kanosti gledaliških predstav sila naporno delo, saj ne obstaja prav noben recept za to, da bi vedeli, koliko ljudi bo resnično prišlo pogledat predstavo. Tako da lahko gledališčnikom pomanjkanje sedežev pravzaprav odpustimo. Odpustimo pa jim lahko tudi polurno zamudo, do katere je prišlo zaradi tehničnih težav. Tako je Kekc namesto ob načrtovani osmi uri po hri-bu navzdol prikorakal šele ob pol deveti. Od tu dalje pa je teklo vse kot po maslu. Igralci so vsi, od prvega do zadnjega, zelo prepričljivo odigrali svoje vloge, ovce v staji (bile so prave) so vedno nekako zabelejale ob pravem trenutku, kuža, kateremu je pripadla vloga Pehtinega Volka, je znal zalajati tako, kot se spodobí, pa tudi tehniki so imeli vse svoje instrumente skozi celotno predstavo pod nadzorom. V celotni igri so tako pred nami zrastle že dolgo pozabljeni liki s svojimi tipičnimi značilnostmi: pogumni Kekc, grozljivi Bedanec, strašna Pehta, bojazljivi Rožle

ODSEVNIK

Avtor:
Simon Firš
Jugovic

PSST!... KJE JE TA MULC, BARABA MALA!
PREDSTAVA GRE PO ZLU!
GLEDALCI SO NESTRPNI!...
IMPROVIZIRAJTE!...

... NEPRIDIPRAV!
NIKOLI VEČ GA
NE ZVEŽEM ZA
DREVO!...

... DAM MU
VSE KAPLJICE,
SAMO DA PRIDE!

... MOGOČE
GA JE PA
VOLK
POŽRL!...

... JEJ,
JEJ,
JEJ,
KEKEC!

... KEKEC,
SAJ BOM
VIDELA,
SAJ
VIDIM!

DRAŽE GLEDALKE, DRAGI GLEDALCI!...
ZAKAJ KEKCA NI?...
KEKEC IMA POPRAVNI IZPIT IZ MATEMATIKE!
UGNALA GA JE ŠOLA!...
PROSIMO ZA RAZUMEVANJE!...

... JEJ, JEJ!...
TI SI PA
KAVELJIC!...

NOVICE IZ PGD TRZIN

Hvala bogu, da je za nami mesec maj, zagotovo eden izmed najbolj živahnih, napornih in »zasedenih« mesecev v Trzinu. Če ste pazljivo spremljali dogajanje, skoraj ni bilo dneva brez prireditve. Obilica dogodkov in prireditev se je zavlekla v začetek junija, vendar se je vse skupaj izšlo.

Konec junija je ponavadi sledila gasilska veselica, ki je letos vsaj v tem terminu ne bo. Kaj je vzrok temu, nekateri že veste, precej črnila pa se je zaradi te teme porabilo že v prejšnji številki Odseva. In v katerem grmu torej tiči zajec? Državni zbor je v začetku lera sprejel tako imenovani zakon O OMEJEVANJU PORABE ALKOHOLA (ZOPA).

10. člen zakona govori naslednje: Prepovedana je prodaja alkoholnih pijač med 21. uro in 7. uro naslednjega dne, razen v gostinskih obratih, kjer je dovoljena prodaja alkoholnih pijač do konca njihovega obratovnega časa, določene ga v skladu z zakonom.

2. člen zakona govori naslednje: Alkoholna pijača je po tem zakonu vsaka pijača, ki vsebuje več kot 1,2 volumenska odstotka alkohola.

Ker pa se nasploh Slovenci v povprečju kar dobro spoznamo na vse stvari, vemo tudi, da npr. pivo vsebuje 4,9 volumenskih odstotkov alkohola.

Torej je stvar na dani. Prostovoljno gasilsko društvo je registrirano za opravljanje nalog zaščite in reševanja pred naravnimi in drugimi nesrečami, ne pa za opravljanje gostinske dejavnosti. Posledično zaradi tega na veselici ne smemo prodajati alkoholnih pijač med 21. in 7. uro zjutraj.

Res je, da veselico lahko organiziramo na dva načina.

Prvi način je, da damo gostinske usluge nekemu, ki ima registrirano gostinsko dejavnost. Do tu vse lepo in prav, vendar se moramo zavedati, da pijačo trži gostinec in ne društvo, poleg tega pa bi bila prav gotovo prodajna cena višja, kot je bilo to v navadi, ko smo celotno stvar izpeljali sami.

Drugi način je, da organiziramo veselico v popoldanskem času npr. od 15. ure do 21. ure. Pri tem se pa seveda sprašujemo, kdo bo v tej vročini prišel sedet na prireditveni prostor.

Na prvi pogled je torej, po mnenju nekaterih občanov, neproblematična zadeva, lahko pa se kar hitro sprevrže v hudo resno stvar, še posebej, če se kazni začnejo pri številki 500.000,00 SIT.

Že v prejšnji številki Odseva je bilo precej kritik zaradi že tradicionalnih prireditev v Trzinu, ki letos niso bile na takšni ravni kot poprej. Toda temu niso kriva društva v Trzinu ali posamezniki, ki delujejo v njih. Nismo mi sprejemali zakona, žal pa velja tudi za nas in se ga moramo držati. V kolikor se ga ne bomo, nas lahko doletijo višje kazni. Takrat pa zagotovo ne bo heraja, ki bo stopil naprej in poravnal kazeno za društvo, saj je društvo vendar delalo za dobro vseh ljudi. Spet bi obveljal star prepoved, da so po bitki lahko vsi generali. Vsi tisti, ki pa danes vpijejo, da se te stvari lahko nemoteno delajo naprej, se bodo povlekli v ozadje in od tam kritizirali, da bi morali poznati zakon.

Vsi bi se seveda najrajši zabavali, pri tem pa ne imeli nikakršne odgovornosti. Po koncu gremo lepo domov, malo pokritiziramo zadevo in gremo spat brez vseh skrbi. Kaj naj na koncu rečem? Upam, da razumete razmere, v katerih smo se, ne po svoji krivdi, znašli. Iskreno povedano, tudi mi ne vemo, kaj naj naredimo, saj je veselica del naše tradicije in druženja. Upamo, da bomo našli rešitev, ki bo sprejemljiva za vse.

Predsednik PGD Trzin Jože Kajfež

BORČEVSKO SREČANJE

Porci iz Trzina, Lukovice, Ihanca, Komende, Moravč, Domžal, Črnuče, Vodice in Šinkovega Turna so se letos v maju že petič zbrali na tradicionalnem srečanju v Trzinu in že petič so imeli srečo v vremenu, saj je sonce veselo sijalo nanje. Pravzaprav se zdi, kot da se jim narava na ta način želi odkupiti za grozodejstva, ki so se jim zgodila med 2. svetovno vojno. Se preden sem se odpravila na borčevsko prireditev, se mi je zdelo, da mi bo tam pošteno dolgčas in da bom na njej le zato, da bom kvarila starostno povprečje. Pa sem se zmotila. kajti tudi borčevska prireditev zna biti prav zanimiva in zabavna. Zanimivost in zabavnost je precejšnja krivda Borisa Kopitarja, ki je vodil prireditev, saj je znal ustvariti sproščeno ozračje, del krivde za zabavnost pa nosijo tudi nastopajoči sami, ki so se na Borisove dvopite odzivali povsem iskreno, zaradi česar so poželi smeh in aplavz občinstva.

Tako se je Boris pohecal prav z vsakim, tudi z županom, ki ga je najavil kot občinski streljavec. Župan je na te besede dejal,

da ne ve, ali naj gre kar z odra, ker ga je tako lepo napovedal, ali naj ostane. Boris pa se je odzval, da ko so njega nekoč tako lepo napovedali, je napovedovalcu odvrnil, da zdaj lahko kar umre. Župan je na te besede dejal, da zanj pa še ni prišel ta čas.

V svojem govoru je župan z borci delil nekaj globokih misli. Ena od njih je bila, da je potrebno v današnjem času gojiti spomin na vse dogodke, ki so se zgodili, še posebej zato, ker je v modi pozabljanje in želja živeti samo tukaj in zdaj. Naša naloga je, da spomin gojimo zato, da se bomo vedno zavedali, kaj vse so nam omogočili naši predniki in kaj vse so omogočili rodovom, ki še prihajajo. Eden od načinov, kako gojiti ta spomin, pa so, po županovih besedah, tudi borčevska srečanja.

Po pozdravnih govorih župana in predsednika občinskega odbora Mitje Princiča ter po odpeti Zdravljici pa se je začel kulturni program.

Najprej je pečat klasike s svojim violončelnim prireditvi dala Kristina Goropetnik, s skladbo Kontradansa. Tak klasični element pri borčevski prireditvi se je tokrat zgodil prvič, in je bil, po odzivih sodeč, zelo

PARTIZANKA BREDA

*Bila si mlada, a prav nič se nisi baia,
ko krvaveča domovina te je poklICALA.
Kurirka - vavistka - si bila,
nalogi težki predana vsa.
Sumitlja okupatorju postala si,
za tabo iskal je siel.*

*Nisi omahovala - pogumno si se odločila,
da v vrste partizanov boš stopila.
Prešermova brigada te je sprejela,
v tvoji pogum neomajno je verjela.
Bila si tudi borca Gorenjskega odreda,
prestrašila te nikoli ni sovražnikova zaseda.*

*Verjela v zmago si in dočakala,
ko domovino je svoboda obsajela.
Hvailežni smo ti, partizanka Breda,
ker mladost si boju poklonila
in z vojsko partizansko,
okupatorja si nas rešila.*

Anka Jurše

dobrodošel. Nato so osnovnošolci odrecitirali dve pesmi. Anabel in Marko sta pripravila Gregoršičevo Soči, Petra, Urša, David in Tadej pa so predstavili Kloptičevega Kurirčka Andrejca. Koptar se je po njihovem nastopu pošalil,

da bodo za tako dobro opravljeno delo zagotovo dobili plus pri slovenščini ali pa kakšno petico. Se dva recitatorja, ki smo ju imeli priložnost slišati, pa šolske klopi že kar nekaj let ne gulita več, in sta morala biti zadovoljna le z aplavzom občinstva. To sta bila Anka Jurše ter Alojz Muhar, ki sta odrecitirala svoje, avtorske pesmi, Anka pa je pripravila še pesem Mateja Bora-Mati sanja. Na prireditvi je pod vodstvom pevovodkinje Alenke Markus pel tudi mešani pevski zbor Žerjavčki. Že ponarodeli Počiva jezero v tihoti in Moj dom sta se dotaknili src prenekaterih borcev in najverjetneje obudili močne spomine, saj se je med občinstvom zaslišalo pridušeno smrkanje in tudi nekaj solznih oči ni bilo težko zgrešiti.

Malce turobno vzuđuše sta nato poživila brat in sestra Matjaž in Tina Poljanšek, ki sta vlekla meh harmonike kot za stavo, pa čeprav sta stara šele 11 in 8 let. Matjaž in Tina sta sprva zaigrala skupaj, potem pa še vsak zase pokazala, kaj znata. Kako znajo borci še vedno stopiti skupaj, so dokazali, ko so v en glas odpeli Tam, kjer murke cveto in Kdo pa so ti mladi fantje. Boris Kopitar pa je posebno čast izkazal Metki Rakef-Bredi, občinski nagrajenci, in posebej zanjo odpel svojo pesem o šmarnicah. Po kulturnem delu prireditve je bil za borce pripravljen golaž in začelo se je prijateljsko druženje. Takrat pa se mi je zadelo najbolje, da odidem, saj nisem še naprej želela kvariti starostnega povprečja.

Mateja Erčuj

ŽERJAVČKI PRESTOPILI MEJO NAŠE DRŽAVE NA ČETRTKOVIH POHODIH

V lepem sončnem vremenu smo se podali na pohod v dolino Glinščice. Pohod smo pričeli nad vasjo Boršt po nekdanji trasi železnice Trst-Kozina do vasice Draga. Tam smo se povzpeli na najvišji vrh te poti s prekrasnim razgledom proti Trstu in Miljam. Nato smo se spustili v zaselek Botača in nadaljevali pohod po kanjonu Glinščice, si med potjo ogledali ohranjeni kamniti vodovod, ki so ga zgradili Rimljani, da so z vodo oskrbovali Trst.

Spustili smo se še do vasi Boljunc, kjer smo se osvežili s pijačo ter nato v veselem razpoloženju krenili proti domu.

Naj omenim, da so kraji, ki smo jih obiskali, naseljeni z zamejskimi Slovenci in šele v zadnjem desetletju prejšnjega stoletja so se tja začeli priseljevati tudi Italijani. Pridružite se nam na naših pohodih, ne bo vam žal!

Franci Pavlič

Žerjavčki, **POZOR!** Obveščamo vas, da bomo pohodne dejavnosti nadaljevali tudi v juliju in avgustu. Zbor bo vsakič ob četrtnih ob 7.00 pred Irgovino Mercator.

Vabljeni!

Piknik »Žerjavčkov« v Dolgi dolini

Prišel je čas piknikov. Tudi upokojeenci se radi sestanemo in poveselimo, saj nam čas v prijetni družbi res hitro mineva. Zopet smo kot gostje Smučarskega društva v Dolgi dolini preživeli lep dan ob dobri hrani in pijači, dobri glasbi, ki nam jo nudi naš neumorni glasbenik Franci ob vsesplošnem prepevanju vseh upokojeencev. Za popostritev smo priredili tudi bogat srečelov. Da je bilo res zabavno, pa je na koncu poskrbela narava in nam poslala kratkotrajno prho.

Franc Pavlič

IZLET NA ŠTAJERSKO

Kot smo določili v načrtu izletov društva upokojeencev Žerjavčki, smo v maju pripravili izlet na Štajersko. 20.5. nas je ob sedmi uri zjutraj Beno-Toursov avtobus iz Trzina odpeljal ogledom naravnih in kulturnozgodovinskih zanimivosti in prijetnim uricam druženja naproti. Takoj po odhodu je po avtobusu začela krožiti steklenica z zdravilnim želiščnim napitkom. Se razume, da je šlo za čaj, saj nam Kebrov zakon prepoveduje točenje alkohola pred 10. uro.

Prvi postanek smo naredili v Dramljah, da smo popili jutranjo kavico. Nato smo se odpeljali v Sutjak, da bi si ogledali hišo znamenite rodbine glasbenikov Ipvancev. Prijazna vodička nam je povedala osnovne podatke o življenju teh slavnih mož. V hiši smo si ogledali bivalne prostore, ki so opremljeni s pohištvom iz časov, ko se v njih še živeli Ipvanci, izjema je le poročna dvorana, ki je novejša. Pot nas je vodila naprej v Šmarje pri Jelšah, kjer smo si ogledali cerkev sv. Roka, ki je bila zgrajena med letoma 1646 in 1666.

Potepanje smo zaključili z obiskom kmečkega turizma pri Krošlovih. Zelo prijazno so nas sprejeli in pogostili z dobrih in obilnim kosilom, ki smo ga poplaknili z domačo kapljico. Med nami je bil tudi 80-letnik, ki je prav v tistih dneh praznoval svoj okrogli jubilej. Nazdravili smo mu s pesmijo in zaželeli še na mnoga leta. Domov smo se vrnili vsi zadovoljni z željo, da bi prijazno kmetijo Krošlovih še kdaj obiskali.

Janez Štebe

PO MEJAH TRZINSKE OBČINE

Iuro se je šele prebujalo in ptički so še spali, ko se je dvajset pohodnikov odpravilo na pohod po mejah naše občine. 7. junija smo našo 18 kilometrov dolgo pot po poljih in po gozdu začeli pred trzinsko osnovno šolo, od koder smo se najprej odpravili do cerkve, šli mimo kamnoloma, potem nenadoma zavili na travnike, se sprehodili ob drevesih, prečkali Jemčevo in nato še Mengeško cesto in se znašli na Mengeškem polju, med nizko rastočo koruzo.

Kamenčki na poti po Mengeškem polju so kar nekaj časa hreščali pod našimi nogami, saj smo ga prehodili skorajda po celi dolžini, vse tja do ceste Ljubljana-Maribor. Se dobro, da je bil pohod organiziran na soboto in da zjutraj večina voznikov še spi, tako da je lahko naša četica strumno in brez težav prečkala to, sicer prometno cesto.

Potem nas je pot nekaj časa vodila ob železnici, ko pa smo prečkali Pšata, smo odkrili nov šport: slalom med visoko in mokro travo. V tej disciplini smo seveda zmagali vsi, cilj pa je bil na posestvu Pšata. Nad posevstvom sem bila kar malce presenečena, saj se mi je zdelo, da bi morali imeti polne hleve krav in druge živine ... Tako pa tudi enega »mu« ni bilo slišati, okolica pa je delovala bolj ali manj zapuščeno.

Od posestva Pšata dalje pa se je (po besedah vodnikov) pred nami odpiral trzinski pragozd. Čudnih, nepoznatih vrst rastlinstva in živali v tem pragozdu sicer nisem videla, pa tudi več kot očitno je bilo, da je vanj že stopila človeška noga, je pa res, da si v gozdu dobil občutek nekakšne skrivnostnosti, ki so jo še popestrili poljski zajci, rumene perunike in številne lovske opazovalnice.

Ko smo še drugič prečkali železniško progo, je bila za nami že polovica poti.

Tu naj bi počakali še na morebitne druge pohodnike, za katere bi bila pot po celotni meji prezahtevna. Dočakali pa smo le nekaj zamudnikov in župana, ki je celotno, doslej opisano pot pretekel. Potem pa se je, vsaj zame, začel težji, čeprav bolj prijeten del poti.

Klaaec, ki se je strmo odpiral pred nami in je vodil v gozd, je povzročil, da nas je kar nekaj 'zakuhalo'. Še dobro, da so kasneje ob poti rastle borovnice in smo si ukradli nekaj sekund za počitek,

medtem ko smo se ustavljali, da bi kakšno pojedli. Prvi pravi (in pošteno zaslužen) počitek smo dočakali šele ob spomeniku padlega vojaka Ceneta Štuparja-Matevža. Tu je nastal tudi improviziran mini moški pevski zbor, ki je odpel nekaj ponarodelih pesmi.

V nadaljevanju je bila pot manj zahtevna, tudi teren se je bolj ali manj spuščal.

Po zaključnem pohodu se nam je obetal še ogled gradu Jablej.

Ker pa smo bili izjemno hitri, se je naš pohod zaključil kar eno uro prej, kot je bilo načrtovano. Zato smo se napolnili k brunarici v Dolgi dolini in si privezali dušo z domačim golažem ter hmeljevim sokom.

Pri ogledu gradu pa se je naša pohodniška skupinica povečala za kar lepo število ljudi, ki so se na lastne oči hoteli prepričati, da delavci ne stojijo križem rok in da pridno obnavljajo vse okrušene grajske zidove. Tako je po grajskih sobanah ta dan hodilo najmanj za en avtobus ljudi.

Glavna konzervatorica in nadzornica obnove gradu Jable, Damjana Pečnik, nas je popeljala skozi zgodovino gradu in nam razložila, kakšna bo njegova prihodnost. Jable bodo v prihodnosti postale poslovni in protokolarni objekt, v njem bo svoje mesto morda našla tudi poročna dvorana, ki je načrtovana v Jelovškovi sobi.

Pečnikova je povedala, da imajo polno načrtov tudi za okolico gradu. Tako bodo nekaj stavb Kmetijskega centra Jable podrlji, zasadili bodo drevesa, postavili ribnik, igrišča za kriket ter tenis in še marsikaj ... Otvoritev gradu pa naj bi dočakali v septembru.

Moram priznati, da sem ob dveh, ko je bil pohod po mejah občine tudi uradno zaključen, kar dobro čutila svoja stopala in sem se še komaj priviekla do doma. Najbrž ne bi bilo nič narobe, če bi kakšen teden pred pohodom malce trenirala. Vsekakor pa občudujem vse pohodnike, ki imajo več križev na grbi kot jaz, vendar so zmogli ta dokaj naporen 'izlet'. Za dobro pripravljen in izveden pohod (že peti po vrsti) ter ogled gradu pa gredo vse pohvale organizatorju Turističnemu društvu in vodnikom, zaradi katerih se nismo izgubili.

TRZINCI SMO ZOPET PELI IN PLESALI

Dva in dvajsetega maja sta se v dvorani Kulturnega doma zopet povezali dve generaciji: otroški pevski zbor Osnovne šole Trzin in mešana pevski zbor društva upokojencev »Žerjavčki« Trzin. V dvorani so donele ljudske pesmi in pesmi, katerih avtorji so Kranjčan, Vodopivec, Kuhar, Jež, Kogoj, Medved in Avsenik.

Petnajst pesmi se je razleglo v dvorani in skušalo s prijetnimi čustvi, ki jih lahko prehudi le pesem in glasba, obdariti obiskovalce. To nam je – po aplavzu sodeč – tudi uspelo. Prijetna popestritev so bili folklorni ples mladih in obehavnih plesalcev Osnovne šole Trzin. Zbora je vodila Alenka Markus, klavir Barbara Markus, na harmoniko pa je igral Žiga Markus.

Prijetna so tovrstna srečanja, prepletana s kulturo. Ustvarjajo lepa doživetja in krepijo medsebojne vezi. Med kar številnimi obiskovalci smo pogrešali nekaj pomembnih trzinskih obrazov. Naslednje leto bomo zopet peli in plesali. Pridite! Vaša prisotnost nam pomeni priznanje in vzpodbudo.

Anka Juršč

MEDENE PIJAČE

V Sloveniji so najbolj poznane štiri medene pijače: MEDENI NAPITEK, MEDICA, MEDENI LIKER in MEDENO ŽGANJE; vse imajo značilen, a različen okus po medu, kar je odvisno predvsem od načina priprave in vrste uporabljenega medu.

MEDENI NAPITEK

je sladka, osvežujoča, brezalkoholna pijača. Pripravi se tako, da se zmeša med z vodo. Razmerje med obema je različno in je odvisno predvsem od okusa posameznika oz. želje porabnika. Napitku se lahko doda različne dišave ali zdravilna zelišča.

MEDICA (MEDENO VINO)

je sladka, običajno rumenkasto obarvana alkoholna pijača. Nastane z alkoholnim vretjem raztopine medu in vode, ki se ji za vretje doda ustrezne kvasovke. Stopnja alkohola je od 10 do 14 vol % in je odvisna od količine prevretega sladkorja. Medica je ena najstarejših (morda tudi najimennejša) medenih alkoholnih pijač, in so jo naši predniki zelo cenili. V zadnjem obdobju se spet uveljavlja. Pije se kot aperitiv ob svečanih priložnostih ali pa po obedu ob sladici; v obeh primerih naj bo ohlajena na 6 do 8 stopinj.

O čebelarstvu in medicini je Dušica Kunaver v knjigi »Med in medeni kruhki« med drugim zapisala: *Znanje o čebelarstvu so naši slovanski dedje prinesli s seboj iz stare domovine, kjer jim je bila medica najljajša in najljubša pijača. Medica je pijača bogov in smrtnikov, vabi prijatelja k prijatelju in mu izraža gostoljubje.*

MEDENI LIKER

je sladka alkoholna pijača, ki nastane tako, da se med zmeša s sadnim žganjem

Vsebuje od 22 do 35 vol % alkohola, kar je odvisno od razmerja mešanja in vsebnosti alkohola v žganju. Za medeni liker, ki ga je na našem trgu med medenimi pijačami verjetno največ, se še vedno pogosto uporablja napačen naziv *medica*.

MEDENO ŽGANJE

je brezbarvna alkoholna pijača z vonjem in aromo po medu. Čebelarji ga pridobivajo predvsem iz medu, ki v saju hitro kristalizira. Polne satnice namočijo v vodi, med se izluži in alkoholno prevre. Tako nastane (suha) medica, ki se jo skuha po enakem postopku kot prevreto sadje. Medenemu žganju se pri drugi destilaciji lahko doda

različne aromate; meliso, slive, češnje ... (Iz publikacije: *Domače žganje*, avtorja Andreja Šerbela)

Leta 2002 obsojilemi čebelniki in izdelki družbe Pčelnik l. 1947 tu v njem čebelarji slova 40 let

Druge medene pijače so še: medeno pivo, medeni kis, aromalizirana medica, penec medica

Stane Mesar

PLANINSKO DRUŠTVO ONGER TRZIN

1983 - 2003
20 let

MO PD Onger Trzin v juliju in avgustu organizira

POLETNO TORKIJADO

Delavnice, izleti in še marsikaj za mlade in tudi za odrasle

1. julij ob 19.00	Varno na Triglav "Vsak Slovenec mora iti vsaj enkrat na Triglav!" pravi rek. Vendar, ali se pravilno podamo na to pot? Podatki GRS kažejo, da ne. V zanimivi delavnici boste spoznali, katere poti vodijo na Triglav, kakšno opremo morate imeti in kako jo uporabljati, dobili pa boste tudi veliko uporabnih napotkov, ki vas bodo varno pripeljali vse do vrha. <i>Pa triglavskih poteh vas bo vodil Emil Pevec</i>	za mlado in staro
8. julij ob 9.00	Jurčkova delavnica Zanimive delavnice za vse, ki si želijo počitniško jutro preživeti na nekoliko bolj ustvarjalen način. <i>Ustvarjalni boste skupaj z Ireno Mučibabič</i>	za osnovnošolce
15. julij ob 9.00	Noč pod zvezdami Zjutraj se bomo naučili, kako postaviti zasilni bivač in kako pod njim preživeti noč na prostem. Zvečer pa se bomo podali na krajši nočni pohod in naučeno preizkusili tudi v praksi na bližnjem travniku. <i>Z vami bodo bivakirali Tomaž Kocman, Boštjan Kralj in Emil Pevec</i>	za osnovnošolce in dijake
22. julij ob 9.00	Tudi slepa kura zrno najde Pridi in se skozi različne zanimive naloge, ki te čakajo na poti, prebij do sladkega zaklada na koncu. <i>Orientalcijske zanke na poti do zaklada vam bo postavila Nataša Kramar</i>	za osnovnošolce
29. julij do 6. 8.	Mladinski planinski tabor »Drežnica 2003« Devednevni mladinski planinski tabor, kjer boš doživel nepozabne noči pod platneno streho, zanimive, ustvarjalne in poučne delavnice, lov za skritim zakladom, igre brez meja, čudoviti gorski svet in še marsikaj drugega. <i>Info in prijave: Emil Pevec (031) 570-533 Cena: 25 000 SIT</i>	za osnovnošolce
12. avgust do 15. 8.	Tabor »veteranov MO-ja« - Dovje Letos se ponovno odpravljamo v kamp Kamne, ki stoji v neposredni bližini Mojstrane in čudovite narave, ki jo obdaja. Na taboru so možne razne aktivnosti: od lahkih sprehodov v naravi do "orng" hribov (nad dolino Vrata, blizu so Zahodni Julijci, ...). V kampu je možna tudi izposoja koles, s katerimi se lahko zapeljemo do bližnjih naravnih in kulturnih znamenitosti. <i>Info in prijave: Urša Košir (041) 211-082</i>	za dijake in študente
19. avgust ob 9.00	Lahkih nog naokrog Če si poletje preživel na morju (ali pa tudi če ga nisi), se nam moraš pridružiti na krajšem uživaškem izletu. Kam gremo? Spremljaj obvestila na naši tabli nasproti Mercatorja v novem Trzinu. <i>Najbolj "lahkih nog" bo na izletu Urša Košir</i>	za osnovnošolce in dijake
26. avgust ob 20.00	Poletni utrinki Poletje je prišlo h koncu in v njem smo doživeli marsikaj zanimivega. Pridi gledat diapozitive, kjer boš lahko videl vse, kar smo počeli na mladinskem planinskem taboru v Drežnici, na taboru "veteranov" in na poletnih torkijadah. <i>S sliko in besedo bo obiskovalce po poletnih dogodivščinah vodil Emil Pevec</i>	za mlado in staro

Vse dejavnosti (razen taborov) se bodo dogajale v **društveni hišici** v novem Trzinu
(v bližini gostilne Trzinka - Ul. Rašiške čete 4)

Za **osvežilno pijačo** bo poskrbljeno!!!

Pustite prašičke!!!

Vse dejavnosti, ki se odvijajo v društveni hišici, so **brezplačne!**

Kontaktna oseba:

Tomaž (031) 880-894,

razen če je pri akciji navedeno drugače.

Kva bi mi brez torkow!?!

PRVI ROKOVNJAŠKI POHOD V TRZINU

Pred leti je znani planinski delavec iz Mengša, Peter Lavrič, ki ga precej Trzinčev pozna po tem, da je vrsto let vodil plinsko postajo INE v Trzinu, dal pobudo za nočni rokovernjaški pohod od Trojan do Velike planine. Šlo je za razmeroma zahvalne pohode, ki so terjali kar dobro telesno pripravljenost in vzdržljivost, letos pa so rokovernjaški pohod prvič speljali po poti od Trojan do Trzina. Na sestanku turističnih delavcev t.i. Podjetne regije, v katero je uvrščena tudi naša občina, so namreč razpravljali, kako bi po podjetni regiji speljali kar največ privlačnih kolesarskih in pohodniških pešpoti. Eden od udeležencev se je spomnil tudi rokovernjaškega pohoda in ker so planinci take pohode že prirejali, so se hitro dogovorili, da bo pohod tokrat speljan nekoliko drugače.

Če pogledamo v zgodovino, lahko vidimo, da pohod, kakor je speljan zdaj, res pelje bolj po območjih, ki so jih v preteklosti zaznamovali rokovernjaši. Znano je, da so na celotnem območju Črnega grabna, od Trojan do Prevoj, v preteklih stoletjih nad tamkajšnjim cestnim prometom res »gospodovali«¹ rokovernjaši. Zelo močno oporišče rokovernjačev pa je bil tudi Trzin, kjer so bili še zlasti dejavni na cesti od Trzina do Dobrave. Znamenju sv. Janeza, ki je nekoč stalo v bližini mesta, kjer je zdaj piramida v industrijski coni, so sploh zaradi številnih rokovernjaških napadov in tudi pobojev rekli kar krvavo znamenje.

Ni čudno, da je naša občina tako postala pokrovitelj 13. nočnega pohoda, ki je pohodnike popeljal v noči s 24. na 25. maj po stezah od Trojan do trzinskega kamnoloma. Glavni organizatorji pohoda so bili planinci, predvsem Meddruštveni odbor planinskih društev Kamniško-Bistriškega območja in Meddruštveni odbor Ljubljana, za pripravo sklepnega srečanja v trzin-

skem kamnolomu pa je poskrbelo naše planinsko društvo Onger, ki je ob tem spomnilo tudi na svoj jubilej – 20 obletnico svojega obstoja. Trzinski planinci so v kamnolomu poskrbeli za prireditveni prostor, pobrali nekaj vreč smeti, postavili so velik šotor, miže in klopi, poskrbeli za glasbo in ozvočenje, udeležencem pa so ob prihodu v kamnolom v roke potisnili tudi zgibanke, ki so predstavljale osnovne podatke o rokovernjaših in trzinskem planinskem društvu, Turistično društvo pa je poskrbelo za dodatno predstavitveno gradivo o naši občini.

Na tokratnem pohodu je sodelovalo 182 pohodnikov, od tega jih je bilo 9 iz Trzina. Udeleženci so tokratno smer pohoda zelo pohvalili, zdela pa se jim je precej lažja od tistih, ki so jih morali premagovati na prej-

šnjih pohodih. Ni čudno, da so pot prehodili prej kot so organizatorji pričakovali. Prvi pohodniki so začeli v kamnolomu prihajati še predno so se tam zbrali vsi, ki bi jih morali tam pričakati. Vendar je treba organizatorje vseeno pohvaliti, da so se hitro znašli in se je tistim, ki so prišli prvi, zdelo še celo fino, da so bili tako hitri, da so vse presenetili. Bo pa treba pri naslednjih pohodih računati tudi s hitrejšo hojo udeležencev pohoda.

Ko smo se kasneje pogovarjali z udeleženci, so bili vsi polni pohvalnih besed na račun pohoda in tudi priprave sklepnega srečanja v kamnolomu. Vsak udeleženec je v kamnolomu dobil rokovernjaški golaž, seveda pa se je po celonočni hoji prilagoilo tudi kaj tekočega.

Po krajšem priložnostnem programu in podelitvi priznanj so se udeleženci začeli razhajati, ob slovesu pa so veselo zatjevali, da se drugo leto spet vidimo.

Planinsko društvo Onger Trzin se za pomoč pri pripravi zaključnega dela pohoda zahvaljuje Občini Trzin, Občinskemu štabu Civilne zaščite, Turističnemu društvu, Kulturno-umetniškemu društvu Franc Kotar Trzin, Francu Valenčaku in družini Burgar.

POJASNILI

Ker so nekateri pohodniki bili presenečeni nad (ne)sprejemom in v izogib kroženju morebitnih napačnih informacij je PD Onger Trzin dolžno dati naslednje pojasnilo:

Z organizatorji pohoda je bilo dogovorjeno, da bo prihod udeležencev pohoda v naš kamnolom ob 9.00 (ali kasneje). Zato so bili tudi vsi, ki so morali pripraviti še zadnje malenkosti (ozvočenje, pijača, golaž, kozolček TD, ...) »naročeni«¹ ob 8.00 (g. župan, ki naj bi spregovoril nekaj besed pohodnikom pa ob 10. uri).

Prvi pohodniki so v trzinski kamnolom prišli ob 7.45 - torej uro in četr priznoda! Ker gre za voden pohod vso odgovornost za (pre)hiter prihod nosijo vodniki pohoda. Kot smo lahko ugotovili, je večina pohodnikov vseeno brez problema sprejela ta manjši zaplet - konec koncev so lahko »v živo«¹ spremljali zadnje priprave.

PD Onger Trzin

Trzinci pred pohodom

Trzinci po pohodu

IZLET V DOLINO KAMNIŠKE BISTRICE

Poletne temperature so nas dodobra namučile, vendar smo bili neustrašni in smo si zahoteli prvih izzivov v tem poletju. Nataša je načrtovala izlet na Konja za soboto 14. 6. 2003. Ker pa je bilo napovedano slabo vreme za popoldan in je prejšnji večer močno deževalo, smo se odpravili do slapu Orglice.

Zbrali smo se že ob pol sedmih zjutraj na parkirišču pred Merkatorjem. Poleg organizatorice Nataše so prišli še Tomaž, Irena, Polona, oba Simona, Kaja in moja malkost. Avtomobile smo pustili na parkirišču in se odpravili do slapu. Pot ni bila pretežka in smo jo z lahkoto premagali. Ker pa nam to ni bilo dovolj, smo se odločili, da si bomo šli ogledati še Lepi kamen. Ja, to je tam, kjer je imel Tito svojo lovsko kočjo. Bili smo prav presenečeni, kako jim je uspelo narediti lovsko kočjo na balvanu. Na poti nazaj smo si ogledali še največji balvan v dolini Kamniške Bistrice – Sivnico.

Kot bi mignil, je naš izlet po dolini Kamniške Bistrice minil in že smo se odpravili z avtomobili domov. Seveda pa smo si morali prej ohladiti noge v Kamniški Bistrici, za naše vsesplošno boljše počutje pa smo si privoščili še sladoleđ.

Boštjan Krajc

Poletje je pred vrati in marsikdo se šele sedaj odloča o plačilu članarine Planinskemu društvu Onger Trzin. Članarino lahko najlaže poravnate v papirnici Čačka in v trgovini »Pri Jurju«.

Višina članarin:

A člani (odrasli z največ ugodnostmi)	12.000 SIT
B člani (odrasli - nad 70 let)	3.000 SIT
B člani (odrasli)	3.250 SIT
C1 člani (študenti 18 - 26 let)	2.000 SIT
C2 člani (srednješolci)	1.700 SIT
C3 člani (osnovnošolci)	1.000 SIT
C4 člani (predšolski otroci)	700 SIT
P (podporni člani)	3.000 SIT
SLOT (Slovenci po svetu)	2.000 SIT

Družine Vsak plača svojo članarino, pri čemer se za vsakega člana, ki pripada kategorijam od C1 do C4 odšteje 1.000 SIT.

O ugodnostih članov pa več na naših spletnih straneh www.onger.org.

BOMO OHRANILI LEPE ČEVELJCE

Pred leti smo se ljubitelji narave zelo razveselili, ko smo v gozdu med industrijsko cono in Mlakami nepričakovano odkrili bogato rastišče zaščitenih, v glavnem za gorske predele značilne lepe čeveljce.

Gre za res lepe in zanimive cvetke iz rodu orhidej, ki so po težko razumljivi poti zašle v trzinski gozd. Največ zaslug za odkritje rastišča je imeela zdaj že pokojna Anka Capuder,

nad rastiščem pa smo bili še zlasti navdušeni planinci. Vsako pomlad smo ljubosumno hodili gledat, kako odganjajo poganjki in se spreminjajo v prelepe cvetove. V tistih letih smo našli po več kot sto posamičnih cvetov. Marsikoga je presenetilo, da je v nižini tako močno rastišče teh ogroženih cvetic. Bili smo tako veseli, da je vsak izdal skrivnost še kakšnemu prijatelju, za katerega je menil, da ga bo novička razveselila in da bo znal varovati ranjive cvetice. Krog listih, ki vedo za mesto rastišča, se je nezadržno širil, kmalu pa smo ugotovili, da nekateri brezvestneži te cvetice tudi trgajo in jih nosijo domov, nekateri pa so jih celo izkopavali in skušali preseliti v svoje skajnjake in vrtove. Seveda se takšni poskusi večinoma verjetno niso obnesli, saj je sestava tal, njihova kislost in vlažnost v gozdu povsem drugačna kot na vrtovih okrog trzinskih in tudi drugih hiš. Podobno kot ni uspela selitev žerjavčkov (močvirskih tulipanov) iz Trzina v arboretum Volčji Potok, verjetno tudi poskusi preselitve lepih čeveljcov v človeško okolje niso uspeli.

Rastišče v gozdu pa se je vztrajno krčilo. Letos sem večkrat obiskal rastišče in sprva sem našel 35 cvetov. Bil sem žalosten, saj jih je bilo več kot za polovico manj kot taktar, ko je bilo tam največ cvetja. Po nekaj dneh pa sem šel pogledat, kako so se cvetovi razcveteli. Na svojo grozo sem našel le še 24 cvetov. Tisti cvetovi, ki sem jih par dni prej videl, še niso odcveteli, zato mi je bilo takoj jasno, da je imel pri tem nekdo verjetno prste vmes. V prejšnji številki sem pisal, da na območju naše občine ni več žerjavčkov, ki bi prosto rasli v naravi. Ali hom prihodnje leto zapisal, da tudi lepih čeveljcov ni več? Te rožice so lepe tam, kjer zrastejo, v svojem naravnem okolju. Pohlep in želja po zbiranju lepih stvari, ki je tako izražena pri nekaterih posameznikih, jih samo ogroža. Iz občudovanja in želje po lastništvu jih ljudje uničujejo. Pri tem pa verjetno sploh nimajo slabe vesti.

Verjetno so bili lepi čeveljci takoj, ko smo jih odkrili, zapisani izginotju. V človekovi naravi je očitno nekaj, da uničuje vse naravno. Zakaj takoj? Ko sem se žalosten vračal iz gozda, sem se želel potolažiti vsaj s pogledom na cvetoče perunike. Prejšnja leta je bilo mogoče lepe rumene cvetove videti že s ceste, ki pelje skozi gozd. Letos jih ni bilo. Tam, kjer je bilo blizu ceste sorazmerno močno rastišče perunika, zdaj raste le še šašje. So tudi perunike za nekaj ur okrasile kakšno sobo ali pa so jih tudi izkopali? V cvetličarnah je mogoče kupiti čebulice precej bolj razkošno cvetočih umetno vzgojenih perunika ali irisov. V naravi so njihovi cvetovi sicer lepi, vendar so tiste vrste, ki so jih vzgojili vrtnarji, bolj razkošne. »Ljubitelji« cvetja, ki so se odločili, da bodo svoje vrtove poskušali okrasiti s perunikami, imajo za to precej več izbire v trgovinah. Zakaj je treba pustošiti naravo? Zato ker je tam zastoj? Ljudje, ki tako ropajo naše naravno okolje, verjetno sploh ne razmišljajo in ne vedo, da je to, čeprav jim ni treba odšteti niti tolarja, za naše okolje, za našo Zemljo še kako draga.

Miro Štebe

MLAJŠI PLANINCI ZANEMARJENIH POTEH

Zakaj pa ne, so si rekli v MO našega PD - in po zelo zahtevni zavarovani Pogachnikovi poti mimo Turnca odpeljali na Grmado nekaj svojih najbolj prizadevnih mladih planincev. Seveda po vseh pravih varne hoje po takih poteh: s čelado na glavi, samovarovanjem in plezalnim pasom.

Če se želite priključiti Mladinskemu odseku (sprejemamo člane od 0 do 27 let!), se nam priključite na katerem od srečanj na »Poletni torkijadi« (poglejte na str. 32 tega Odseva).

Markacisti PD Onger Trzin obnovili poti "Skozi Robiekov kot" in "Čez Ježo"

Markacisti našega PD so imeli v soboto, 31. maja 2003 delovno akcijo na Kravcu. Teden dni prej so namreč na ogledu poti št. 1019 "Skozi Robiekov kot" in št. 125 "Čez Ježo" ugotovila določene pomanjkljivosti. Šest članov se je razdelilo v dve skupini. Prva skupina je odpravljala pomanjkljivosti na poti "Skozi Robiekov kot", druga skupina pa je opravila dela na poti "Čez Ježo".

Na tem delu poti so bile do sedaj postavljene 3 ločene jeklenice. Če gledamo v smeri od Velikega Zvoha proti Škrbini so markacisti sedaj 1. jeklenico odstranili (saj je ni v opisu poti). 2. jeklenico so dodali 2 vrva klina, vendar same jeklenice niso zamenjali. Zadnjo 3. jeklenico so zamenjali z novo ter jo na koncu ojačali z 4 novimi vrvinimi klinom. Trenutno stanje je samo začasna ureditev, saj bo potrebno 3. jeklenico odstraniti, 2. jeklenico pa zamenjati vključno z novimi vrvinimi klini. Na akciji je nekaj časa sodeloval tudi g. Alojz Pirnat iz tehnične komisije PZS.

Za pomoč pri prevozu opreme se zahvaljujemo g. Jožetu Jermanu iz Trzina, našemu članu, sedaj pa tudi članu Jomarske reševalne službe za prevoz opreme, prav tako g. Marjano Habalu za prevoz opreme ter seveda vsem markacistom, ki so brezplačno opravili delo na "naših, trzinških" poteh na Kravcu.

Povzete poročila načelnika markacistov g. Grila

Markacisti vabijo v svoje vrste vse ljudi dobre volje, ki bi bili pripravljeni pomagati vzdrževati naše poti na Kravcu.

PRVO DRUŽINSKO KOLESARJENJE

Prvega junija je trzinska Kolesarska sekcija Feliks in Društvo prijateljev mladine Trzin organiziralo prvo družinsko kolesarjenje. Beseda je dala besedo in s Srečkom Frantarjem, ki je predsednik kolesarske sekcije Feliks, smo stopili skupaj. Za prvo kolesarjenje je določil 28 km dolgo pot.

Moram priznati, da sem bila sprva kar malo skeptična, saj nisem vedela, koliko stanovalcev Trzina je bilo sploh obveščenih o kolesarjenju, saj so večino plakatov potrgali.

Vendar se je kljub oblačnemu vremenu v nedeljo, prvega junija, pokazal sonček. Kolesarji so kar vozili iz vseh koncev Trzina, tako da se nas je na startu pred trzinškim Mercatomjem zbralo 28, od tega kar lepo število otrok s starši in seveda kolesarji Feliksa.

Pot nas je vodila preko Črnuč, Gamej, Šmartnega, Sela, Mengša, Loke in Trzina. Vzdušje je bilo enkratno, saj pot ni bila težavna, in smo se vsi počutili nekako aktivni kolesarji, čeprav smo nekateri prišli tudi s sposojenimi kolesi. Edino malo bolj naporni del poti je bil klanec proti Gamejnam, ki nam je pospešil dihanje, vendar smo ga brez večjih težav prevozili vsi. Na vrhu klanca pa smo se malo okrepčali z napitki. Nekateri bolj zahtevni kolesarji so se na sredini proge odločili premagati tudi klanec pri Šinkovem Turnu, ostali pa smo kolesarili po marj naporni poti. Za morebitne poškodbe, tako tehnične in fizične (katerih na srečo ni bilo), je skrbelo vozilo, ki je peljalo za kolesarji. Pot smo prevozili v eni uri in pol, kar pomeni, da smo vozili s povprečno hitrostjo 18 km na uro. Na koncu poti smo se vsi počutili zmagovalce in smo svojo nagrado popili na cilju v Jan baru.

Moram priznati, da brez članov kolesarske sekcije Feliks in še zlasti Srečka Frantaja, ki so nas resnično strokovno in varno vodili vsa pot, kolesarjenje ne bi uspelo. Zato izražam priloženost, da se jim še enkrat zahvalim za dobro opravljeno delo. Veselim se še naslednjih podvigov in sodelovanja z njimi.

Tistim, ki se kolesarjenja niste mogli udeležiti zaradi drugih obveznosti ali pa zaradi zgoraj navedenih razlogov (niste bili obveščeni), naj povem, da članka nisem zamen naslovlila Prvo družinsko kolesarjenje, kajti verjemite mi, številka se bo zagotovo povečala. Že v naprej vabljeni!

Mušič Petra

LASKAVE OCENE KOLESARSKE DIRKE

»Ali ste sodnike pripejajali iz tujine? Ali ste jih mogoče podkupili?« Tako so v kolesarskih krogih po prvi kolesarski dirki za veliko nagrado Trzina spraševali organizatorje. Čudili so se, ker sodniki niso imeli niti ene kritične pripombe na račun priprave tekmovanja, medtem ko po drugih podobnih dirkah pišejo cele romane s pripombami in pritožbami. Ampak pritožb, tudi med tekmovalci, ni bilo, z vseh strani pa so že med tekmovanjem, še bolj pa po njem, deževale laskave pohvale in ugodne ocene. Že zdaj je jasno, da bo obisk na 2. tekmi za kriterij Trzina, ki jo Feliksi, kot se imenujejo člani kolesarske sekcije Smučarskega društva Trzin, nameravajo pripraviti naslednje leto, precej boljši kot je bil letos.

Pravzaprav je bilo v komentarjih največkrat slišati obžalovanje, da na tekmovanju ni bilo še močnejše zasedbe tekmovalcev. Še zlasti smo pogrešali nekatere vidne tekmovalce Krke, saj razen Borisa Premužiča, »dolenjskih« kolesarjev ni bilo. So bili pa toliko bolj zastopani Gorenjci oz. tekmovalci krajske Save. Marsikdo od opazovalcev je tudi pripomnil, da bi bilo tudi gledalcev lahko več.

Za slabši obisk najboljših tekmovalcev je verjetno krivo to, da je bila takšna dirka v Trzinu prvič in povabljeni tekmovalci niso vedeli, v kaj se spuščajo. Prav zato lahko z gotovostjo trdimo, da bo prihodnje leto prav gotovo še več dobrih tekmovalcev. Kar se pa gledalcev tiče, pa so bili Trzinci nekoliko razdvojeni, kam naj gredo, saj so člani Športnega društva istočasno pripravili kar dve močni tekmovanja: turnir v malem nogometu in mednarodni šahovski turnir.

Lepo, da je v Trzinu toliko volje za pripravo tekmovanja in drugih prireditev, vseeno pa bi bilo prav, če bi se organizatorji glede umika posameznih tekmovanj le malo bolj uskladili in ozirali tudi drug na drugega. Slišal sem kar nekaj Trzincev, ki so rekli, da so raje ostali kar doma, da se ne bi komu zamerili in da niso bili v dilemi, če ga niso polomili, ko so šli na eno tekmovanje, kasneje pa bi slišali, da je bilo drugje precej bolje. Kar se mene tiče, so najbolje naredili tisti, ki so si ogledali vsa tri tekmovanja, pa čeprav za krajši čas.

Sicer pa so se prireditelji, kot je že kar običaj za trzinske organizatorje, dobro odrezali. Vsi so izjavljali, da je proga odlična. Zmagovalec tekmovanja Rok Jerše je tako dejal: »Proga za malce klanca mi je ustrezala. Super bi se dalo dirkati na tem krogu in škoda, ker je manjkala konkurenca!«

Predsednik OCK KZS in direktor dirke Franci Hvasti, ki si je progo med pripravami ogledal med prvimi, pa je zagotovil, da je fantastična in da bo tudi zaradi tega na naslednjih dirkah v Trzinu res še boljša konkurenca.

Organizatorji, med katerimi ima največ zaslug predsednik kolesarske sekcije Srečko Frantar, pa so bili zadovoljni z udeležbo in tudi samim potekom dirke. Vse je dobro delovalo. »Tam pa, kjer smo opazili pomanjkljivosti ali take stvari, ki bi se jih dalo izboljšati, pa smo bili pozorni in si vse zabeležili. Za naslednjo dirko bomo izboljšali še te podrobnosti. Z letošnjim tekmovanjem smo se ogromno naučili,« pravi Srečko Frantar, ki je svoje ime res kar nekako opravičil.

Tekmovanje v Trzinu, ki je bilo, kot smo v prejšnji številki Odseva že zapisali, 18. maja v industrijski coni Trzin, je bilo hkrati tretja letošnja dirka za kriterij slovenskih mest in je štela za tekmo državnega prvenstva. En krog proge, ki je bila speljana po ulicah industrijske cone, je bil dolg 1,7 km, tekmovalci pa so bili razdeljeni v tri starostne kategorije. Najprej so štartali mlajši mladinci, ki so tekmovali na razdalji 30.600 m in so morali prevoziti po 18 krogov. Starejši mladinci so merili svoje moči na 45.900 m dolgi progi in so morali predirkati po 27 krogov, tekmovalci, mlajši od 23 let, ki so tekmovali v razredu elite, pa so morali premagati po 36 krogov in tako prevoziti 61 kilometrov dolgo progo. Tekmovalcem so točke in nagrade prinašale tudi hitrostne vožnje v posameznih krogih dirke.

Absolutni zmagovalec 1. trzinske dirke je bil tekmovalec kranjske Save Rok Jerše, ki se je izkazal za boljšega sprinterja kot njegov najresnejši tekmeč, 12 let starejši, Boris Premužič (Krka), ki se je sicer že zapisal med vidnejše slovenske kolesarje. Jerše je imel pri svojem podvigu precej opore v svojih klubskih prijateljih, Boris pa je kljub letom in dejstvu, da je vozil tako rekoč sam proti vsem, dokazal, da tudi izkušnje nekaj štejejo in da se »stari mački« ne dajo kar lako. Zmagal je v drugem in tretjem nagradnem Sprintu, zadosti moči pa je imel tudi še v zadnjem, 12. sprintu oz. v 36. krogu. S svojimi pobegi je kar precej utrudil nasprotnike, vendar je mladost in skupinska premoč nazadnje le prevladala. Kranjčanom ga je uspelo »ukrotiti« šele s skupinsko vožnjo, vseeno pa je Premužič odpeljal najhitrejši krog dirke.

Prav tako so bile zelo kakovostne dirke mlajših tekmovalcev, ki so tudi v Trzinu dokazali, da se nam za prihodnost našega kolesarstva ni treba bati, saj prihaja obetaven mladi rod. Pri starejših mladincih se je najbolj izkazal Grega Bole (Radenska Rog-Tropovci), ki je tako pobral že tretje zmago na tekmovanjih za kriterij slovenskih mest, pri mlajših mladincih pa je zmaga pripadla Jakobu Čargu.

Medaljo pa bi si vsekakor zaslužili tudi člani kolesarske sekcije in tudi celotno smučarsko društvo, saj so res lepo poskrbeli za dirko. Dela je bilo res veliko, saj so morali zagotoviti označitev in zaščito proge, parkirišča, preusmerjati promet, na skrbi pa so imeli tudi okrepčila za tekmovalce in gledalce, za tiskovno središče in še za celo vrsto drugih podrobnosti. Dirko je zelo dobro komentiral in napovedoval moderator Dare Rupar in sploh je vse delovalo kot že utečen stroj, zato je bilo zadovoljstvo udeležencev in gledalcev še večje.

Udeleženci so pohvalili tudi bilten dirke, v katerem so organizatorji med drugim predstavili Trzin in trzinsko kolesarsko tradicijo, najboljši tekmovalci pa so bili tudi zelo zadovoljni z bogatimi nagradami. Te so prispevali različni ljubitelji kolesarstva, športa in Trzina na splošno, glavni pokrovitelj tokratne dirke pa je bila občina Trzin. Organizatorji so bili tudi zelo zadovoljni s podporo avtoservisa Pižem in združenja uvoznikov avtomobilov Nissan.

Miro Štebe

Rezultati 1. kolesarske dirke za veliko nagrado občine Trzin

Mlajši mladinci		točke
1. Jakob Čarg	HIT Casinos Nova Gorica	22
2. Jure Žagar	KK Krka Novo mesto	18
3. Benjamin Cujnik	KK Krka Novo mesto	11

Zmagovalci posameznih sprintov		
3. krog: Marko Kump	KK Krka Novo mesto	5
6. krog: Benjamin Cujnik	KK Krka Novo mesto	5
9. krog: Benjamin Cujnik	KK Krka Novo mesto	5
12. krog: Urban Šlebnik	KD Šloga I'02 Idrija	5
15. krog: Jakob Čargo	HIT Casinos Nova Gorica	5
18. krog: Jakob Čargo	HIT Casinos Nova Gorica	10

Starejši mladinci		
1. Grega Bole	Radenska Rog - Tropovci	33
2. Vid Ogris	KK Peritech Bled	21
3. Niko Čuček	KK TBP Lenart	13

Zmagovalci posameznih sprintov		
3. krog: Grega Bole	Radenska Rog - Tropovci	5
6. krog: Niko Čuček	KK TRT Lenart	5
9. krog: Vid Ogris	KK Peritech Bled	5
12. krog: Grega Bole	Radenska Rog - Tropovci	5
15. krog: Jože Senekovič	KK TBP Lenart	5
18. krog: Niko Čuček	KK TBT Lenart	5
21. krog: Grega Bole	Radenska Rog - Tropovci	5
24. krog: Grega Bole	Radenska Rog - Tropovci	5

Elite – pod 23 let		
1. Rok Jerše	KK Sava Kranj	54
2. Boris Premužič	KK Krka Novo mesto	44
3. Miha Švab	KK Sava Kranj	22

Zmagovalci posameznih sprintov		
3. krog: David Rožman	KK Sava Kranj	5
6. krog: Boris Premužič	KK Krka Novo mesto	5
9. krog: Boris Premužič	KK Krka Novo mesto	5
12. krog: Rok Jerše	KK Sava Kranj	5
15. krog: Rok Jerše	KK Sava Kranj	5
18. krog: Rok Jerše	KK Sava Kranj	5
21. krog: Rok Jerše	KK Sava Kranj	5
24. krog: Rok Jerše	KK Sava Kranj	5
27. krog: Rok Jerše	KK Sava Kranj	5
30. krog: Rok Jerše	KK Sava Kranj	5
33. krog: Rok Jerše	KK Sava Kranj	5
36. krog: Boris Premužič	KK Krka Novo mesto	10

Novice iz športnega društva Trzin

V mesecu maju in juniju so bili športniki zelo aktivni (kar se zanje tudi spodobi) na več področjih. V maju je Športno društvo organiziralo in izpeljalo šahovski turnir z mednarodno udeležbo ter nogometni turnir, na katerem so se pomerili ljubitelji nogometa iz naše okolice. Košarkarji in nogometalši se tudi aktivno udeležujejo tekom ljubljanske rekreativne lige, kjer zastopajo barve občine Trzin, na katerih so zelo uspešni.

HITOV MARATON

Trzinski košarkarji so ob dnevu mladosti sodelovali tudi na košarkaškem maratonu radia HIT. Košarkarski maraton je dvoboj med dvema ekipama, kjer vsaka ekipa šteje okrog 40 igralcev, ki so razdeljeni v 5 skupin. Celoten dvoboj za traja neprekinjeno 24 ur. Trzin je v tem maratonu sodeloval z dvema ekipama oziroma dvajsetimi igralci. Poleg Trzina pa so v isti ekipi igrali še košarkarji iz Ljubljane, Brezovice in Kamnika. Trzinci so se vztrajno borili proti domačinski ekipi, ki so jo po celodnevem in celonočnem igranju ter nenehnem menjanju vodstva premagali z 1999:1202. Zmagale so torej združene ekipe z vseh vetrov, vendar zaradi velikih zaslug trzinskih igralcev. Ekipa Trzin 1 je namreč dosegla 237 točk, ekipa Trzin 2 pa 224 točk. Poleg moških ekip so na maratonu nastopile tudi ženske (igrale so dvakrat) in otroci, ki so igrali otvoritveno tekmo (rezultate in slike Hitovega maratona pa si lahko ogledate na spletni strani radia Hit: www.r-hit.si).

NOGOMETNI TURNIR TROJK

Razburljiv nogometni turnir trojk, ki se je odvijal 18. maja na igrišču za KUD-om, je privabil veliko nogometnih navdušencev. Ta dan pa je bil razburljiv tudi za šahiste, ki so se pomerili v dvojni KUD-a.

V nogometnem turnirju trojk je igralo 8 zelo izenačenih ekip, tako da je bilo videti veliko atraktivnih potez pravih nogometnih mojstrov. Pa tudi sama igra trojk je izredno dinamična, saj se igra na majhnem igrišču na majhne gole. Napadalcu so ves čas v številni premoči, tako da morajo obrambni igralci veliko tekat, da ubranijo odprt strel na gol. To in pa visoka vročina sta pošleno zdelala igralce, tako da so bili na koncu zmagovalci tisti, ki so bili ne le najboljši v nogometu, ampak so bili tudi najboljše kondicijsko pripravljene. Prvo mesto si je priigrala ekipa **FRUCTAL Duplica**, najboljši Trzinci (ekipa Pecos) pa so dosegli četrto mesto. Pohvaliti pa moram fair play in vdušje na prireditvi, saj so igralci, ki niso igrali ves čas, spodbujali svoje favorite, kar pa je tudi gledalce vzpodbudilo k navijanju.

Posebna zahvala gre sponzorju nogometnega turnirja trojk Pecos Pub-u brez katerega prireditve ne bi bilo možno izpeljati.

REKREATIVNA LIGA LJUBLJANA – MALI NOGOMET

Nogometalši Trzina že drugo leto igrajo v rekreativni ligi Ljubljana, in sicer v prvi ligi v skupini Bežigrad 1 pod imenom Mladost Trzin. Letošnjo sezono so začeli z remijem, že na drugi tekmi pa so se začele poškodbe. Naši nogometalši so po šestih kolih trenutno na 14. mestu. Ker pa je do konca še devet kol in ker se poškodbe celijo, obljublajo veliko boljši razpored. Barve Trzina zastopajo: Matic Kociper, Gregor Krevs, Gašper Ogorelec, Borut Papič, Rok Pintar, Dušan Strmčnik in Sašo Videnovič. Pa še rezultati:

Rummenigge – Mladost Trzin 1:1, Mladost Trzin – Kontra Jelenc Turist 1:2, Kava Bar Komiza – Mladost Trzin 4:4, Lepa žoga – Mladost Trzin 1:0, Mladost Trzin – Svetila EM EN 0:1, Odpisani: Mladost Trzin 4:1.

REKREATIVNA LIGA LJUBLJANA – KOŠARKA

Z letošnjo sezono so se v športnem društvu odločili, da začnejo pripravljati trzinsko košarkaško ekipo na vstop v državno prvenstvo. Zato so košarkarji skozi celo leto trenirali dvakrat tedensko, v aprilu pa so se prijavili v rekreativno ligo Ljubljane.

Še prej pa so morali poskrbeti za drese, ki so rdečo-rumene barve, na njih pa je visnjen grb trzinske občine. Ker so se naši košarkarji v to trim ligo vpisali prvič, so začeli s tekmovanjem v skupini B-3 skupaj z ostalimi, prvič prijavljenimi ekipami, kar pa še ne pomeni, da so ekipe v tej skupini začeli in da bo zmaga lahka. V skupini B-3 na primer igra ekipa Kaja Grosuplje, ki je v letošnjem letu nastopala v drugi slovenski ligi in se na koncu uvrstila med prve v svoji skupini. Cilj trzinskih košarkarjev v prvi sezoni je seveda napredovanje v višjo ligo, kar pomeni uvrstitev med prve tri v skupini.

Vdušje in trzinski ekipo je zelo prijetno in tudi na tekmah se večkrat pokaže že skoraj pregovorna trzinska borbenost. Za ekipo Trzina igrajo: Matjaž Erčulj (kapetan), Nejc Florjanc, Rok Florjancič, Jernej Goneli, Gorazd Gorupič, Jernej Gustinčič, Marko Kocjan, Jure Lajovic, Janez Lenarčič, Jaka Lopatič, Grega Pevc, Primož Polanc, Tomaž Trtnik, Boštjan Zajec, Rok Žugej. Njihov trener pa je Stane Zelnik.

Pri začetku takšnih projektov so največje težave finance, zato se Športno društvo tudi na tem mestu zahvaljuje sponzorjema:

UTRIP d.o.o. in PEVC d.o.o.

Mateja Erčulj

Rezultati:

DGN LJ	ŠD TRZIN	27 : 48	
ŠD KBM	ŠD TRZIN	35 : 58	
ŠD TRZIN	KAJA GROSUPLJE	40 : 51	
ŠD ŠKOFLJICA	ŠD TRZIN	48 : 50	
1. KAJA GROSUPLJE	5 5 0	235 : 151	84 10
2. LEDO ČIPER	5 4 1	209 : 181	28 9
3. ŠD TRZIN	4 3 1	196 : 161	35 7
4. ŠD ŠKOFLJICA DRUNKERS	4 3 1	179 : 157	22 7
5. KK BATINE	4 2 2	164 : 165	-1 6
6. ŠD KBM	4 1 3	144 : 198	-54 5
7. EKIPA X	4 0 4	115 : 158	-43 4
8. DGNL	4 0 4	117 : 178	-61 4
9. ŠIŠKA	2 0 2	74 : 84	-10 2

MLADI DIRKAŠKI TALENT JAKA ŽVAB

Z Jakom sva skupaj gušila osnovnošolske klopi. Vedno se mi je zdel miren, lepo vzgojen fant, ki je puncam v povprečju nagajal manj kot vsi drugi fantje. Po osnovni šoli sem za njim izgubila večino sledi, vse do trenutka, ko sem izvedela, da se ta miml, lepo vzgojeni fant ukvarja prav s posebnim športom - z avtomobilističnim dirkanjem. O tem sem, radovedna kot sem, seveda morala izvedeti kaj več.

Najprej razjasnimo, ali Jaka vozi rally...

»Ne Rally je vztrajnostna preizkušnja, ki traja tri dni in obsega posamezne etape. Pri rallyju imaš kopilota, ki je tvoj pomočnik pri vožnji. Kopilot vozniku pove, s kakšno hitrostjo mora pripeljati v ovinek, ali se ovinek odpira ali zapira, ali je kakšna luknja na cesti, na kaj mora biti pozoren. Rally se vozi na več podlagah: asfalt, makadam, blato...

Jaz pa vozim na gorsko hitrostnih in krožno hitrostnih dirkah.

Gorska dirka vedno poteka po asfaltu, dolga je tri do štiri kilometre, je dirka v hrib (npr. Rogla), na njej se meri čas. Po navadi so pri tej dirki jutraj trije treningi, popoldne pa tri dirke. Skupni seštevek iz vseh treh dirk pa določijo zmagovalca. Pri gorski dirki štartata vsak tekmovalce posebej.

Krožno hitrostne dirke potekajo v krogu po asfaltu in so dolge do 50 kilometrov. Tekmovalci štartamo istočasno, tako da lahko pride tudi do kakšnega trčenja ali pa se kdo zavni...«

Njegovo dirkanje se je začelo s prijavnico, ki jo je našel v reviji Avto magazin.

»Ze dolgo sem imel željo, da bi počel kaj takega. Nekega dne sem v Avto magazinu našel prijavnico, s katero so k sodelovanju vabili mlade dirkaške talente. To je bila enkratna priložnost, ki sem jo hitro zagrabil. Prijavilo se nas je 64 fantov in deklet,

starih od 16 do 23 let. Izbori za dirkače so potekali v Krškem na speedway stezi. Merili so čas treh krogov, opazovali tehniko vožnje in napredek iz kroga v krog. Glede na tehniko vožnje in hitrost pa so potem izbrali najboljših 20.«

In Jaka je bil med njimi. Potem ko je bil izbran, pa je lahko prijateljem povedal, da je dirkač? Ne?

»Potem sem moral narediti dirkaško licenco pri zvezi AŠ 2005. To pomeni, da moraš prebrati 250 strani debelo knjigo o športnem pravilniku, tehničnem pravilniku, o pravih obnašanja na dirki... Dirkaško licenco obnavljaš vsako leto sproti. Prvo leto moraš za dirkaško licenco pravilno odgovoriti na 50 % vprašanj, drugo leto pa že na 75 % vprašanj. Licenco pa morajo vsako leto obnoviti tudi sodniki in komisariji na tekmah, njihovo znanje mora biti vsaj 90 %.«

Dirkači imajo čisto svoj CPP...

»Na dirkah moraš upoštevati kup pravil, če jih ne upoštevaš, si lahko kaznovan.

Eno pomembnih pravil je upoštevanje zastav. Tako na primer modra zastava pomeni, da zaostajaš za en krog za tistimi, ki prihaja za tebo, in ga moraš spustiti naprej. Rumena zastava pomeni nevarnosti na cesti, prepoved prehitevanja, zmanjšanje hitrosti. Rumena zastava z rdečimi črtami pomeni nevarnost na cesti (spolzko cestišče ali kaj podobnega). Rdeča zastava pa pomeni prekinitev dirke. Če prevoziš rdečo zastavo, si lahko kaznovan s prepovedjo vožnje na naslednji dirki. Kaznovan pa si lahko tudi, če si prehitro štartal, če si nepravilno prehitel ipd. Čeprav moram reči, da na krožnih dirkah veljajo drugačna pravila kot na gorsko hitrostnih dirkah.«

In potem si kupiš avto in dirkaš...

»Avto, ki ga vozim, ni moj. Tekmujem v Seicento Siemens Junior pokalu, ki letos poteka pod drugačnimi pogoji kot prejšnja leta. Lastnik avtomobilov vseh tekmovalcev je organizator pokala gospod Samo Valant (ki je tudi sam dirkač op.p.). Vsi avtomobili seicento imajo enako opremo, motorji so zapečateni, tako da nihče ne more goljufati. Da je teknovanje resnično pošteno, avto izbiramo pred vsako tekmo. Zadnji na predhodni dirki izbira prvi... Tako se nihče ne more pritoževati, da je prvi zmagal zaradi avta, saj imajo lahko vsako tekmo drug avto.

Organizatorji pokala Seicento poskrbijo tudi za poln tank bencina, za gume, morebitne okvare in poškodbe na avtomobilu, tako da se v bistvu ti samo usedeš in pelješ.«

O, in to vse zastonj? To bi pa tudi jaz šla...

»Ni zastonj. Ko se začne sezona, plačaš 200.000 tolarjev kavejce, ki jo ob koncu sezone dobiš nazaj, če avta, ki ga voziš, ne poškoduješ. Nekdo je na primer že na prvi dirki avto »otalka« razbil, tako da je za nastop v nadaljevanju sezone moral

ponovno plačati 200 tisočakov. To pa še ni vse. Prijavnina za vsako dirko znaša 70.000 tolarjev. S tem dobiš all inclusive: mehanike, gume, bencin, avto, štartnino... V sezoni od marca do septembra je vsega skupaj osem dirk, štiri krožne in štiri gorsko hitrostne. Ko so me izbrali za dirkača, sem podpisal pogodbo, da bom sodeloval na vseh tekmah. Izjemoma bi lahko zamudil dirko, če bi bil bolan.«

Hiter izražun v glavi... To pa ni malo denarja, še posebej za študentski žep.

»Ja, za liste, ki se ne spoznajo na ta šport, je to veliko denarja, za tiste, ki ga poznajo, pa je zelo sprejemljivo. V Sloveniji je še nekaj drugih podobnih pokalov (Yugo pokal, SNP pokal itd.), ki so veliko dražji. Pri financah mi ogromno pomagajo starši, porabil pa sem tudi vse svoje prihranke in zato vztrajno iščem sponzorje.«

Šport je treba trenirati, kajne?

»Treniraš lahko sam s svojim avtomobilom, s tekmovalnim pa ne smeš (razen na

uradnih treningih pred tekmo). Vseeno pa imajo nekateri tekmovalci (tisti z dovolj denarja) enak avtomobil, kot je tekmovalni, in je tudi enako pripravljen. Jaz treniram s svojim avtom. Konec koncev pa je predvsem pomembno to, da si progno zapomniš na pamet. Potem pa že gre. Progno si lažje zapomniš, če si jo večkrat ogledaš, jo večkrat prevoziš. Prvo progno sem tudi posnel s kamero in jo doma preštudiral.»

In pri vsakem športu imajo tekmovalci opremo...

»Oprema dirkača zajema rokavice, čelada, podkapa, čevlje in kombinezon. Vsa oprema je iz nomex materialov, ki so negorljivi. Tako smo vsi dirkači naročili to opremo, ki mora biti homologirana od mednarodne avtomobilske zveze FIA. Če oprema ne bi bila homologirana, ne bi smeli dirkati. Mi je pa tako vroče v kombinezonu, da sem mislil, da prve krožne

dirke ne bom zvozil do konca. Zdaj pa sem se že navadil.«

V pokalu se tekmuje za točke, mar ne? »V pokalu Seicento se seštevajo točke iz gorskih in krožnih dirk. Na koncu zmaga tisti, ki je zbral največ točk. Jaz sem z enim četrtrim, enim desetim in enim dvanajstim mestom v skupnem seštevku trenutno osmi.«

Jaka pravi, da je na dirkah zelo preudaren, kajti ne želi razbiti avtomobila. Poleg tega pa se pri dirkah zaenkrat še uči tehnike: pomembno je, kdaj zaviješ v ovinek, kako zaviješ, kdaj pritisneš na plin, kdaj na zavoro, kakšen je pritisk v gumah, kako te odnese v ovinku, koliko se guma segreva... Ali bo v prihodnosti nadaljeval z rallyjem ali s kakšnimi drugimi dirkami, pa je odvisno od marsičesa. Najprej pa mora seveda odvoziti še nekaj letošnjih tekem. Tako bralce Odseva vabi na ogled tekme, ki bo 20. julija 2003 na krožnem dirkališču v Logatcu.

Za morbitna dodatna vprašanja pa se lahko nanj obrnete preko e-mail naslova: jaka_zvab@hotmail.com

Za konec pa še nekaj internetnih strani, ki jih Jaka priporoča vsem, ki jih ta šport zanima:

www.seicento-siemens.com
www.mpiracing.com
www.as2005-avtozveza.si

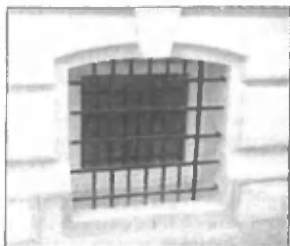
Mateja Erčulj

POLICIJSKA KRONIKA ZA MESEČ MAJ NA OBMOČJU TRZINA

Policisti policijske postaje Domžale so v maju na območju Trzina zabeležili 7 prometnih nesreč. V dveh primerih so udeleženci nesreč utrpeli lažje telesne poškodbe, pri petih nesrečah pa so ugotovili le gmetno škodo. Najpogostejši vzrok za nesreče je bila neprimerna hitrost (3 x), dvakrat je do nesreče prišlo zaradi nepravilnega premika vozil, enkrat je bila vzrok za nesrečo prekratka varnostna razdalja, enkrat pa se je nesreča zgodila zaradi neupoštevanja prometnega znaka. V omenjenem obdobju so policisti tudi štirikrat posredovali zaradi kršitve javnega reda in miru. V vseh primerih je šlo za kršenje na javnih prostorih. V maju so v Trzinu zabeležili tudi 17 kaznivih dejanj, od tega je bilo kar 11 tatvin, trikrat so posredovali ob vlomih v vozila, hiše in poslovne objekte, dvakrat so zabeležili poškodovanje tuje lastnine, enkrat so moralni posredovati zaradi ogrožanja varnosti, enkrat pa zaradi lažje telesne poškodbe. Policisti naprošajo vse, ki bi karkoli vedeli o nerazrešenih primerih oz. ob pojavu sumljivih oseb, naj informacije sporočijo na PP Domžale, tel.: 724 65 80 ali na anonimni brezplačni telefon 080 1200.

Policisti PP Domžale

POLICIJA SVETUJE

Lahko dostopne zastekljene površine naj bodo varovane z rešetkami ali varovalno folijo

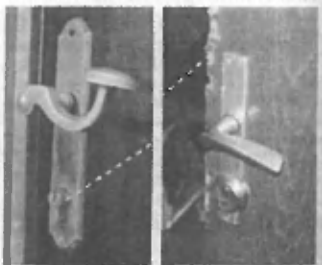
Pred odhodom od doma za daljše obdobje policisti svetujemo, da poskrbite za varnost svojega stanovanja ali hiše. Priporočamo, da se s prijateljem ali sosedom dogovorite, da vam izprazni poštni nabiralnik in skrbi za stanovanje ter ga večkrat prekontrolira. Denar, zlatino in druge vrednejše predmete pa spravite v sef na banki ali varnostni agenciji, ki ga lahko najamete za daljši ali krajši čas. Prav tako priporočamo fotografiranje zlatnine in vrednejših predmetov (slike ...) saj to policistom olajša delo pri iskanju in prepoznavi predmetov.

V stanovanjih, kjer nepridipravi največkrat vdrejo vhodna vrata, poskrbite za kakovosten cilindričen vložek ključavnice in žičnik le-te, obstustje pa se tudi nakup protivlomnih vrat.

Pri stanovanjih največkrat razbijejo stekla v pritličju, zato priporočamo namestitev rešetk ali drugih ovir. Prav tako je priporočljiva kakovostna alarmna naprava, ki varuje vaše stanovanje ali hišo.

Polegje je tudi čas, ko na delo pridejo tatovi koles, koles z motorjem in motornih koles. Preverite doma, ali hranite račun kolesa ali drug dokument, na katerem so identifikacijske številke predmetov. V nasprotnem primeru pa pregledje svoje predmete (kolo, akustične naprave ...) in si zapišite serijske številke, kar je v veliko pomoč policistom pri ugotavljanju ukradenih predmetov.

Sami lahko največ prispevate k varnosti svojega premoženja!

Najpogostejši načini vlomov:

- Lomljenje štitčnega dela cilindričnega vložka
- Poškodovanje vrat s silo telesa ali »na vzvod« s primernim orodjem

Policisti PP Domžale

TAKO MOČNEGA ŠAHOVSKEGA TURNIRJA V TRZINU ŠE NI BILO

Že četrto leto zapored člani šahovske sekcije prirejamo ob prazniku občine šahovski turnir. Če so prvo leto prihajali šahisti iz bližnje okolice, smo bili letos deležni obiska igralcev iz cele Slovenije ter iz sosednje Hrvaške. Tudi množičnost je vse večja, tako da je letos igralo 84 šahistov in šahistov, kljub temu da sta bila v Sloveniji tiste dne še dva manjša turnirja, najboljši pa so igrali na Mitropa pokalu.

Po nagovoru župana gospoda Toneta Peršaka, ki je pozdravil udeležence, ter simbolični prvi potezi, so se boji na črno-belih poljih začeli. Favoriti so kmalu zasedli najvišje položaje, nekaj presenečenj

pa je le bilo, tako so povsem amaterski igralci premagovali mojstre. Še večkrat pa je bilo slišati tisto že oguljeno, pa vseeno še zelo priljubljeno šahovsko frazo: »Imel sem dobljeno«. Konkurenca je bila izredno moč-

na, ob enem velemojstru je igralo še šest mednarodnih mojstrov, štirje mojstri FIDE ter še veliko dobrih igralcev, ki pa nimajo tako zvenečih naslovov. Na koncu presenečenja ni dovolil velemojster Mladen Palac, ki je zmagal pred Deanom Zečevićem in Leonom Mazljem.

Zahvala za pomoč pri organizaciji turnirja, ki jo je letos vodil Mitja Mihelič, gre sponzorjem, in sicer Občini Trzin, gospodu Predragu Iviću iz podjetja Buscotrade, trgovskemu podjetju Planta Prelesje, podjetju Timus in gostilni Pekos. Za pomoč pri organizaciji bi se rad zahvalil še Kulturno-umetniškemu društvu, gospodu Janezu Lenarčiču in sodniku gospodu Francu Poglajnu.

Mesto	Igralec	Tit	ELO	LRat	FED	Točke	MBuch	Buch	W-We
1.	Palac Mladen	GM	2587	2630	CRO ŠK ZM Branik Maribor	7,5	41,5	53,0	-0,15
2.	Zečević Dean	MK	2322	2322	CRC ŠK Mladost	7	39,5	50,5	1,60
3.	Mazi Leon	IM	2395	2383	SLO ŠK Nova KBM Kovinar Marib	7	39,0	51,0	0,97
53.	Jukan Nesib	III	1933		SLO ŠD Trzin	4	31,0	41,0	-1,31
65.	Bajec Borut	III	1837		SLO ŠD Mengeš	3,5	27,0	34,0	-1,09
66.	Mihelič Mitja		1500		SLO ŠD Trzin	3,5	26,0	34,0	1
74.	Jukan Damir		1500		SLO ŠD Trzin	3	27,0	33,5	1,47
75.	Banfi Gregor	III	1663		SLO ŠD Trzin	3	26,5	32,0	0,12
78.	Banko Franci		1544		SLO ŠD Trzin	3	22,5	28,5	0,84
81.	Hozdič Idriz		1708		SLO ŠD Trzin	2	23,0	28,5	-1,87

ŠE NEKAJ FOTOGRAFIJ S PREDSTAVE »KEKEC«

V PROBOJ STRAN

JKUJ SE BO DOGRUFILO V TRZINU V PROSTEDNJEJEM LETESCU

Ker v izredniški Občevanarje smo že vsa ob prti editve, ki se b oglejvala v naslednjim m mescu, volilne vse, ki bodo v obliki obojestranskega predstavljanja, da bva z e m oves, o. V oco skazni reja Tanja Pre ovska, zato se v svoi m p ustadu oblikuje uspešno leti se. 3. 4.1971. Publikacije Tanju ti za vsako prti dila od strazni el v i Trzinu!

28. 8.	TP Trzin, SMD Trzin	Prijad n i Kaskano
Junij	Ga i l ka dravsko Trzin	G. silis i z ang. mei
Junij	KUD T. Kadar Trzin, Občina Trzin	O rbiu k i prti si va za dlar državnosti in 12 obdelnica trzinške luke
Junij	TD Trzin	Kisovotanje v kam oljenu
Junij	SMD - Kolonarska sekcija	Ka la saski trzin-Kamniška hriba
Junij	DPM Trzin	Zaključek male šole
Junij	Č Š T zlin	V k a onkjučna prire ite v v OŠ Trzin
Junij	MO PD Oger Trzin	»Sp z izvrtu v u pree m adrikski pionirski taboru (Kamniška ni K o k š i e sedla.)
29. 7. - 6. 8.	MO PD Oger Trzin	17. i. i. di siki pi siki. tahir za ssovesstolce v Dječjina 2003.
Junij	T. J. Trzin	R za k tur ni šti ni o
Junij	Žejevski	St. en e pri škocjami-škopiški ogled gledališke predstave
Julij	DPM Trzin O Š Trzin	Positni k i d i f i n e n t z i o s o m o b o l e r
12. - 15. 8.	MO PD Oger Trzin	Priprava i labor. ni ak. študenti - Dostje

NAPOVEDUJEMO:

- 1. 7. 9.00 MO PD O ger T in
- 8. 7. 9.00 MO PD Oger T zin
- 15. 7. 9.00 MO PD Oger Trzin 21.00
- 22. 7. 9.00 K O PD Oger Trzin
- 9. 8. 9.00 MO PD O g r T zin
- 26. 8. 20.00 X O P D O. g r T in

Vse se bo dogajalo v ali pred hišico PD Oger Trzin. Natančnejše podatke lahko najdele na str. 32.

Vp r n a Trzinu (v i elavni si b a t e spoz na i kate e p n svitju na Tr g i v. kaskano o p n o m r e a l e m s i l i n k a s o j o p o r h i l j u)

Ju d i n o d e l e i c i (z a r a n i t e n e l a j l i n e t e s t i k o)

Svež med zvezd m (vsa o b i n k a n i j a) P r k i t i s i p r e z o s t.

T u d i s l e p u k u r a z n i n i d l e (t e n t a c i j a) l o v z i s k r i t i n z n i l a s t o n)

L i k i t m o g t o n o k r o e

P r i l i n u t r a n k i (t a l i p o r t i v i)

Obvestila:

- ▶ **Prijavitelj druzine Oger, rzi t - Mladinski odsek Prijavitelj krožek: v osnove to sta sr ča rje u asnoškolce v druzini hišici in re s n i j a z a d i k a i n s t a e n e o p o l e r h m e e h n u o e m i d u v z i n o p a s t e s t m e b e l e n a I O L E N G T O R K i T A I O. 1. e t e i n j o m a c i d o b l i e p r m e e t n i u M O T o u u d a (0 3 1) 8 8 7 8 9 4.**
- ▶ **Že dvie i voljio v e t i k i b i s e i n r a d i p i a u v e t i h v s a k p r o m e d e l e k o i J e u t v Bar > X z a t r e a n p i z z v i j o.**
- ▶ **Družina upr ki en v žerje čki T: in obvešta svoje člane, da vsak čen tek o. 08. 1. 0 v e t o g n i t i v p o h o d n i s t v o. P h o d n i k i s e z b e r o j e t o i n i d e n t i u t p n d M e r i t o j m v M a t a k.**
- ▶ **Rekreacija ob sobotah v kolonarnici OŠ Trzin: kaskanka 15.00 novejane 16.30.**
- ▶ **Teror ih e I N Z h v u k a r e i o b 20.00 ura i n e t r i k o o h 19.0 ura v k o l o a h i c i O Š T r z i n (v j t m s e l e t. Androja, t e š i 0 4 1 7 - 8 - 3 3 3) .**

Drugi ter i c i O o s t a. N e t e d n i a s t e n i l i a b o z a c n a m e d i o e i n i n p o d i t e a m

V s e m t i i n i k p o n a p o i t i n e o d n a j e z e v z a s e d u j u a z e u n e d n i o O d s n a p r e e p o d i n i k o a n l e d i s t o o s s i m b o j e p o n i i s v i g e s u r n u a n d j .

GORENK s.p.
Ljubljanska 44, Trzin
telefon: 01 564-17-91
 GSM: 041 644-121

Popovlja:

- TV sprejemnikov,
- PC monitorjev,
- audio n. g. prav.

Moja oza k osični in SAT anteni ter avto i u tika

Testovena 100 1204 Mengeš
tel: 020-19741, fax: 020-0275
GSM: 240933-0275
e-mail: elek@net.siol.net
hr: www.elektrika.si

SERVIS PRODAJA IN MONTAŽA
Grawford

garazna in ndustrijska vrata,
naklad j'ne ploščadi

ČISTILNI SERVISI!

- IANOVKA HSE ALI POSLOVNI PROSTORI!
- Čiščenje stropa
- Čiščenje talne
- Čiščenje kofa o b r t a i n t e r z n e k o m i n u r s t e l i c o p i e
- Čiščenje t e n i t o d r a p o r i i d e l a n i n t o v o i n i v r h
- Čiščenje n e m e r t r a k t i j a i n k r e t i l a z a g i a k o m p o r t a
- Čiščenje i n i d e r e n a m a j a v i n o s o j a m e r t r a

IZDELAVA IN MONTAŽA SENČIL!

- LAV ZAVI (IN ZALUZ)
- ROLJEV

SLIKOPLESKARSKE STOR TVEI

clean & ed. o.
Pod gozdom 17, 1216 TRZIN
tel fax 0 / 64 46 73, GSM 070 / 610 - 674
e-mail: info@clean.si

Sliščičarna Oger

siti Trzin, Mengeška 26

Nudimo vam veliko izbi o p o r o c i l n i o t r a z i t i h t e m p o v i h k a r n o j h , d o m a n e p o i t a o d o t a d n a d o m a k o p r i t o r i e i n o s t a d o s p e d i t e . S t e h a o z a d o g e o r t o z e D I U I E T K E I

ASA PO ERNA ZEU e v r i n e s a r e s t i l i k , n i p o m i j s e r v i s n e t o t e l . : 564 20 50 o d p r i v s k i d a n e d 7. do 21. ura.

AVTOLIKARSTVO VIDMAR

Nudimo vse avto turske in ovoidelovske s ar tve

Hidroavto 28, 1238 Trzin, Tel.: 01/564-4027

